Επίσημη Εφημερίδα

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ISSN 1725-2547

L 78

47ο έτος

16 Μαρτίου 2004

Έκδοση στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I *Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση*

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 476/2004 της Επιτροπής, της 15ης Μαρτίου 2004, για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών 1

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 477/2004 της Επιτροπής, της 15ης Μαρτίου 2004, για καθορισμό των ελάχιστων τιμών πώλησης για το βόειο κρέας στο πλαίσιο του δεύτερου διαγωνισμού που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 276/2004 3

★ **Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 478/2004 της Επιτροπής, της 15ης Μαρτίου 2004, για την αποδέσμευση των εγγυήσεων που συνδέονται με τα πιστοποιητικά εισαγωγής προτιμησιακής ζάχαρης τα οποία έχουν εκδοθεί βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2782/76** 5

★ **Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 479/2004 της Επιτροπής, της 15ης Μαρτίου 2004, για τον καθορισμό των ποσοτήτων ακατέργαστου καπνού που μπορούν να μεταφερθούν προς άλλη ομάδα ποικιλιών στο πλαίσιο του κατωφλίου εγγύησης για τη συγκομιδή 2004 στην Ιταλία** 6

★ **Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 480/2004 της Επιτροπής, της 15ης Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2182/2002 όσον αφορά παρέκκλιση, για το έτος 2004, των καθορισμένων προθεσμιών για την ανακοίνωση των προβλεπόμενων σχεδίων χρηματοδότησης των δράσεων που χρηματοδοτούνται από το κοινοτικό ταμείο καπνού και την οριστική κατανομή των πόρων αυτού του ταμείου μεταξύ των κρατών μελών** 8

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 481/2004 της Επιτροπής, της 15ης Μαρτίου 2004, για καθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα του χοιρείου κρέατος 9

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 482/2004 της Επιτροπής, της 15ης Μαρτίου 2004, για τον καθορισμό των δασμών κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών 11

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 483/2004 της Επιτροπής, της 15ης Μαρτίου 2004, για καθορισμό των αντιπροσωπευτικών τιμών κατά την εισαγωγή στους τομείς του κρέατος πουλερικών και των αυγών καθώς και της αυγοαλβουμίνης και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1484/95 14

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 484/2004 της Επιτροπής, της 15ης Μαρτίου 2004, για καθορισμό των κοινοτικών τιμών στην παραγωγή και των κοινοτικών τιμών κατά την εισαγωγή για τα γαρίφαλα και τα τριαντάφυλλα για την εφαρμογή του καθεστώτος κατά την εισαγωγή ορισμένων προϊόντων ανθοκαλλιέργειας καταγωγής Κύπρου, Ισραήλ, Ιορδανίας και Μαρόκου καθώς και Δυτικής Όχθης και Λωρίδας της Γάζας 16

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

EL

Οι πράξεις οι τίτλοι των οποίων έχουν τυπωθεί με ημίμαυρα στοιχεία αποτελούν πράξεις τρεχούσης διαχειρίσεως που έχουν θεσπισθεί στο πλαίσιο της γεωργικής πολιτικής και είναι γενικά περιορισμένης χρονικής ισχύος.

Οι τίτλοι όλων των υπολοίπων πράξεων έχουν τυπωθεί με μαύρα στοιχεία και επισημαίνονται με αστερίσκο.

Περιεχόμενα *(συνέχεια)*

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 485/2004 της Επιτροπής, της 15ης Μαρτίου 2004, για αποκατάσταση του προτιμησιακού δασμού κατά την εισαγωγή μονοανθών γαρίφαλων (standard) καταγωγής Ιορδανίας 18

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 486/2004 της Επιτροπής, της 15ης Μαρτίου 2004, για αναστολή του προτιμησιακού δασμού και επαναφορά του δασμού του κοινού δασμολογίου κατά την εισαγωγή μονοανθών γαρίφαλων (Standard) καταγωγής Ιορδανίας, Δυτικής Όχθης και Λωρίδας της Γάζας 20

II *Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση*

Συμβούλιο

2004/246/ΕΚ:

★ **Απόφαση του Συμβουλίου, της 2ας Μαρτίου 2004, για την εξουσιοδότηση των κρατών μελών να υπογράψουν, να κυρώσουν ή να προσχωρήσουν, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, στο πρωτόκολλο του 2003 στη διεθνή σύμβαση περί ιδρύσεως διεθνούς ταμείου για την αποζημίωση ζημιών ρύπανσης από πετρέλαιο, του 1992, και για την εξουσιοδότηση της Αυστρίας και του Λουξεμβούργου, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, να προσχωρήσουν στις βασικές πράξεις** 22

Πρωτόκολλο του 2003 στη διεθνή σύμβαση για την ίδρυση διεθνούς ταμείου αποζημίωσης ζημιών ρύπανσης από το πετρέλαιο, του 1992 24

Πρωτόκολλο του 1992 για την τροποποίηση της διεθνούς σύμβασης του 1969 αναφορικά με την αστική ευθύνη για ζημίες ρύπανσης από πετρέλαιο 32

Πρωτόκολλο του 1992 για την τροποποίηση της διεθνούς σύμβασης περί ιδρύσεως διεθνούς ταμείου για την αποζημίωση ζημιών ρύπανσης από πετρέλαιο, του 1971 40

Επιτροπή

2004/247/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής, της 10ης Μαρτίου 2004, για τη μη καταχώριση της ουσίας simazine στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου και με την απόσυρση των εγκρίσεων για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν αυτή τη δραστική ουσία** ([1]) *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2004) 727]* 50

2004/248/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής, της 10ης Μαρτίου 2004, σχετικά με τη μη καταχώριση της ουσίας atrazine στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου και με την απόσυρση των εγκρίσεων για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν αυτή τη δραστική ουσία** ([1]) *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2004) 731]* 53

2004/249/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 2004, με αντικείμενο ερωτηματολόγιο όσον αφορά τις εκθέσεις των κρατών μελών για την εφαρμογή της οδηγίας 2002/96/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τα απόβλητα ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΑΗΗΕ)** ([1]) *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2004) 714]* 56

([1]) Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 476/2004 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 15ης Μαρτίου 2004

για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3223/94 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος κατά την εισαγωγή οπωροκηπευτικών ([1]), και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3223/94, σε εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, προβλέπει τα κριτήρια για τον καθορισμό από την Επιτροπή των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή από τρίτες χώρες, για τα προϊόντα και τις περιόδους που ορίζονται στο παράρτημά του.

(2) Σε εφαρμογή των προαναφερθέντων κριτηρίων, οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή πρέπει να καθοριστούν, όπως αναγράφονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3223/94 καθορίζονται όπως αναγράφονται στον πίνακα που εμφαίνεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 16 Μαρτίου 2004.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 15 Μαρτίου 2004.

Για την Επιτροπή

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Γενικός Διευθυντής Γεωργίας

([1]) ΕΕ L 337 της 24.12.1994, σ. 66· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1947/2002 (ΕΕ L 299 της 1.11.2002, σ. 17).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 15ης Μαρτίου 2004, για τον καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό τιμών εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

(σε EUR/100 χιλιόγραμμα)

Κωδικός ΣΟ	Κωδικός τρίτης χώρας (1)	Κατ' αποκοπή τιμή κατά την εισαγωγή
0702 00 00	052	121,1
	204	86,6
	212	121,4
	999	109,7
0707 00 05	052	137,5
	068	141,1
	096	88,7
	204	26,1
	999	98,4
0709 10 00	220	77,3
	999	77,3
0709 90 70	052	109,4
	204	54,6
	999	82,0
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	46,4
	204	51,0
	212	60,3
	220	46,1
	400	65,3
	624	65,1
	999	55,7
0805 50 10	052	53,0
	999	53,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	45,0
	388	90,8
	400	120,6
	404	90,4
	508	66,9
	512	89,5
	524	94,9
	528	92,3
	720	88,2
	800	99,6
	999	87,8
0808 20 50	388	69,7
	512	69,9
	528	73,3
	999	71,0

(1) Ονοματολογία των χωρών που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2081/2003 της Επιτροπής (ΕΕ L 313 της 28.11.2003, σ. 11). Ο κωδικός «999» αντιπροσωπεύει «άλλες καταγωγές».

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 477/2004 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 15ης Μαρτίου 2004

για καθορισμό των ελάχιστων τιμών πώλησης για το βόειο κρέας στο πλαίσιο του δεύτερου διαγωνισμού που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 276/2004

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1254/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος ([1]), και ιδίως το άρθρο 28 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Έχει ζητηθεί η υποβολή προσφορών για ορισμένες ποσότητες βοείου κρέατος βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 276/2004 της Επιτροπής ([2]).

(2) Δυνάμει του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2173/79 της Επιτροπής, της 4ης Οκτωβρίου 1979, περί των λεπτομερειών εφαρμογής που αφορούν τη διάθεση των βοείων κρεάτων που αγοράζονται από τους οργανισμούς παρεμβάσεως και περί καταρτήσεως του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 216/69 ([3]), οι ελάχιστες τιμές πωλήσεως για το κρέας που τέθηκε σε δημοπρασία καθορίζονται λαμβανομένων υπόψη των ληφθεισών προσφορών.

(3) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης βοείου κρέατος,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι ελάχιστες τιμές πωλήσεως βοείου κρέατος για τον δεύτερο διαγωνισμό που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 276/2004, του οποίου η προθεσμία υποβολής προσφορών έχει λήξει στις 8 Μαρτίου 2004, καθορίζονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 16 Μαρτίου 2004.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 15 Μαρτίου 2004.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

([1]) ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 21· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 (ΕΕ L 270 της 21.10.2003, σ. 1).
([2]) ΕΕ L 47 της 18.2.2004, σ. 16.
([3]) ΕΕ L 251 της 5.10.1979, σ. 12· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2417/95 (ΕΕ L 248 της 14.10.1995, σ. 39).

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

Estado miembro	Productos	Precio mínimo Expresado en euros por tonelada
Medlemsstat	Produkter	Mindstepriser i EUR/t
Mitgliedstaat	Erzeugnisse	Mindestpreise Ausgedrückt in EUR/Tonne
Κράτος μέλος	Προϊόντα	Ελάχιστες πωλήσεις εκφραζόμενες σε ευρώ ανά τόνο
Member State	Products	Minimum prices Expressed in EUR per tonne
État membre	Produits	Prix minimaux Exprimés en euros par tonne
Stato membro	Prodotti	Prezzi minimi Espressi in euro per tonnellata
Lidstaat	Producten	Minimumprijzen Uitgedrukt in euro per ton
Estado-Membro	Produtos	Preço mínimo Expresso em euros por tonelada
Jäsenvaltio	Tuotteet	Vähimmäishinnat euroina tonnia kohden ilmaistuna
Medlemsstat	Produkter	Minimipriser i euro per ton
a) **Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Κρέατα με κόκαλα — Bone-in beef — Viande avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött med ben**		
FRANCE	— Quartiers arrière/Quartiers avant	—
ITALIA	— Quarti posteriori/Quarti anteriori	1 199
b) **Carne deshuesada — Udbenet kød — Fleisch ohne Knochen — Κρέατα χωρίς κόκαλα — Boneless beef — Viande désossée — Carni senza osso — Vlees zonder been — Carne desossada — Luuton naudanliha — Benfritt kött**		
FRANCE	— Jarret arrière d'intervention (INT 11)/Tranche grasse d'intervention (INT 12)/Tranche d'intervention (INT 13)/Semelle d'intervention (INT 14)/Rumsteak d'intervention (INT 16)/Faux-filet d'intervention (INT 17)/Flanchet d'intervention (INT 18)/Jarret avant d'intervention (INT 21)/Épaule d'intervention (INT 22)/Poitrine d'intervention (INT 23)	—

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 478/2004 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 15ης Μαρτίου 2004

για την αποδέσμευση των εγγυήσεων που συνδέονται με τα πιστοποιητικά εισαγωγής προτιμησιακής ζάχαρης τα οποία έχουν εκδοθεί βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2782/76

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/2001 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 2001, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης [1], και ιδίως το άρθρο 22 παράγραφος 2 στοιχείο β),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1159/2003 της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2003, για τον καθορισμό, για τις περιόδους εμπορίας 2003/04, 2004/05 και 2005/06, των λεπτομερειών εφαρμογής για την εισαγωγή ζάχαρης ζαχαροκάλαμου στο πλαίσιο ορισμένων δασμολογικών ποσοστώσεων και προτιμησιακών συμφωνιών και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1464/95 και (ΕΚ) αριθ. 779/96 [2], καταργεί, μεταξύ άλλων, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2782/76 της Επιτροπής [3], που όριζε τις λεπτομέρειες εφαρμογής για τις εισαγωγές προτιμησιακής ζάχαρης.

(2) Το άρθρο 28 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1159/2003 προβλέπει ως μεταβατικό μέτρο τη δυνατότητα χρήσης των πιστοποιητικών εισαγωγής που έχουν εκδοθεί κατά τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2782/76, υπό τον όρο ότι οι φορτώσεις έχουν πραγματοποιηθεί ή/και οι διασαφήσεις εισαγωγής έχουν γίνει δεκτές πριν από την 1η Ιουλίου 2003.

(3) Διαπιστώθηκε ότι το ανωτέρω μεταβατικό μέτρο δεν καλύπτει την περίπτωση αδυναμίας χρήσης των προβλεπόμενων από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2782/76 πιστοποιητικών που εκδόθηκαν πριν από την 1η Ιουλίου 2003, λόγω της έναρξης της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1159/2003.

(4) Ως εκ τούτου, πρέπει να προβλεφθεί η αποδέσμευση των εγγυήσεων που συνδέονται με τα πιστοποιητικά τα οποία κατέστησαν άχρηστα μετά την 1η Ιουλίου 2003.

(5) Τα μέτρα που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης ζάχαρης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Επιτρέπεται να αποδεσμευτούν αμέσως οι εγγυήσεις που συνδέονται με τα πιστοποιητικά εισαγωγής που εκδόθηκαν κατά τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2782/76 και τα οποία δεν ήταν δυνατόν να χρησιμοποιηθούν, λόγω της έναρξης της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1159/2003.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιουλίου 2003.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 15 Μαρτίου 2004.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

[1] ΕΕ L 178 της 30.6.2001, σ. 1· ο κανονισμός τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 39/2004 της Επιτροπής (ΕΕ L 6 της 10.1.2004, σ. 16).
[2] ΕΕ L 162 της 1.7.2003, σ. 25.
[3] ΕΕ L 318 της 18.11.1976, σ. 13.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 479/2004 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 15ης Μαρτίου 2004

για τον καθορισμό των ποσοτήτων ακατέργαστου καπνού που μπορούν να μεταφερθούν προς άλλη ομάδα ποικιλιών στο πλαίσιο του κατωφλίου εγγύησης για τη συγκομιδή 2004 στην Ιταλία

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, για την κοινή οργάνωση αγοράς του ακατέργαστου καπνού ([1]), και ιδίως το άρθρο 9 παράγραφος 4,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Με το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92 θεσπίστηκε καθεστώς ποσοστώσεων για τις διάφορες ομάδες ποικιλιών καπνού. Οι επιμέρους ποσοστώσεις κατανεμήθηκαν μεταξύ των παραγωγών βάσει των κατωφλίων εγγύησης για τη συγκομιδή του 2004 που καθορίζονται στο παράρτημα ΙΙ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 546/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Μαρτίου 2002, για τον καθορισμό των πριμοδοτήσεων και των κατωφλίων εγγύησης για τον καπνό σε φύλλα κατά ομάδα ποικιλιών, ανά κράτος μέλος και για τις συγκομιδές 2002, 2003 και 2004 καθώς και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92 ([2]). Το άρθρο 9 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92 επιτρέπει στην Επιτροπή να εξουσιοδοτεί τα κράτη μέλη να μεταφέρουν ποσότητες κατωφλίου εγγύησης μεταξύ ομάδων ποικιλιών υπό τον όρο ότι από τις σχεδιαζόμενες μεταφορές μεταξύ ομάδων ποικιλιών δεν θα προκύπτει συμπληρωματική δαπάνη για το ΕΓΤΠΕ και ότι αυτές δεν θα συνεπάγονται αύξηση του συνολικού κατωφλίου εγγύησης κάθε κράτους μέλους.

(2) Εφόσον τηρείται ο όρος αυτός, πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη που το ζήτησαν να διενεργήσουν την εν λόγω μεταφορά.

(3) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης καπνού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τη συγκομιδή 2004, επιτρέπεται στα κράτη μέλη να μεταφέρουν πριν από τη λήξη της προθεσμίας για τη σύναψη των συμβάσεων καλλιέργειας που προβλέπεται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2848/98 της Επιτροπής ([3]), ποσότητες μίας ομάδας ποικιλιών προς άλλη ομάδα σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 15 Μαρτίου 2004.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

([1]) ΕΕ L 215 της 30.7.1992, σ. 70· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2319/2003 (ΕΕ L 345 της 31.12.2003, σ. 17).

([2]) ΕΕ L 84 της 28.3.2002, σ. 4.

([3]) ΕΕ L 358 της 31.12.1998, σ. 17.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ποσότητες του κατωφλίου εγγύησης που επιτρέπεται σε κάθε κράτος μέλος να μεταφέρει από μία ομάδα ποικιλιών προς μία άλλη ομάδα ποικιλιών

Κράτος μέλος	Ομάδα ποικιλιών από την οποία πραγματοποιείται η μεταφορά	Ομάδα ποικιλιών προς την οποία πραγματοποιείται η μεταφορά
ΙΤΑΛΙΑ	283,5 τόνοι: light air cured (ομάδα II)	226,8 τόνοι: flue-cured (ομάδα I)
	2 657,0 τόνοι: dark air cured (ομάδα III)	398,3 τόνοι: flue-cured (ομάδα I)
		2 159,1 τόνοι: light air cured (ομάδα II)
	1 445,2 τόνοι: fire cured (ομάδα IV)	1 271,4 τόνοι: flue-cured (ομάδα I)
	4 040,7 τόνοι: sun cured (ομάδα V)	617,9 τόνοι: flue-cured (ομάδα I)
		2 715,9 τόνοι: light air cured (ομάδα II)
		148,3 τόνοι: dark air cured (ομάδα III)
	463,3 τόνοι: Κατερίνης (ομάδα VII)	353,3 τόνοι: flue-cured (ομάδα I)
		110,0 τόνοι: light air cured (ομάδα II)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 480/2004 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 15ης Μαρτίου 2004

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2182/2002 όσον αφορά παρέκκλιση, για το έτος 2004, των καθορισμένων προθεσμιών για την ανακοίνωση των προβλεπόμενων σχεδίων χρηματοδότησης των δράσεων που χρηματοδοτούνται από το κοινοτικό ταμείο καπνού και την οριστική κατανομή των πόρων αυτού του ταμείου μεταξύ των κρατών μελών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, για την κοινή οργάνωση αγοράς του ακατέργαστου καπνού ([1]), και ιδίως το άρθρο 14α,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το άρθρο 17 παράγραφοι 3 και 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2182/2002 της Επιτροπής, της 6ης Δεκεμβρίου 2002, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92 του Συμβουλίου όσον αφορά το κοινοτικό ταμείο του καπνού ([2]), ορίζει προθεσμία για την ανακοίνωση στην Επιτροπή των προβλεπόμενων σχεδίων χρηματοδότησης των δράσεων που αφορούν τις αιτήσεις παρέμβασης, καθώς και προθεσμία για την οριστική κατανομή των πόρων μεταξύ των κρατών μελών.

(2) Για να δοθεί στα κράτη μέλη επαρκής χρόνος να καταρτίσουν τα προβλεπόμενα σχέδια χρηματοδότησης των δράσεων μετατροπής για το έτος 2004, πρέπει να μετατεθεί, για το έτος αυτό, η ημερομηνία λήξης της προθεσμίας που προβλέπεται για την ανακοίνωση στην Επιτροπή των εν λόγω σχεδίων και, κατά συνέπεια, της προθεσμίας για την οριστική κατανομή των πόρων μεταξύ των κρατών μελών, υπό τους αυτούς όρους όπως το 2003.

(3) Τα μέτρα που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης του καπνού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στο άρθρο 26 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2182/2002, προστίθεται το ακόλουθο δεύτερο εδάφιο:

«Κατά παρέκκλιση των διατάξεων του άρθρου 17 παράγραφος 3, για την ανακοίνωση των προβλεπόμενων σχεδίων χρηματοδότησης των δράσεων οι οποίες αφορούν τις αιτήσεις παρέμβασης που έχουν υποβληθεί δυνάμει του προγράμματος εξαγοράς της συγκομιδής 2003, η καταληκτική ημερομηνία 31 Μαρτίου 2004 μετατίθεται στην 31η Μαΐου 2004 και, συνεπώς, κατά παρέκκλιση των διατάξεων της παραγράφου 4 του ίδιου άρθρου, η καταληκτική ημερομηνία 31 Μαΐου 2004 μετατίθεται στην 30ή Ιουνίου 2004.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 15 Μαρτίου 2004.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

([1]) ΕΕ L 215 της 30.7.1992, σ. 70· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2319/2003 (ΕΕ L 345 της 31.12.2003, σ. 17).

([2]) ΕΕ L 331 της 7.12.2002, σ. 16.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 481/2004 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 15ης Μαρτίου 2004
για καθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα του χοιρείου κρέατος

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2759/75 του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 1975, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του χοιρείου κρέατος ([1]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1365/2000 ([2]), και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Σύμφωνα με το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2759/75, η διαφορά μεταξύ των τιμών της διεθνούς αγοράς και εκείνων της Κοινότητας για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του εν λόγω κανονισμού δύναται να καλυφθεί από επιστροφή κατά την εξαγωγή.

(2) Η εφαρμογή αυτών των κανόνων και των κριτηρίων στην παρούσα κατάσταση της αγοράς στον τομέα του χοιρείου κρέατος οδηγεί στον καθορισμό της επιστροφής όπως ορίζεται κατωτέρω.

(3) Για τα προϊόντα του κωδικού ΣΟ 0210 19 81, η επιστροφή πρέπει να καθοριστεί σε ένα ποσό στο οποίο θα λαμβάνονται υπόψη, αφενός, τα ποιοτικά χαρακτηριστικά καθενός των προϊόντων που περιλαμβάνονται σ' αυτή τη διάκριση και, αφετέρου, η προβλεπόμενη εξέλιξη του κόστους παραγωγής στη διεθνή αγορά. Πρέπει, εντούτοις, για ορισμένα τυπικά ιταλικά προϊόντα του κωδικού ΣΟ 0210 19 81 να εξασφαλιστεί η διατήρηση της συμμετοχής της Κοινότητας στο διεθνές εμπόριο.

(4) Λόγω των όρων ανταγωνισμού σε ορισμένες τρίτες χώρες που είναι εκ παραδόσεως οι πιο σημαντικοί εισαγωγείς προϊόντων των κωδικών ΣΟ ex 1601 00 και 1602, πρέπει να προβλεφθεί για τα προϊόντα αυτά ένα ποσό στο οποίο θα λαμβάνεται υπόψη η κατάσταση αυτή. Πρέπει, εντούτοις, να εξασφαλιστεί ότι η επιστροφή θα παρέχεται μόνο για το καθαρό βάρος των βρωσίμων προϊόντων, εξαιρέσει του βάρους των οστών που ενδεχομένως περιέχονται στα παρασκευάσματα αυτά.

(5) Κατά το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2759/75, η κατάσταση της διεθνούς αγοράς ή οι ειδικές απαιτήσεις ορισμένων αγορών δύνανται να καταστήσουν αναγκαία τη διαφοροποίηση της επιστροφής για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2759/75, ανάλογα με τον προορισμό τους.

(6) Πρέπει να καθορισθούν οι επιστροφές λαμβανομένων υπόψη των τροποποιήσεων της ονοματολογίας των επιστροφών που καθορίστηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3846/87 της Επιτροπής ([3]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 118/2003 ([4]).

(7) Πρέπει να περιοριστεί η χορήγηση επιστροφών στα προϊόντα που μπορούν να κυκλοφορούν ελεύθερα εντός της Κοινότητας. Πρέπει συνεπώς να προβλεφθεί, ότι για να απολαύουν της επιστροφής, πρέπει στα προϊόντα να υπάρχει το υγειονομικό σήμα όπως προβλέπεται αντίστοιχα στην οδηγία 64/433/ΕΟΚ του Συμβουλίου ([5]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 95/23/ΕΚ ([6]), στην οδηγία 94/65/ΕΚ του Συμβουλίου ([7]) και στην οδηγία 77/99/ΕΟΚ του Συμβουλίου ([8]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 97/76/ΕΟΚ ([9]).

(8) Η επιτροπή διαχείρισης χοιρείου κρέατος δεν διατύπωσε γνώμη στην προθεσμία που όρισε ο πρόεδρός της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κατάλογος των προϊόντων για εξαγωγή προς τα οποία χορηγείται η επιστροφή που αναφέρεται στο άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2759/75 και τα ποσά της επιστροφής αυτής καθορίζονται στο παράρτημα.

Τα προϊόντα πρέπει να πληρούν τους αντίστοιχους όρους υγειονομικής σήμανσης, όπως προβλέπεται:

— στο παράρτημα I κεφάλαιο XI της οδηγίας 64/433/ΕΟΚ,

— στο παράρτημα I κεφάλαιο VI της οδηγίας 94/65/ΕΚ,

— στο παράρτημα B κεφάλαιο VI της οδηγίας 77/99/ΕΟΚ.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 16 Μαρτίου 2004.

([1]) ΕΕ L 282 της 1.11.1975, σ. 1.
([2]) ΕΕ L 156 της 29.6.2000, σ. 5.
([3]) ΕΕ L 366 της 24.12.1987, σ. 1.
([4]) ΕΕ L 20 της 24.1.2003, σ. 3.
([5]) ΕΕ 121 της 29.7.1964, σ. 2012/64.
([6]) ΕΕ L 243 της 11.10.1995, σ. 7.
([7]) ΕΕ L 368 της 31.12.1994, σ. 10.
([8]) ΕΕ L 26 της 31.1.1977, σ. 85.
([9]) ΕΕ L 10 της 16.1.1998, σ. 25.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 15 Μαρτίου 2004.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 15ης Μαρτίου 2004, για καθορισμό τροποποίηση των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα του χοιρείου κρέατος

Κωδικός προϊόντος	Προορισμός	Μονάδα μέτρησης	Ποσό των επιστροφών
0210 11 31 9110	P06	EUR/100 kg	56,50
0210 11 31 9910	P06	EUR/100 kg	56,50
0210 19 81 9100	P06	EUR/100 kg	56,50
0210 19 81 9300	P06	EUR/100 kg	56,50
1601 00 91 9120	P06	EUR/100 kg	20,50
1601 00 99 9110	P06	EUR/100 kg	15,50
1602 41 10 9110	P06	EUR/100 kg	30,50
1602 41 10 9130	P06	EUR/100 kg	18,00
1602 42 10 9110	P06	EUR/100 kg	24,00
1602 42 10 9130	P06	EUR/100 kg	18,00
1602 49 19 9130	P06	EUR/100 kg	18,00

Σημ.: Οι κωδικοί των προϊόντων, καθώς και οι κωδικοί των προορισμών της σειράς «Α», ορίζονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3846/87 της Επιτροπής (ΕΕ L 366 της 27.3.2002, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.

Οι αριθμητικοί κωδικοί των προορισμών ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2081/2003 της Επιτροπής (ΕΕ L 313 της 28.11.2003, σ. 11).

Οι άλλοι προορισμοί καθορίζονται ως εξής:

P06 Όλοι οι προορισμοί, με εξαίρεση την Τσεχική Δημοκρατία, τη Σλοβακική Δημοκρατία, την Ουγγαρία, την Πολωνία, τη Ρουμανία, τη Βουλγαρία, τη Λεττονία, την Εσθονία, τη Λιθουανία, την Κύπρο, τη Μάλτα και τη Σλοβενία.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 482/2004 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 15ης Μαρτίου 2004

για τον καθορισμό των δασμών κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα των σιτηρών [1],

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1249/96 της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 1996, περί λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου όσον αφορά τους δασμούς κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών [2], και ιδίως το άρθρο 2 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 προβλέπει ότι κατά την εισαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού, εισπράττονται οι δασμοί του κοινού δασμολογίου. Εντούτοις, για τα προϊόντα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού, ο δασμός κατά την εισαγωγή ισούται με την τιμή παρεμβάσεως που ισχύει για τα προϊόντα αυτά κατά την εισαγωγή προσαυξημένη κατά 55 % και μειωμένη κατά την τιμή cif κατά την εισαγωγή που εφαρμόζεται στην εν λόγω αποστολή. Εντούτοις, ο δασμός αυτός δεν είναι δυνατόν να υπερβαίνει το δασμό του κοινού δασμολογίου.

(2) Δυνάμει του άρθρου 10 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, οι τιμές cif κατά την εισαγωγή υπολογίζονται με βάση τις αντιπροσωπευτικές τιμές για το εν λόγω προϊόν στη διεθνή αγορά.

(3) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1249/96 έχει καθορίσει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 όσον αφορά τους δασμούς κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών.

(4) Οι δασμοί κατά την εισαγωγή εφαρμόζονται έως ότου ισχύει νέος καθορισμός.

(5) Για να καταστεί δυνατή η κανονική λειτουργία του καθεστώτος των δασμών κατά την εισαγωγή, πρέπει, για τον υπολογισμό αυτό, να ληφθούν υπόψη οι αντιπροσωπευτικές τιμές της αγοράς που διαπιστώθηκαν κατά τη διάρκεια μιας περιόδου αναφοράς.

(6) Η εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96 οδηγεί στον καθορισμό των δασμών κατά την εισαγωγή, σύμφωνα με το παράρτημα I του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι δασμοί κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 καθορίζονται στο παράρτημα I του παρόντος κανονισμού, με βάση τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο παράρτημα II.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 16 Μαρτίου 2004.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 15 Μαρτίου 2004.

Για την Επιτροπή

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Γενικός Διευθυντής Γεωργίας

---

[1] ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ 21· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1104/2003 (ΕΕ L 158 της 27.6.2003, σ. 1).

[2] ΕΕ L 161 της 29.6.1996, σ 125· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1110/2003 (ΕΕ L 158 της 27.6.2003, σ. 12).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Δασμοί κατά την εισαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή των εμπορευμάτων	Δασμός κατά την εισαγωγή (1) (σε EUR/τόνο)
1001 10 00	Σιτάρι σκληρό υψηλής ποιότητας	0,00
	μέσης ποιότητας	0,00
	βασικής ποιότητας	0,00
1001 90 91	Σιτάρι μαλακό που προορίζεται για σπορά	0,00
ex 1001 90 99	Σιτάρι μαλακό, εκλεκτής ποιότητας εκτός από εκείνο που προορίζεται για σπορά	0,00
1002 00 00	Σίκαλη	22,44
1005 10 90	Καλαμπόκι για σπορά εκτός από το υβρίδιο	25,85
1005 90 00	Καλαμπόκι εκτός από αυτό που προορίζεται για σπορά (2)	25,85
1007 00 90	Σόργο σε κόκκους εκτός από το υβρίδιο που προορίζεται για σπορά	22,44

(1) Για τα εμπορεύματα που φθάνουν στην Κοινότητα από τον Ατλαντικό Ωκεανό ή μέσω της διώρυγας του Σουέζ [άρθρο 2 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96] ο εισαγωγέας μπορεί να επωφεληθεί μειώσεως των δασμών κατά:
— 3 EUR ανά τόνο εάν το λιμάνι βρίσκεται στην Μεσόγειο θάλασσα ή,
— 2 EUR ανά τόνο εάν το λιμάνι εκφόρτωσης βρίσκεται στην Ιρλανδία, στο Ηνωμένο Βασίλειο, στη Δανία, στη Σουηδία, στη Φινλανδία ή από την πλευρά του Ατλαντικού της Ιβηρικής χερσονήσου.

(2) Ο εισαγωγέας μπορεί να επωφεληθεί κατ' αποκοπή μειώσεως 24 ευρώ ανά τόνο όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Στοιχεία υπολογισμού των δασμών

(περίοδος από τις 1.3.2004 έως τις 12.3.2004)

1. Μέσοι όροι κατά την περίοδο αναφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96:

Χρηματιστηριακές τιμές	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Προϊόν (% πρωτεΐνες έως 12 % υγρασία)	HRS2 (14 %)	YC3	HAD2	μέσης ποιότητας (*)	χαμηλής ποιότητας (**)	US barley 2
Τιμή (EUR/τόνο)	137,86 (***)	95,58	170,16	160,16	140,16	107,74
Πριμοδότηση για τον Κόλπο (EUR/τόνο)	27,73	8,75	—	—	—	—
Πριμοδότηση για τις Μεγάλες Λίμνες (EUR/τόνο)	—	—	—	—	—	—

(*) Αρνητική πριμοδότηση 10 EUR ανά τόνο [άρθρο 4 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96].
(**) Αρνητική πριμοδότηση 30 EUR ανά τόνο [άρθρο 4 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96].
(***) Θετική πριμοδότηση 14 EUR ανά τόνο ενσωματωμένη [άρθρο 4 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96].

2. Μέσοι όροι κατά την περίοδο αναφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96:

Ναύλος/κόστος: Κόλπος του Μεξικού-Rotterdam: 34,06 EUR/τόνο. Μεγάλες Λίμνες-Rotterdam: 0,00 EUR/τόνο.

3. Επιδοτήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96: 0,00 EUR/τόνο (HRW2)
0,00 EUR/τόνο (SRW2).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 483/2004 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 15ης Μαρτίου 2004

για καθορισμό των αντιπροσωπευτικών τιμών κατά την εισαγωγή στους τομείς του κρέατος πουλερικών και των αυγών καθώς και της αυγοαλβουμίνης και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1484/95

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2771/75 του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 1975, για την κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα των αυγών [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 806/2003 [2], και ιδίως το άρθρο 5 παράγραφος 4,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2777/75 του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 1975, για την κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα του κρέατος πουλερικών [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 806/2003, και ιδίως το άρθρο 5 παράγραφος 4,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2763/75 του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 1975, όσον αφορά το κοινό καθεστώς συναλλαγών για την αυγοαλβουμίνη και την λακταλβουμίνη [4], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2916/95 της Επιτροπής [5], και ιδίως το άρθρο 3 παράγραφος 4,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1484/95 της Επιτροπής [6], καθόρισε τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος σχετικά με την εφαρμογή των αντιπροσωπευτικών τιμών στους τομείς του κρέατος πουλερικών και των αυγών καθώς και της αυγοαλβουμίνης.

(2) Προκύπτει από τον τακτικό έλεγχο των στοιχείων στα οποία βασίζεται ο καθορισμός των αντιπροσωπευτικών τιμών, για τα προϊόντα των τομέων του κρέατος πουλερικών και των αυγών, καθώς και της αυγοαλβουμίνης ότι πρέπει να τροποποιηθούν οι αντιπροσωπευτικές τιμές για τις εισαγωγές ορισμένων προϊόντων, λαμβάνοντας υπόψη τις διακυμάνσεις των τιμών ανάλογα με την προέλευση· ότι πρέπει, συνεπώς, να δημοσιευθούν οι αντιπροσωπευτικές τιμές.

(3) Πρέπει να εφαρμοστεί η τροποποίηση αυτή το συντομότερο δυνατό λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση της αγοράς.

(4) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης κρέατος πουλερικών και αυγών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1484/95 αντικαθίσταται από το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 16 Μαρτίου 2004.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 15 Μαρτίου 2004.

Για την Επιτροπή

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Γενικός Διευθυντής Γεωργίας

---

[1] ΕΕ L 282 της 1.11.1975, σ. 49.
[2] ΕΕ L 122 της 16.5.2003, σ. 1.
[3] ΕΕ L 282 της 1.11.1975, σ. 77.
[4] ΕΕ L 282 της 1.11.1975, σ. 104.
[5] ΕΕ L 305 της 19.12.1995, σ. 49.
[6] ΕΕ L 145 της 29.6.1995, σ. 47· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 267/2004 (ΕΕ L 17 της 24.1.2004, σ. 16).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 15ης Μαρτίου 2004, για καθορισμό των αντιπροσωπευτικών τιμών στους τομείς του κρέατος πουλερικών και των αυγών, καθώς και της αυγοαλβουμίνης και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1484/95

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων	Αντιπροσωπευτική τιμή (EUR/100 kg)	Εγγύηση που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 3 (EUR/100 kg)	Προέλευση (1)
0207 12 90	Πουλερικά μαδημένα, κενά, χωρίς κεφάλι, πόδια, λαιμό, καρδιά, συκώτι και στομάχι, που ονομάζονται "κοτόπουλα 65 %", κατεψυγμένα	90,6	8	01
		74,0	14	03
0207 14 10	Τεμάχια χωρίς κόκαλα από κατεψυγμένους πετεινούς ή κότες	199,2	30	01
		149,7	55	02
		194,2	33	03
		214,4	26	04
0207 14 50	Στήθια από κοτόπουλα, κατεψυγμένα	120,0	32	01
		161,5	15	02
		134,3	25	03
0207 14 60	Μηροί πουλερικών, κατεψυγμένοι	133,3	3	01
0207 27 10	Τεμάχια χωρίς κόκαλα από γαλοπούλες, κατεψυγμένα	222,3	22	01
		270,0	8	04
0207 36 15	Τεμάχια χωρίς κόκαλα κατεψυγμένα από πάπιες ή φραγκόκοτες	205,1	36	02
		273,8	14	05
1602 32 11	Παρασκευάσματα άψητα από πετεινούς ή κότες	228,5	17	01
		254,4	10	02
		229,1	17	03

(1) Προέλευση εισαγωγών:
01 Βραζιλία
02 Ταϊλάνδη
03 Αργεντινή
04 Χιλή
05 Κίνα.»

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 484/2004 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 15ης Μαρτίου 2004

για καθορισμό των κοινοτικών τιμών στην παραγωγή και των κοινοτικών τιμών κατά την εισαγωγή για τα γαρίφαλα και τα τριαντάφυλλα για την εφαρμογή του καθεστώτος κατά την εισαγωγή ορισμένων προϊόντων ανθοκαλλιέργειας καταγωγής Κύπρου, Ισραήλ, Ιορδανίας και Μαρόκου καθώς και Δυτικής Όχθης και Λωρίδας της Γάζας

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4088/87 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1987, για τον καθορισμό των όρων εφαρμογής των προτιμησιακών δασμών κατά την εισαγωγή ορισμένων προϊόντων ανθοκαλλιέργειας καταγωγής Κύπρου, Ισραήλ, Ιορδανίας και Μαρόκου καθώς και Δυτικής Όχθης και Λωρίδας της Γάζας [1], και ιδίως το άρθρο 5 παράγραφος 2 στοιχείο α),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

Σε εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 2 και του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4088/87, κοινοτικές τιμές κατά την εισαγωγή και κοινοτικές τιμές στην παραγωγή καθορίζονται ανά δεκαπενθήμερο για τα μονοανθή γαρίφαλλα (standard), τα πολυανθή γαρίφαλα (spray), τα τριαντάφυλλα με μεγάλο άνθος, τα τριαντάφυλλα με μικρό άνθος, εφαρμοζόμενες για περίοδο δύο εβδομάδων. Σύμφωνα με το άρθρο 1β του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 700/88 της Επιτροπής, της 17ης Μαρτίου 1988, περί ορισμένων λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος που εφαρμόζεται κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα ορισμένων προϊόντων ανθοκαλλιέργειας καταγωγής Κύπρου, Ισραήλ, Ιορδανίας και Μαρόκου καθώς και Δυτικής Όχθης και Λωρίδας της Γάζας [2], οι τιμές αυτές καθορίζονται για περιόδους δύο εβδομάδων με βάση τα σταθμισμένα στοιχεία που παρέχουν τα κράτη μέλη. Πρέπει οι τιμές αυτές να καθορίζονται αμέσως για να είναι δυνατόν να καθοριστούν οι δασμοί κατά την εισαγωγή που θα εφαρμοσθούν. Γι' αυτό πρέπει να προβλεφθεί η άμεση εφαρμογή του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κοινοτικές τιμές στην παραγωγή και οι κοινοτικές τιμές κατά την εισαγωγή για τα μονοανθή γαρίφαλα (standard), τα πολυανθή γαρίφαλα (spray), τα τριαντάφυλλα με μεγάλο άνθος και τα τριαντάφυλλα με μικρό άνθος που αναφέρονται στο άρθρο 1β του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 700/88, για μια περίοδο δύο εβδομάδων, καθορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 16 Μαρτίου 2004.

Εφαρμόζεται από τις 17 έως τις 30 Μαρτίου 2004.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 15 Μαρτίου 2004.

Για την Επιτροπή

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Γενικός Διευθυντής Γεωργίας

---

[1] ΕΕ L 382 της 31.12.1987, σ. 22· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1300/97 της Επιτροπής (ΕΕ L 177 της 5.7.1997, σ. 1).

[2] ΕΕ L 72 της 18.3.1988, σ. 16· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2062/97 (ΕΕ L 289 της 22.10.1997, σ. 1).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 15ης Μαρτίου 2004, για καθορισμό των κοινοτικών τιμών στην παραγωγή και των κοινοτικών τιμών κατά την εισαγωγή για τα γαρίφαλα και τα τριαντάφυλλα για την εφαρμογή του καθεστώτος κατά την εισαγωγή ορισμένων προϊόντων ανθοκαλλιέργειας καταγωγής Κύπρου, Ισραήλ, Ιορδανίας και Μαρόκου καθώς και Δυτικής Όχθης και Λωρίδας της Γάζας

(σε EUR ανά 100 τεμάχια)

Περίοδος: από τις 17 έως τις 30 Μαρτίου 2004

Κοινοτικές τιμές στην παραγωγή	Μονοανθή γαρίφαλα (standard)	Πολυανθή γαρύφαλα (spray)	Τριαντάφυλλα με μεγάλο άνθος	Τριαντάφυλλα με μικρό άνθος
	15,30	13,43	42,43	17,92
Κοινοτικές τιμές κατά την εισαγωγή	Μονοανθή γαρίφαλα (standard)	Πολυανθή γαρύφαλα (spray)	Τριαντάφυλλα με μεγάλο άνθος	Τριαντάφυλλα με μικρό άνθος
Ισραήλ	—	—	—	—
Μαρόκο	—	—	—	—
Κύπρος	—	—	—	—
Ιορδανία	14,00	—	—	—
Δυτική Όχθη και Λωρίδα της Γάζας	10,58	—	—	—

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 485/2004 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 15ης Μαρτίου 2004

για αποκατάσταση του προτιμησιακού δασμού κατά την εισαγωγή μονοανθών γαρίφαλων (standard) καταγωγής Ιορδανίας

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4088/87 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1987, για τον καθορισμό των όρων εφαρμογής των προτιμησιακών δασμών κατά την εισαγωγή ορισμένων προϊόντων ανθοκομίας καταγωγής Ισραήλ, Ιορδανίας, Μαρόκου, Κύπρου, Δυτικής Όχθης και Λωρίδας της Γάζας [1], και ιδίως το άρθρο 5 παράγραφος 2 στοιχείο β),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4088/87 καθορίζει τους όρους εφαρμογής ενός προτιμησιακού δασμού για τα τριαντάφυλλα με μεγάλο άνθος, τα τριαντάφυλλα με μικρό άνθος, τα μονοανθή γαρίφαλα (standard) και τα πολυανθή γαρίφαλα (spray), εντός των ορίων των δασμολογικών ποσοστώσεων που ανοίγονται ετησίως για την εισαγωγή στην Κοινότητα νωπών κομμένων ανθέων.

(2) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 747/2001 του Συμβουλίου [2], καθόρισε το άνοιγμα και τον τρόπο διαχειρίσεως των κοινοτικών δασμολογικών ποσοστώσεων για άνθη και μπουμπούκια ανθέων, κομμένα, νωπά, που κατάγονται, αντιστοίχως, από την Κύπρο, την Αίγυπτο, το Ισραήλ, τη Μάλτα, το Μαρόκο, τη Δυτική Όχθη και τη Λωρίδα της Γάζας.

(3) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 484/2004 της Επιτροπής [3], καθόρισε τις κοινοτικές τιμές παραγωγής και εισαγωγής για τα γαρίφαλα και τα τριαντάφυλλα για την εφαρμογή του καθεστώτος.

(4) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 700/88 της Επιτροπής [4], καθόρισε τις λεπτομέρειες εφαρμογής του εν λόγω καθεστώτος.

(5) Για τα μονοανθή γαρίφαλα (standard) καταγωγής Ιορδανίας ο προτιμησιακός δασμός που καθορίστηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 747/2001 έχει ανασταλεί από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 188/2004 της Επιτροπής [5].

(6) Με βάση τις διαπιστώσεις που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 4088/87 και (ΕΟΚ) αριθ. 700/88, θα πρέπει να συμπεράνουμε ότι πληρούνται οι όροι που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4088/87 για αποκατάσταση του προτιμησιακού δασμού για τα μονοανθή γαρίφαλα (standard) καταγωγής Ιορδανίας. Θα πρέπει να αποκατασταθεί ο προτιμησιακός δασμός.

(7) Στα μεσοδιαστήματα των συνεδριάσεων της επιτροπής διαχείρισης, ζώντων φυτών και ανθοκομίας, η Επιτροπή πρέπει να λάβει τα απαραίτητα μέτρα,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Για τις εισαγωγές μονοανθών γαρίφαλων (standard) καταγωγής Ιορδανίας, του κωδικού ΣΟ ex 0603 10 20, ο προτιμησιακός δασμός που καθορίσθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 747/2001 αποκαθίσταται.

2. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 188/2004 καταργείται.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 16 Μαρτίου 2004.

[1] ΕΕ L 382 της 31.12.1987, σ. 22· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1300/97 (ΕΕ L 177 της 5.7.1997, σ. 1).
[2] ΕΕ L 109 της 19.4.2001, σ. 2· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 54/2004 (ΕΕ L 7 της 13.1.2004, σ. 30).
[3] Βλέπε σελίδα 16 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.
[4] ΕΕ L 72 της 18.3.1988, σ. 16· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2062/1997 (ΕΕ L 289 της 22.10.1997, σ. 16).
[5] ΕΕ L 29 της 3.2.2004, σ. 10.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 15 Μαρτίου 2004.

Για την Επιτροπή
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Γενικός Διευθυντής Αλιείας

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 486/2004 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 15ης Μαρτίου 2004

για αναστολή του προτιμησιακού δασμού και επαναφορά του δασμού του κοινού δασμολογίου κατά την εισαγωγή μονοανθών γαρίφαλων (Standard) καταγωγής Ιορδανίας, Δυτικής Όχθης και Λωρίδας της Γάζας

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4088/87 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1987, για τον καθορισμό των όρων εφαρμογής των προτιμησιακών δασμών κατά την εισαγωγή ορισμένων προϊόντων ανθοκομίας καταγωγής Κύπρου, Ισραήλ, Ιορδανίας και Μαρόκου καθώς και Δυτικής Όχθης και Λωρίδας της Γάζας [1], και ιδίως το άρθρο 5 παράγραφος 2 στοιχείο β),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4088/87 καθορίζει τους όρους εφαρμογής ενός προτιμησιακού δασμού για τα τριαντάφυλλα με μεγάλο άνθος, τα τριαντάφυλλα με μικρό άνθος, τα μονοανθή γαρίφαλα (Standard) και τα πολυανθή γαρίφαλα (Spray), εντός των ορίων των δασμολογικών ποσοστώσεων που ανοίγονται ετησίως για την εισαγωγή στην Κοινότητα νωπών κομμένων ανθέων.

(2) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 747/2001 του Συμβουλίου [2], καθόρισε το άνοιγμα και τον τρόπο διαχειρίσεως των κοινοτικών δασμολογικών ποσοστώσεων για άνθη και μπουμπούκια ανθέων, κομμένα, νωπά, που κατάγονται, αντιστοίχως, από την Κύπρο, την Αίγυπτο, το Ισραήλ, τη Μάλτα, το Μαρόκο, τη Δυτική Όχθη και τη Λωρίδα της Γάζας.

(3) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 484/2004 της Επιτροπής [3] καθόρισε τις κοινοτικές τιμές παραγωγής και εισαγωγής για τα γαρίφαλα και τα τριαντάφυλλα για την εφαρμογή του καθεστώτος.

(4) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 700/2001 της Επιτροπής [4], καθόρισε τις λεπτομέρειες εφαρμογής του εν λόγω καθεστώτος.

(5) Με βάση τις διαπιστώσεις που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 4088/87 και (ΕΟΚ) αριθ. 700/88, θα πρέπει να συμπεράνουμε ότι πληρούνται οι όροι που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4088/87 για αναστολή του προτιμησιακού δασμού για τα μονοανθή γαρίφαλα (Standard) καταγωγής Ιορδανίας, Δυτικής Όχθης και Λωρίδας της Γάζας. Θα πρέπει να επαναφερθεί ο δασμός του κοινού δασμολογίου.

(6) Η ποσόστωση των εν λόγω προϊόντων αναφέρεται στην περίοδο από την 1η Ιανουαρίου έως τις 31 Δεκεμβρίου 2004. Έκτοτε, η αναστολή του προτιμησιακού δασμού και η επαναφορά του δασμού του κοινού δασμολογίου εφαρμόζονται το αργότερο έως το τέλος της περιόδου αυτής.

(7) Στο διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ των συνεδριάσεων της επιτροπής διαχείρισης ζώντων φυτών και προϊόντων ανθοκομίας, η Επιτροπή πρέπει να λάβει τα μέτρα αυτά,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τις εισαγωγές μονοανθών γαρίφαλων (Standard) (κωδικός ΣΟ ex 0603 10 20) καταγωγής Ιορδανίας, Δυτικής Όχθης και Λωρίδας της Γάζας, ο προτιμησιακός δασμός που καθορίστηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1981/94 αναστέλλεται και επαναφέρεται ο δασμός του κοινού δασμολογίου.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 16 Μαρτίου 2004.

---

[1] ΕΕ L 382 της 31.12.1987, σ. 22· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1300/97 (ΕΕ L 177 της 5.7.1997, σ. 1).

[2] ΕΕ L 109 της 19.4.2001, σ. 2· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 54/2004 της Επιτροπής (ΕΕ JO L 7 της 13.1.2004, σ. 30).

[3] Βλέπε σελίδα 16 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

[4] ΕΕ L 72 της 18.3.1988, σ. 16· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2062/97 (ΕΕ L 289 της 22.10.1997, σ. 1).

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 15 Μαρτίου 2004.

Για την Επιτροπή
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Γενικός Διευθυντής Αλιείας

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 2ας Μαρτίου 2004

για την εξουσιοδότηση των κρατών μελών να υπογράψουν, να κυρώσουν ή να προσχωρήσουν, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, στο πρωτόκολλο του 2003 στη διεθνή σύμβαση περί ιδρύσεως διεθνούς ταμείου για την αποζημίωση ζημιών ρύπανσης από πετρέλαιο, του 1992, και για την εξουσιοδότηση της Αυστρίας και του Λουξεμβούργου, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, να προσχωρήσουν στις βασικές πράξεις

(2004/246/ΕΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 61 στοιχείο γ), σε συνδυασμό με το άρθρο 300 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο και παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη σύμφωνη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [1],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το πρωτόκολλο στη διεθνή σύμβαση περί ιδρύσεως διεθνούς ταμείου για την αποζημίωση ζημιών ρύπανσης από πετρέλαιο, του 1992 (στο εξής «πρωτόκολλο για το συμπληρωματικό ταμείο») αποσκοπεί στην εξασφάλιση επαρκούς, γρήγορης και αποτελεσματικής αποζημίωσης σε πρόσωπα που έχουν υποστεί ζημίες από τις πετρελαιοκηλίδες πετρελαιοφόρων. Αυξάνοντας σημαντικά τα όρια αποζημίωσης που παρέχονται υπό το ισχύον διεθνές σύστημα, το πρωτόκολλο για το συμπληρωματικό ταμείο αντιμετωπίζει μια από τις σημαντικότερες ελλείψεις του διεθνούς κανονιστικού πλαισίου για την ευθύνη έναντι πετρελαϊκής ρύπανσης.

(2) Τα άρθρα 7 και 8 του πρωτοκόλλου για το συμπληρωματικό ταμείο έχουν επιπτώσεις στην κοινοτική νομοθεσία στους τομείς που διέπονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις [2].

(3) Η Κοινότητα έχει αποκλειστική αρμοδιότητα σε ό,τι αφορά τα άρθρα 7 και 8 του πρωτοκόλλου, στο βαθμό που τα εν λόγω άρθρα επηρεάζουν τους κανόνες που θεσπίζει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001. Τα κράτη μέλη διατηρούν τις αρμοδιότητές τους στα θέματα που καλύπτει το πρωτόκολλο και τα οποία δεν επηρεάζουν την κοινοτική νομοθεσία.

(4) Σύμφωνα με το πρωτόκολλο για το συμπληρωματικό ταμείο, μόνον κυρίαρχα κράτη δύνανται να καταστούν συμβαλλόμενα μέρη· κατά συνέπεια δεν είναι δυνατόν η Κοινότητα να κυρώσει ή να προσχωρήσει στο πρωτόκολλο, ούτε υπάρχει προοπτική ότι αυτό θα είναι δυνατόν στο εγγύς μέλλον.

(5) Ως εκ τούτου, θα πρέπει το Συμβούλιο να εξουσιοδοτήσει, κατ' εξαίρεση, τα κράτη μέλη να υπογράψουν και να συνάψουν το πρωτόκολλο για το συμπληρωματικό ταμείο προς το συμφέρον της Κοινότητας, υπό τους όρους που καθορίζονται στην παρούσα απόφαση.

(6) Το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία δεσμεύονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001 και συμμετέχουν στην έγκριση και την εφαρμογή της παρούσας απόφασης.

(7) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία δεν συμμετέχει στην έγκριση της παρούσας απόφασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν, ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

(8) Μόνον τα συμβαλλόμενα στις βασικές πράξεις μέρη είναι δυνατόν να γίνουν συμβαλλόμενα μέρη στο πρωτόκολλο για το συμπληρωματικό ταμείο. Η Αυστρία και το Λουξεμβούργο δεν είναι, μέχρι στιγμής, συμβαλλόμενα μέρη στις βασικές πράξεις. Δεδομένου ότι οι βασικές πράξεις περιλαμβάνουν διατάξεις που αφορούν τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001, η Αυστρία και το Λουξεμβούργο θα πρέπει επίσης να εξουσιοδοτηθούν να προσχωρήσουν στις πράξεις αυτές.

[1] Γνώμη που διατυπώθηκε στις 12 Φεβρουαρίου 2004 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

[2] ΕΕ L 12 της 16.1.2001, σ. 1.

(9) Είναι σημαντικό τα κράτη μέλη να υπογράψουν ή να κυρώσουν το πρωτόκολλο κατά το δυνατόν πριν από το τέλος Ιουνίου του 2004, εξαιρουμένης της Αυστρίας και του Λουξεμβούργου. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν είτε να υπογράψουν και, στη συνέχεια, να κυρώσουν το πρωτόκολλο, είτε να το υπογράψουν χωρίς επιφύλαξη ως προς την κύρωση, την αποδοχή ή την έγκριση.

(10) Η κατάσταση είναι διαφορετική επειδή δεν δύνανται να καταστούν συμβαλλόμενα μέρη στο πρωτόκολλο για το συμπληρωματικό ταμείο μέχρις ότου προσχωρήσουν στις βασικές πράξεις. Για το λόγο αυτό, η Αυστρία και το Λουξεμβούργο θα πρέπει να προσχωρήσουν στις βασικές πράξεις και στο πρωτόκολλο για το συμπληρωματικό ταμείο, το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2005 [1],

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Τα κράτη μέλη εξουσιοδοτούνται να υπογράψουν, να κυρώσουν ή να προσχωρήσουν, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, στο πρωτόκολλο του 2003 στη διεθνή σύμβαση περί ιδρύσεως διεθνούς ταμείου για την αποζημίωση ζημιών ρύπανσης από πετρέλαιο, του 1992 («πρωτόκολλο για το συμπληρωματικό ταμείο») υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στα ακόλουθα άρθρα.

2. Εξάλλου, η Αυστρία και το Λουξεμβούργο εξουσιοδοτούνται να προσχωρήσουν στις βασικές πράξεις.

3. Το κείμενο του πρωτοκόλλου για το συμπληρωματικό ταμείο παρατίθεται ως παράρτημα I της παρούσας απόφασης. Τα κείμενα των «βασικών πράξεων» παρατίθενται ως παραρτήματα II και III της παρούσας απόφασης.

4. Στην παρούσα απόφαση, ως «βασικές πράξεις» νοούνται το πρωτόκολλο του 1992 για την τροποποίηση της διεθνούς σύμβασης του 1969 περί αστικής ευθύνης συνεπεία ζημιών εκ ρυπάνσεως υπό πετρελαίου και το πρωτόκολλο του 1992 για την τροποποίηση της σύμβασης περί ιδρύσεως διεθνούς ταμείου για την αποζημίωση ζημιών ρύπανσης από πετρέλαιο, του 1971.

5. Στην παρούσα απόφαση, ως «κράτος μέλος» νοούνται όλα τα κράτη μέλη εκτός της Δανίας.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα ώστε να εκφράσουν τη συγκατάθεσή τους να δεσμεύονται, δυνάμει του άρθρου 19 παράγραφος 2, από το πρωτόκολλο για το συμπληρωματικό ταμείο, εντός ευλόγου προθεσμίας και, κατά το δυνατόν, πριν από τις 30 Ιουνίου 2004, εξαιρουμένης της Αυστρίας και του Λουξεμβούργου, που εκφράζουν τη συγκατάθεσή τους να δεσμεύονται από το πρωτόκολλο σύμφωνα με τους όρους της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου.

2. Τα κράτη μέλη προβαίνουν σε ανταλλαγή πληροφοριών με την Επιτροπή, στο πλαίσιο του Συμβουλίου, πριν από τις 30 Απριλίου 2004 σχετικά με την ημερομηνία κατά την οποία εκτιμούν ότι θα έχουν ολοκληρωθεί οι εσωτερικές τους διαδικασίες.

3. Η Αυστρία και το Λουξεμβούργο λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα ώστε να εκφράζουν την συγκατάθεσή τους να δεσμεύονται από τις βασικές πράξεις και το πρωτόκολλο για το συμπληρωματικό ταμείο, κατά το δυνατόν πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2005.

Άρθρο 3

Κατά την υπογραφή, την κύρωση ή την προσχώρηση στις πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1, τα κράτη μέλη ενημερώνουν γραπτώς τον γενικό γραμματέα του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού ότι η υπογραφή, η κύρωση ή προσχώρηση επιτελέσθηκε σύμφωνα με την παρούσα απόφαση.

Άρθρο 4

Τα κράτη μέλη καταβάλλουν τις μέγιστες προσπάθειες να εξασφαλίσουν ότι, σε πρώτη ευκαιρία, το πρωτόκολλο για το συμπληρωματικό ταμείο και οι βασικές πράξεις θα τροποποιηθούν κατά τρόπο ώστε η Κοινότητα να μπορέσει να καταστεί συμβαλλόμενο μέρος.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη σύμφωνα με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Βρυξέλλες, 2 Μαρτίου 2004.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. CULLEN

[1] Βλέπε δήλωση της Επιτροπής.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Πρωτόκολλο του 2003 στη διεθνή σύμβαση για την ίδρυση διεθνούς ταμείου αποζημίωσης ζημιών ρύπανσης από το πετρέλαιο, του 1992

ΤΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΚΡΑΤΗ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη διεθνή σύμβαση περί αστικής ευθύνης για ζημίες ρύπανσης από πετρέλαιο, του 1992 (στο εξής «σύμβαση του 1992 περί ευθύνης»),

ΕΧΟΝΤΑΣ ΛΑΒΕΙ ΥΠΟΨΗ τη διεθνή σύμβαση περί ιδρύσεως διεθνούς ταμείου για την αποζημίωση ζημιών ρύπανσης από πετρέλαιο, του 1992 (στο εξής «σύμβαση του 1992 για το ταμείο»),

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΣ τη σπουδαιότητα της διατήρησης σε ισχύ του διεθνούς συστήματος ευθύνης και αποζημίωσης για ζημίες ρύπανσης από πετρέλαιο,

ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΟΝΤΑΣ ότι η μέγιστη αποζημίωση σύμφωνα με τη σύμβαση του 1992 για το ταμείο ενδεχομένως να είναι ανεπαρκής για την κάλυψη αναγκών αποζημίωσης υπό ορισμένες περιστάσεις σε ορισμένα συμβαλλόμενα κράτη στην εν λόγω σύμβαση,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ότι αρκετά συμβαλλόμενα κράτη στη σύμβαση του 1992 περί ευθύνης και τη σύμβαση του 1992 για το ταμείο θεωρούν απαραίτητο ότι επείγει να διατεθούν πρόσθετα κεφάλαια για αποζημίωση, μέσω της σύστασης συμπληρωματικού συστήματος στο οποίο θα έχουν τη δυνατότητα πρόσβασης τα κράτη μέλη εφόσον το επιθυμούν.

ΘΕΩΡΩΝΤΑΣ ότι το συμπληρωματικό σύστημα πρέπει να επιδιώκει να εξασφαλίζει την πλήρη αποζημίωση των θυμάτων ζημιών πετρελαϊκής ρύπανσης έναντι απωλειών ή ζημιών και θα πρέπει επίσης να μετριάζει τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν τα θύματα στις περιπτώσεις όπου υφίσταται ο κίνδυνος το ποσό αποζημίωσης που είναι διαθέσιμο υπό τη σύμβαση του 1992 περί ευθύνης και τη σύμβαση του 1992 για το ταμείο να μην επαρκεί για την πληρωμή στο ακέραιο τεκμηριωμένων αξιώσεων, και ότι, ως εκ τούτου, το διεθνές ταμείο αποζημίωσης ζημιών ρύπανσης από πετρέλαιο, του 1992, αποφάσισε προσωρινά ότι θα πληρώνει μόνο μέρος οποιασδήποτε τεκμηριωμένης αξίωσης,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι δυνατότητα πρόσβασης στο συμπληρωματικό σύστημα θα έχουν μόνον τα συμβαλλόμενα κράτη στη σύμβαση του 1992 για το ταμείο,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ:

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς του παρόντος πρωτοκόλλου:

1. «σύμβαση του 1992 περί ευθύνης» νοείται η διεθνής σύμβαση περί αστικής ευθύνης για ζημίες ρύπανσης από πετρέλαιο, του 1992·

2. «σύμβαση 1992 για το ταμείο» νοείται η διεθνής σύμβαση περί ιδρύσεως διεθνούς ταμείου για την αποζημίωση ζημιών ρύπανσης από πετρέλαιο, του 1992·

3. «ταμείο 1992» νοείται το διεθνές ταμείο για την αποζημίωση ζημιών ρύπανσης από πετρέλαιο, του 1992, που ιδρύθηκε με τη σύμβαση του 1992 για το ταμείο·

4. «συμβαλλόμενο κράτος» νοείται το συμβαλλόμενο κράτος στο παρόν πρωτόκολλο, εκτός αναφοράς περί του αντιθέτου·

5. όταν διατάξεις της σύμβασης του 1992 ενσωματώνονται στο παρόν πρωτόκολλο με παραπομπή, ως «ταμείο» στη σύμβαση αυτή νοείται το «συμπληρωματικό ταμείο» εκτός αναφοράς περί του αντιθέτου·

6. οι όροι «πλοίο», «πρόσωπο», «πλοιοκτήτης», «πετρέλαιο», «ζημία από ρύπανση», «προληπτικά μέτρα» και «περιστατικό» έχουν την ίδια έννοια όπως στο άρθρο 1 της σύμβασης του 1992 περί αστικής ευθύνης·

7. οι όροι «συνυπολογιζόμενο πετρέλαιο», «λογιστική μονάδα», «τόνος», «εγγυητής» και «τερματικός σταθμός» έχουν την ίδια έννοια όπως στη σύμβαση του 1992 για το ταμείο·

8. «τεκμηριωμένη αξίωση» νοείται αξίωση η οποία έχει αναγνωριστεί από το ταμείο του 1992 ή έχει γίνει αποδεκτή με απόφαση αρμοδίου δικαστηρίου ανεγνωρισμένη από το ταμείο του 1992 ότι δεν υπόκειται στις συνήθεις μορφές αναθεώρησης και η οποία θα ήταν πλήρως αποζημιώσιμη εάν δεν ίσχυε για το περιστατικό το όριο που καθορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 4 της σύμβασης του 1992 για το ταμείο·

9. «συνέλευση» νοείται η συνέλευση του διεθνούς συμπληρωματικού ταμείου αποζημίωσης ζημιών ρύπανσης από πετρέλαιο, του 2003·

10. «οργανισμός» νοείται ο Διεθνής Ναυτιλιακός Οργανισμός·

11. «γενικός γραμματέας» νοείται ο γενικός γραμματέας του οργανισμού.

Άρθρο 2

1. Ιδρύεται διεθνές συμπληρωματικό ταμείο για την αποζημίωση ζημιών ρύπανσης από πετρέλαιο, υπό την ονομασία «διεθνές συμπληρωματικό ταμείο αποζημίωσης ζημιών ρύπανσης από πετρέλαιο», του 2003 (στο εξής «συμπληρωματικό ταμείο»).

2. Το συμπληρωματικό ταμείο αναγνωρίζεται σε κάθε συμβαλλόμενο κράτος ως νομικό πρόσωπο ικανό, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους αυτού, να έχει δικαιώματα και υποχρεώσεις και να παρίσταται ως διάδικος ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους αυτού. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος αναγνωρίζει τον διευθυντή του συμπληρωματικού ταμείου ως νόμιμο εκπρόσωπο του συμπληρωματικού ταμείου.

Άρθρο 3

Το παρόν πρωτόκολλο εφαρμόζεται αποκλειστικώς:

α) σε ζημία από ρύπανση που προκαλείται:

i) στην επικράτεια, συμπεριλαμβανομένων των χωρικών υδάτων, του συμβαλλόμενου κράτους και

ii) στην αποκλειστική οικονομική ζώνη συμβαλλομένου κράτους, όπως ορίζεται από το διεθνές δίκαιο, ή, σε περίπτωση που το συμβαλλόμενο κράτος δεν έχει καθορίσει αυτή τη ζώνη, η πέραν και παρακείμενη των χωρικών υδάτων περιοχή αυτού του κράτους όπως ορίζεται από το εν λόγω κράτος σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο και μη εκτεινόμενη πέραν των 200 ναυτικών μιλίων από τις γραμμές βάσης από τις οποίες μετράται το εύρος των χωρικών υδάτων·

β) στα προληπτικά μέτρα, όποτε λαμβάνονται, για να αποσοβηθούν ή να ελαχιστοποιηθούν οι εν λόγω ζημίες.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ

Άρθρο 4

1. Το συμπληρωματικό ταμείο καταβάλλει αποζημίωση σε οποιοδήποτε πρόσωπο υφίσταται ζημία αν το πρόσωπο αυτό δεν έλαβε πλήρη και επαρκή αποζημίωση για τεκμηριωμένη αξίωση για την εν λόγω ζημία σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης του 1992 για το ταμείο, επειδή η συνολική ζημία υπερβαίνει, ή υπάρχει ο κίνδυνος να υπερβεί, το ισχύον όριο αποζημίωσης που ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 4 της σύμβασης του 1992 για το ταμείο σχετικά με οποιοδήποτε περιστατικό.

2. α) Το συνολικό ποσό αποζημίωσης που καταβάλλεται από το συμπληρωματικό ταμείο σύμφωνα με το παρόν άρθρο περιορίζεται για κάθε περιστατικό, έτσι ώστε το άθροισμα του ποσού αυτού με το ποσό αποζημίωσης το οποίο καταβάλλεται σύμφωνα με τη σύμβαση του 1992 περί ευθύνης και τη σύμβαση του 1992 για το ταμείο κατ' εφαρμογή του παρόντος πρωτοκόλλου να μην υπερβαίνει 750 εκατομμύρια λογιστικές μονάδες.

β) Το ποσό των 750 εκατομμυρίων λογιστικών μονάδων που αναφέρεται στην παράγραφο 2.α) μετατρέπεται στο εθνικό νόμισμα με βάση την ισοτιμία μεταξύ αυτού του νομίσματος και του ειδικού τραβηκτικού δικαιώματος την ημερομηνία που καθορίζεται από τη συνέλευση του ταμείου του 1992 για τη μετατροπή του μέγιστου ποσού που καταβάλλεται σύμφωνα με τη σύμβαση του 1992 περί ευθύνης και τη σύμβαση του 1992 για το ταμείο.

3. Όταν το ποσό των τεκμηριωμένων αξιώσεων έναντι του συμπληρωματικού ταμείου υπερβαίνει το συνολικό ποσό αποζημίωσης που είναι καταβλητέο σύμφωνα με την παράγραφο 2, το διαθέσιμο ποσό διανέμεται κατά τρόπο ώστε να είναι η ίδια για όλους τους ενάγοντες η αναλογία μεταξύ κάθε τεκμηριωμένης αξίωσης και του ποσού αποζημίωσης που πράγματι εισπράττεται από τον ενάγοντα σύμφωνα με το παρόν πρωτόκολλο.

4. Το συμπληρωματικό ταμείο καταβάλλει αποζημίωση αποκλειστικά και μόνον για τεκμηριωμένες αξιώσεις, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 8.

Άρθρο 5

Το συμπληρωματικό ταμείο καταβάλλει αποζημίωση αφού η συνέλευση του ταμείου του 1992 έχει κρίνει ότι το συνολικό ποσό των τεκμηριωμένων αξιώσεων υπερβαίνει, ή υπάρχει ο κίνδυνος το συνολικό ποσό των τεκμηριωμένων αξιώσεων να υπερβεί το συνολικό ποσό αποζημίωσης που είναι διαθέσιμο υπό το άρθρο 4 παράγραφος 4 της σύμβασης του 1992 για το ταμείο και, ως εκ τούτου, η συνέλευση του ταμείου του 1992 έχει αποφασίσει προσωρινώς ή τελικώς ότι οι πληρωμές θα γίνονται μόνον για μέρος της κάθε τεκμηριωμένης αξίωσης. Η συνέλευση του συμπληρωματικού ταμείου αποφασίζει εν συνεχεία κατά πόσον και σε ποιο βαθμό το συμπληρωματικό ταμείο θα καταβάλει το μερίδιο τεκμηριωμένης αξίωσης που δεν πληρώθηκε σύμφωνα με τη σύμβαση του 1992 περί ευθύνης και τη σύμβαση του 1992 για το ταμείο.

Άρθρο 6

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 15 παράγραφοι 2 και 3, τα δικαιώματα αποζημίωσης κατά του συμπληρωματικού ταμείου αποσβέννυνται μόνον εφόσον έχουν αποσβεσθεί έναντι του ταμείου του 1992 σύμφωνα με το άρθρο 6 της σύμβασης του 1992 για το ταμείο.

2. Αξίωση που έχει εγερθεί έναντι του ταμείου του 1992 θεωρείται ως αξίωση που έχει εγείρει ο ίδιος ενάγων κατά του συμπληρωματικού ταμείου.

Άρθρο 7

1. Οι διατάξεις του άρθρου 7 παράγραφοι 1, 2, 4, 5 και 6 της σύμβασης του 1992 για το ταμείο ισχύουν για τις αγωγές αποζημίωσης κατά του συμπληρωματικού ταμείου, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 το παρόντος πρωτοκόλλου.

2. Όταν αγωγή αποζημίωσης για ζημία από ρύπανση έχει κατατεθεί ενώπιον δικαστηρίου αρμοδίου σύμφωνα με το άρθρο IX της σύμβασης του 1992 περί αστικής ευθύνης κατά πλοιοκτήτη ή εγγυητή του, το Δικαστήριο αυτό έχει την αποκλειστική δικαιοπρακτική αρμοδιότητα για οποιαδήποτε αγωγή κατά του συμπληρωματικού ταμείου για αποζημίωση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 του παρόντος πρωτοκόλλου όσον αφορά την ίδια ζημία. Ωστόσο, όταν η αγωγή αποζημίωσης για ζημία από ρύπανση σύμφωνα με τη σύμβαση του 1992 περί ευθύνης έχει υποβληθεί ενώπιον δικαστηρίου συμβαλλομένου κράτους στη σύμβαση του 1992 περί ευθύνης αλλά όχι στο παρόν πρωτόκολλο, οποιαδήποτε αγωγή κατά του συμπληρωματικού ταμείου σύμφωνα με το άρθρο 4 του παρόντος πρωτοκόλλου, υποβάλλεται, κατ' επιλογή του ενάγοντα, είτε ενώπιον δικαστηρίου του κράτους όπου το συμπληρωματικό ταμείο έχει την έδρα του, είτε ενώπιον οποιουδήποτε Δικαστηρίου συμβαλλομένου κράτους στο παρόν πρωτόκολλο το οποίο είναι αρμόδιο σύμφωνα με το άρθρο IX της σύμβασης του 1992 περί αστικής ευθύνης.

3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, όταν αγωγή αποζημίωσης για ζημία από ρύπανση κατά του ταμείου του 1992 έχει κατατεθεί ενώπιον δικαστηρίου συμβαλλομένου κράτους στη σύμβαση του 1992 για το ταμείο αλλά όχι στο παρόν πρωτόκολλο, οποιαδήποτε συναφής αγωγή κατά του συμπληρωματικού ταμείου υποβάλλεται, κατ' επιλογή του ενάγοντα, είτε ενώπιον δικαστηρίου του κράτους όπου το συμπληρωματικό ταμείο έχει την έδρα του είτε ενώπιον οποιουδήποτε δικαστηρίου συμβαλλομένου μέρους είναι αρμόδιο σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Άρθρο 8

1. Με την επιφύλαξη οποιασδήποτε απόφασης σχετικά με τη διανομή που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 του παρόντος πρωτοκόλλου, κάθε δικαστική απόφαση η οποία εκδίδεται κατά του συμπληρωματικού ταμείου από Δικαστήριο το οποίο έχει δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 7 του παρόντος πρωτοκόλλου, μόλις καταστεί εκτελεστή το κράτος όπου εκδόθηκε και εφόσον δεν υπόκειται πλέον σε αυτό το κράτος σε τακτικά ένδικα μέσα, αναγνωρίζεται και είναι εκτελεστή σε κάθε συμβαλλόμενο κράτος υπό τους ιδίους όρους που αναγράφονται στο άρθρο IX της συνθήκης του 1992 περί αστικής ευθύνης.

2. Συμβαλλόμενο κράτος δύναται να εφαρμόζει άλλους κανόνες για την αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων, υπό την προϋπόθεση ότι το αποτέλεσμά τους είναι να εξασφαλίζουν την αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων σε τουλάχιστον ίδιο βαθμό όπως υπό την παράγραφο 1.

Άρθρο 9

1. Ως προς οποιοδήποτε ποσό αποζημίωσης για ζημία το οποίο καταβλήθηκε από το συμπληρωματικό ταμείο σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 του παρόντος πρωτοκόλλου, το συμπληρωματικό ταμείο αποκτά διά υποκαταστάσεως τα δικαιώματα που έχει το πρόσωπο που αποζημιώθηκε κατά του πλοιοκτήτη ή κατά του εγγυητή του πλοιοκτήτη.

2. Το συμπληρωματικό ταμείο αποκτά διά υποκαταστάσεως τα δικαιώματα τα οποία το πρόσωπο το οποίο αποζημιώθηκε από το συμπληρωματικό ταμείο έχει σύμφωνα με τη σύμβαση του 1992 για το ταμείο κατά του ταμείου του 1992.

3. Τίποτε στην παρούσα σύμβαση δεν παραβλάπτει τα δικαιώματα αναγωγής ή υποκατάστασης του συμπληρωματικού ταμείου εναντίον οποιουδήποτε προσώπου, εκτός από αυτά που αναφέρονται στις προηγούμενες παραγράφους. Σε κάθε περίπτωση, το δικαίωμα του συμπληρωματικού ταμείου σε υποκατάσταση εναντίον αυτών των προσώπων δεν είναι λιγότερο ευνοϊκό από το αντίστοιχο δικαίωμα του ασφαλιστή του προσώπου στο οποίο καταβλήθηκε αποζημίωση.

4. Με την επιφύλαξη οποιωνδήποτε άλλων δικαιωμάτων υποκατάστασης ή αναγωγής κατά του συμπληρωματικού ταμείου που είναι δυνατό να υπάρχουν, συμβαλλόμενο κράτος ή οργανισμός αυτού που κατέβαλε αποζημίωση για ζημία σύμφωνα με τις διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας, αποκτά διά υποκαταστάσεως τα δικαιώματα τα οποία θα είχε σύμφωνα με το παρόν πρωτόκολλο το πρόσωπο που έλαβε την αποζημίωση.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ

Άρθρο 10

1. Ετήσιες εισφορές στο συμπληρωματικό ταμείο καταβάλλονται για κάθε συμβαλλόμενο κράτος από οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο, κατά το ημερολογιακό έτος που αναφέρεται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχείο α) ή β), παρέλαβε συνολικές ποσότητες άνω των 150 000 τόνων:

α) συνυπολογιζομένου πετρελαίου το οποίο μεταφέρθηκε διά θαλάσσης στους λιμένες ή τις τερματικές εγκαταστάσεις που ευρίσκονται στην επικράτεια του εν λόγω συμβαλλόμενου κράτους μέλους και

β) συνυπολογιζομένου πετρελαίου σε οποιεσδήποτε εγκαταστάσεις που ευρίσκονται στην επικράτεια του εν λόγω συμβαλλόμενου κράτους, που μεταφέρθηκε διά θαλάσσης και εκφορτώθηκε σε λιμένες και τερματικούς σταθμούς κράτους το οποίο δεν είναι συμβαλλόμενο, υπό την προϋπόθεση ότι το συνυπολογιζόμενο πετρέλαιο λαμβάνεται υπόψη μόνον με βάση το παρόν εδάφιο κατά την πρώτη παραλαβή σε συμβαλλόμενο κράτος μετά την εκφόρτωσή του στο εν λόγω μη συμβαλλόμενο κράτος.

2. Οι διατάξεις του άρθρου 10 παράγραφος 2 της σύμβασης του 1992 για το ταμείο εφαρμόζεται όσον αφορά την υποχρέωση καταβολής εισφορών στο συμπληρωματικό ταμείο.

Άρθρο 11

1. Για την εκτίμηση του ποσού, τυχόν ετησίων εισφορών και λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να διατηρείται επαρκής ρευστότητα κονδυλίων, η συνέλευση καταρτίζει κάθε ημερολογιακό έτος εκτίμηση υπό μορφή προϋπολογισμού των:

i) Δαπανών

α) κόστος και δαπάνες διοίκησης του συμπληρωματικού ταμείου για το αντίστοιχο έτος και οποιοδήποτε έλλειμμα από ενέργειες προηγουμένων ετών·

β) πληρωμές που πρόκειται να πραγματοποιηθούν από το συμπληρωματικό ταμείο μέσα στο έτος για την ικανοποίηση των αξιώσεων κατά του συμπληρωματικού ταμείου σύμφωνα με το άρθρο 4, συμπεριλαμβανομένων αποπληρωμών δανείων που έχουν ληφθεί προηγουμένως από το συμπληρωματικό ταμείο για την ικανοποίηση αυτών των αξιώσεων.

ii) Εσόδων

α) πλεονάζοντα κεφάλαια από ενέργειες προηγουμένων ετών, συμπεριλαμβανομένων τυχόν τόκων·

β) ετήσιες εισφορές, εάν απαιτούνται για να ισοσκελισθεί ο προϋπολογισμός·

γ) οποιαδήποτε άλλα έσοδα.

2. Η συνέλευση αποφασίζει για το συνολικό ποσό των ετήσιων εισφορών που πρέπει να καταβληθούν. Με βάση την απόφαση αυτή, ο διευθυντής του συμπληρωματικού ταμείου υπολογίζει, ανά συμβαλλόμενο κράτος, για κάθε πρόσωπο που αναφέρεται στο άρθρο 10, το ποσό της ετήσιας εισφοράς του προσώπου αυτού:

α) όσον αφορά την εισφορά για την κάλυψη των πληρωμών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 σημείο i) στοιχείο α), με βάση σταθερό ποσό ανά τόνο συνυπολογιζομένου πετρελαίου που παραλήφθηκε από τέτοιο πρόσωπο στο αντίστοιχο κράτος κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος και

β) όσον αφορά την εισφορά για την κάλυψη των πληρωμών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 σημείο i) στοιχείο β), με βάση σταθερό ποσό ανά τόνο συνυπολογιζομένου πετρελαίου που παραλήφθηκε από τέτοιο πρόσωπο το προηγούμενο ημερολογιακό έτος κατά το οποίο σημειώθηκε το περιστατικό, υπό τον προϋπόθεση ότι το κράτος ήταν συμβαλλόμενο κράτος στο παρόν πρωτόκολλο την ημερομηνία που συνέβη το περιστατικό.

3. Τα ποσά που αναφέρονται στην παράγραφο 2 υπολογίζονται με διαίρεση του συνολικού ποσού των απαιτούμενων εισφορών με τη συνολική ποσότητα συνυπολογιζομένου πετρελαίου που παρελήφθη στο σύνολο των κρατών μελών κατά το συγκεκριμένο έτος.

4. Η ετήσια εισφορά καταβάλλεται την ημερομηνία που ορίζεται στον εσωτερικό κανονισμό του συμπληρωματικού ταμείου. Η συνέλευση δύναται να αποφασίσει διαφορετική ημερομηνία για την καταβολή.

5. Η συνέλευση δύναται να αποφασίσει, υπό τις προϋποθέσεις που θα οριστούν στους οικονομικούς κανονισμούς του συμπληρωματικού ταμείου, να μεταφέρει ποσά μεταξύ των πιστώσεων που παραλήφθηκαν σύμφωνα με την παράγραφο 2 στοιχείο α) και ποσών που παραλήφθηκαν σύμφωνα με την παράγραφο 2 στοιχείο β).

Άρθρο 12

1. Οι διατάξεις του άρθρου 13 της σύμβασης του 1992 για το ταμείο εφαρμόζονται για τις εισφορές στο συμπληρωματικό ταμείο.

2. Συμβαλλόμενο κράτος επιτρέπεται να αναλάβει το ίδιο την υποχρέωση να πληρώσει εισφορές στο συμπληρωματικό ταμείο σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 14 της σύμβασης του 1992 για το ταμείο.

Άρθρο 13

1. Τα συμβαλλόμενα κράτη γνωστοποιούν στον διευθυντή του συμπληρωματικού ταμείου πληροφορίες σχετικές με τις παραλαβές πετρελαίου σύμφωνα με το άρθρο 15 της σύμβασης του 1992 για το ταμείο υπό τον όρο, ωστόσο, ότι οι γνωστοποιήσεις προς τον διευθυντή του ταμείου του 1992 σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2 της σύμβασης του 1992 για το ταμείο θεωρείται ότι έχουν γίνει επίσης σύμφωνα με το παρόν πρωτόκολλο.

2. Εάν συμβαλλόμενο κράτος δεν εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του να υποβάλει τη γνωστοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και τούτο έχει ως αποτέλεσμα οικονομική ζημία για το συμπληρωματικό ταμείο, το συμβαλλόμενο κράτος υποχρεούται να αποζημιώσει το συμπληρωματικό ταμείο για τέτοια ζημία. Η συνέλευση αποφασίζει, μετά από σύσταση του διευθυντή του συμπληρωματικού ταμείου, εάν η αποζημίωση αυτή πρέπει να πληρωθεί από το συμβαλλόμενο κράτος.

Άρθρο 14

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 10, για τους σκοπούς του παρόντος πρωτοκόλλου θεωρείται ότι κάθε συμβαλλόμενο κράτος παραλαμβάνει τουλάχιστον ένα εκατομμύριο τόνους συνυπολογιζομένου πετρελαίου.

2. Όταν η συνολική ποσότητα συνυπολογιζομένου πετρελαίου που παραλαμβάνει συμβαλλόμενο κράτος είναι κατώτερη από ένα εκατομμύριο τόνους, το συμβαλλόμενο κράτος αναλαμβάνει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το παρόν πρωτόκολλο για οποιοδήποτε πρόσωπο θα όφειλε να εισφέρει στο συμπληρωματικό ταμείο για πετρέλαιο που παραλαμβάνεται στην επικράτεια του κράτους αυτού, εφόσον δεν υπάρχει πρόσωπο υπεύθυνο για τη συνολική ποσότητα πετρελαίου που παραλήφθηκε.

Άρθρο 15

1. Εάν σε συμβαλλόμενο κράτος δεν υπάρχει πρόσωπο που πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 10, το συμβαλλόμενο κράτος ενημερώνει, για τους σκοπούς του παρόντος πρωτοκόλλου, τον διευθυντή του συμπληρωματικού ταμείου.

2. Δεν καταβάλλεται αποζημίωση από το συμπληρωματικό ταμείο για ζημία από ρύπανση στην επικράτεια, στα χωρικά ύδατα ή στην αποκλειστική οικονομική ζώνη ή στην περιοχή που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 3 στοιχείο α) σημείο ii), του παρόντος πρωτοκόλλου, συμβαλλομένου κράτους για συγκεκριμένο περιστατικό ή για προληπτικά μέτρα, οπουδήποτε λήφθηκαν, για την πρόληψη ή ελαχιστοποίηση τέτοιας ζημίας, μέχρις ότου οι υποχρεώσεις κοινοποίησης στον διευθυντή του συμπληρωματικού ταμείου σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 1 και την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου έχουν εκπληρωθεί από το συμβαλλόμενο κράτος για όλα τα έτη προτού συμβεί το περιστατικό. Η συνέλευση καθορίζει στους εσωτερικούς κανονισμούς της τις συνθήκες υπό τις οποίες το συμβαλλόμενο κράτος θεωρείται ότι έχει παραλείψει να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις του.

3. Εάν έχει απορριφθεί προσωρινά η χορήγηση αποζημίωσης σύμφωνα με την παράγραφο 2, απορρίπτεται οριστικώς η χορήγηση αποζημίωσης για το περιστατικό αυτό εάν οι υποχρεώσεις γνωστοποίησης στον διευθυντή του συμπληρωματικού ταμείου σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 1 και την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου δεν έχουν τηρηθεί εντός ενός έτους αφότου ο διευθυντής του συμπληρωματικού ταμείου γνωστοποίησε στο συμβαλλόμενο κράτος την παράλειψή του να υποβάλει τα στοιχεία.

4. Οφειλές πληρωμής εισφορών στο συμπληρωματικό ταμείο συμψηφίζονται έναντι αποζημίωσης οφειλόμενης στον χρεώστη ή στους εντολοδόχους του χρεώστη.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Άρθρο 16

1. Το συμπληρωματικό ταμείο έχει συνέλευση και γραμματεία, επικεφαλής της οποίας είναι ο διευθυντής.

2. Τα άρθρα 17 έως 20 και 28 έως 33 της σύμβασης του 1992 για το ταμείο εφαρμόζονται για τη συνέλευση, τη γραμματεία και τον διευθυντή του συμπληρωματικού ταμείου.

3. Το άρθρο 34 της σύμβασης του 1992 για το ταμείο εφαρμόζεται στο συμπληρωματικό ταμείο.

Άρθρο 17

1. Η γραμματεία του ταμείου του 1992 και ο διευθυντής του ταμείου του 1992 είναι δυνατόν να ενεργούν επίσης ως γραμματεία και διευθυντής του συμπληρωματικού ταμείου.

2. Εάν, σύμφωνα με την παράγραφο 1, η γραμματεία και ο διευθυντής του ταμείου 1992 ενεργούν επίσης ως γραμματεία και διευθυντής του συμπληρωματικού ταμείου, το συμπληρωματικό ταμείο εκπροσωπείται, σε περιπτώσεις σύγκρουσης συμφερόντων μεταξύ του ταμείου του 1992 και του συμπληρωματικού ταμείου, από τον πρόεδρο της συνέλευσης.

3. Ο διευθυντής του συμπληρωματικού ταμείου, το προσωπικό και οι διοριζόμενοι από τον διευθυντή του συμπληρωματικού ταμείου εμπειρογνώμονες, που εκτελούν τα καθήκοντά τους σύμφωνα με το παρόν πρωτόκολλο και τη σύμβαση του 1992 για το ταμείο, δεν θεωρείται ότι παραβαίνουν τις διατάξεις του άρθρου 30 της σύμβασης του 1992 για το ταμείο όπως εφαρμόζονται δυνάμει του άρθρου 16 παράγραφος 2 του παρόντος πρωτοκόλλου, στο βαθμό που επιτελούν τα καθήκοντά τους σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

4. Η συνέλευση επιδιώκει να μην λαμβάνει αποφάσεις οι οποίες δεν είναι συμβατές με τις αποφάσεις που λαμβάνονται από την συνέλευση του ταμείου του 1992. Σε περίπτωση διαφωνίας όσον αφορά τα κοινά διοικητικά θέματα, η συνέλευση επιδιώκει την επίτευξη συναίνεσης με τη συνέλευση του ταμείου του 1992, σε πνεύμα αμοιβαίας συνεργασίας και έχοντας υπόψη τους κοινούς στόχους των δύο οργανισμών.

5. Το συμπληρωματικό ταμείο επιστρέφει στο ταμείο του 1992 όλα τα έξοδα και τις δαπάνες που προκύπτουν για διοικητικές υπηρεσίες που εκτελούνται από το ταμείο του 1992 εξ ονόματος του συμπληρωματικού ταμείου.

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 18

1. Υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 4, το συνολικό ποσό των καταβλητέων ετησίων εισφορών για συνυπολογιζόμενο πετρέλαιο που παραλήφθηκε σε συγκεκριμένο συμβαλλόμενο κράτος κατά τη διάρκεια ενός ημερολογιακού έτους δεν υπερβαίνει το 20 % του συνολικού ποσού ετησίων εισφορών σύμφωνα με το παρόν πρωτόκολλο για το ίδιο ημερολογιακό έτος.

2. Σε περίπτωση που, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 11 παράγραφοι 2 και 3, θα προέκυπτε συνολικό ποσό εισφορών πληρωτέων από εισφέροντες συμβαλλόμενου κράτους για συγκεκριμένο ημερολογιακό έτος άνω του 20 % των συνολικών ετήσιων εισφορών, οι εισφορές που καταβάλλονται από όλους τους εισφέροντες του εν λόγω κράτους μειώνονται αναλογικώς, έτσι ώστε οι συνολικές εισφορές να ισούνται προς το 20 % του συνόλου των ετησίων εισφορών στο συμπληρωματικό ταμείο για το εν λόγω έτος.

3. Σε περίπτωση που εισφορές πληρωτέες από πρόσωπα συγκεκριμένου συμβαλλόμενου κράτους μειώνονται σύμφωνα με την παράγραφο 2, οι πληρωτέες εισφορές από πρόσωπα όλων των άλλων συμβαλλόμενων κρατών αυξάνονται αναλογικώς, έτσι ώστε να εξασφαλιστεί ότι το συνολικό ποσόν των εισφορών που καταβάλλονται από όλα τα πρόσωπα που υποχρεούνται να εισφέρουν στο συμπληρωματικό ταμείο για το αντίστοιχο ημερολογιακό έτος να φθάσει το συνολικό ποσό των εισφορών που αποφασίστηκαν από τη συνέλευση.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως 3 εφαρμόζονται έως ότου η συνολική ποσότητα συνυπολογιζομένου πετρελαίου που έχει παραληφθεί από όλα τα συμβαλλόμενα κράτη εντός ενός ημερολογιακού έτους, συμπεριλαμβανομένων των ποσοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 14 παράγραφος 1, φθάσει ένα εκατομμύριο τόνους ή παρέλθει δεκαετία μετά τη θέση σε ισχύ του παρόντος πρωτοκόλλου, όπου ισχύει ό,τι επισυμβεί νωρίτερα.

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 19

Υπογραφή, επικύρωση, αποδοχή, έγκριση και προσχώρηση

1. Το παρόν πρωτόκολλο παραμένει ανοικτό προς υπογραφή, στο Λονδίνο, από τις 31 Ιουλίου 2003 έως τις 30 Ιουλίου 2004.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται να δηλώσουν ότι συμφωνούν να δεσμευθούν από το παρόν πρωτόκολλο με:

α) υπογραφή χωρίς επιφύλαξη σχετικά με την επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση· ή

β) υπογραφή η οποία υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση, της οποίας έπεται επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση· ή

γ) προσχώρηση.

3. Συμβαλλόμενα κράτη στο παρόν πρωτόκολλο είναι δυνατόν να γίνουν μόνον τα συμβαλλόμενα κράτη στη σύμβαση του 1992 για το ταμείο.

4. Για την επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση κατατίθεται στον γενικό γραμματέα επίσημη πράξη προς το σκοπό αυτό.

Άρθρο 20

Πληροφορίες σχετικά με το συνυπολογιζόμενο πετρέλαιο

Πριν το παρόν πρωτόκολλο τεθεί σε ισχύ σε κράτος, το κράτος γνωστοποιεί, κατά την υπογραφή του πρωτοκόλλου, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 στοιχείο α), ή κατά την κατάθεση της πράξης που αναφέρεται στο άρθρο 19 παράγραφος 4 του παρόντος πρωτοκόλλου, και εν συνεχεία κάθε έτος την ημέρα που καθορίζεται από τον γενικό γραμματέα, το όνομα και τη διεύθυνση οποιουδήποτε προσώπου από το εν λόγω κράτος το οποίο οφείλει να εισφέρει στο συμπληρωματικό ταμείο σύμφωνα με το άρθρο 10, καθώς και τα στοιχεία των αντιστοίχων ποσοτήτων συνυπολογιζομένου πετρελαίου που παραλήφθηκαν από οποιοδήποτε πρόσωπο στην επικράτεια του εν λόγω κράτους κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος.

Άρθρο 21

Έναρξη ισχύος

1. Το παρόν πρωτόκολλο τίθεται σε ισχύ τρεις μήνες μετά την ημερομηνία κατά την οποία πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) τουλάχιστον οκτώ κράτη έχουν υπογράψει το πρωτόκολλο χωρίς επιφύλαξη ως προς την επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση, ή έχουν καταθέσει πράξεις επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης ενώπιον του γενικού γραμματέα και

β) ο γενικός γραμματέας έχει παραλάβει πληροφορίες από τον διευθυντή του ταμείου του 1992 ότι τα πρόσωπα τα οποία οφείλουν να εισφέρουν σύμφωνα με το άρθρο 10 έχουν παραλάβει κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος συνολική ποσότητα τουλάχιστον 450 εκατομμυρίων τόνων συνυπολογιζομένου πετρελαίου, συμπεριλαμβανομένων των ποσοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 14 παράγραφος 1.

2. Για κάθε κράτος το οποίο υπογράφει το παρόν πρωτόκολλο χωρίς επιφύλαξη ως προς την επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση, ή το οποίο επικυρώνει, αποδέχεται εγκρίνει ή προσχωρεί στο παρόν πρωτόκολλο, αφού εκπληρωθούν οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 για την έναρξη ισχύος, αρχίζει να ισχύει το πρωτόκολλο τρεις μήνες μετά την ημερομηνία κατάθεσης από το εν λόγω κράτους της αντίστοιχης πράξης.

3. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 1 και 2, το παρόν πρωτόκολλο αρχίζει να ισχύει για οποιοδήποτε κράτος μόνον αφότου έχει αρχίσει να ισχύει για το κράτος αυτό η σύμβαση του 1992 για το ταμείο.

Άρθρο 22

Πρώτη σύνοδος της συνέλευσης

Ο γενικός γραμματέας συγκαλεί την πρώτη σύνοδο της συνέλευσης. Αυτή η σύνοδος λαμβάνει χώρα το συντομότερο δυνατό μετά από την έναρξη ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου και, σε κάθε περίπτωση, όχι αργότερα από τριάντα ημέρες μετά από την έναρξη ισχύος.

Άρθρο 23

Αναθεώρηση και τροποποίηση

1. Ο οργανισμός δύναται να συγκαλέσει διάσκεψη για την αναθεώρηση ή την τροποποίηση του παρόντος πρωτοκόλλου.

2. Ο οργανισμός συγκαλεί σε διάσκεψη τα συμβαλλόμενα κράτη με σκοπό την αναθεώρηση ή τροποποίηση του παρόντος πρωτοκόλλου, ύστερα από αίτημα τουλάχιστον ενός τρίτου όλων των συμβαλλόμενων κρατών.

Άρθρο 24

Τροποποίηση των ορίων αποζημίωσης

1. Μετά από αίτημα τουλάχιστον ενός τετάρτου των συμβαλλόμενων κρατών, οποιαδήποτε πρόταση για τροποποίηση του ορίου του ποσού αποζημίωσης που ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο α) κοινοποιείται από τον γενικό γραμματέα σε όλα τα μέλη του οργανισμού και σε όλα τα συμβαλλόμενα κράτη.

2. Οποιαδήποτε τροποποίηση που προτείνεται και κοινοποιείται ως ανωτέρω διαβιβάζεται προς εξέταση στην νομική επιτροπή του οργανισμού, τουλάχιστον έξι μήνες πριν από την ημερομηνία κοινοποίησής της.

3. Όλα τα συμβαλλόμενα μέρη στο παρόν πρωτόκολλο, ανεξαρτήτως αν είναι μέλη του οργανισμού, έχουν το δικαίωμα να συμμετέχουν στις εργασίες της νομικής επιτροπής για την εξέταση και έγκριση των τροποποιήσεων.

4. Οι τροπολογίες εγκρίνονται με πλειοψηφία δύο τρίτων των συμβαλλόμενων κρατών που είναι παρόντα και ψηφίζουν στη νομική επιτροπή, η οποία είναι διευρυμένη όπως προβλέπεται στην παράγραφο 3, υπό την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον το ήμισυ των συμβαλλόμενων κρατών είναι παρόντα τη στιγμή της ψηφοφορίας.

5. Κατά την εξέταση πρότασης για την τροποποίηση του ορίου, η νομική επιτροπή λαμβάνει υπόψη της την πείρα από τα περιστατικά και, συγκεκριμένα, το ύψος της ζημίας που προέκυψε από αυτά και τις μεταβολές των νομισματικών ισοτιμιών.

6. α) Καμία τροποποίηση ορίων σύμφωνα με το παρόν άρθρο δεν εξετάζεται πριν από την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου, ούτε πριν παρέλθουν τρία έτη από την ημερομηνία θέσης σε ισχύ προηγούμενης τροποποίησης σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

β) Το όριο δεν επιτρέπεται να αυξηθεί έτσι ώστε να υπερβεί το ποσό το οποίο αντιστοιχεί στο όριο το οποίο καθορίζεται στο παρόν πρωτόκολλο επαυξημένο κατά 6 εκατοστιαίες μονάδες ανά έτος, που υπολογίζεται συγκεντρωτικά από την ημερομηνία κατά την οποία το παρόν πρωτόκολλο ανοίχθηκε προς υπογραφή μέχρι την ημερομηνία την οποία τίθεται σε ισχύ η απόφαση της νομικής επιτροπής.

γ) Το όριο δεν επιτρέπεται να αυξηθεί έτσι ώστε να υπερβαίνει το ποσό το οποίο αντιστοιχεί στο τριπλάσιο του ορίου που ορίζεται στο παρόν πρωτόκολλο.

7. Οποιαδήποτε τροποποίηση υιοθετείται σύμφωνα με την παράγραφο 5 γνωστοποιείται από τον οργανισμό στα συμβαλλόμενα κράτη. Η τροποποίηση θεωρείται ότι έχει γίνει αποδεκτή στο τέλος περιόδου δώδεκα μηνών μετά από την ημερομηνία της γνωστοποίησης, εκτός αν κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου τουλάχιστον το ένα τέταρτο των κρατών τα οποία ήταν συμβαλλόμενα κράτη όταν εγκρίθηκε η τροποποίηση από τη νομική επιτροπή ανακοινώσουν στον οργανισμό ότι δεν αποδέχονται την τροποποίηση, οπότε η τροποποίηση απορρίπτεται και δεν έχει καμία ισχύ.

8. Τροποποίηση η οποία θεωρείται ότι έχει γίνει αποδεκτή σύμφωνα με την παράγραφο 7, τίθεται σε ισχύ δώδεκα μήνες μετά από την αποδοχή της.

9. Όλα τα συμβαλλόμενα κράτη δεσμεύονται από την τροποποίηση, εκτός αν καταγγείλουν το παρόν πρωτόκολλο σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφοι 1 και 2, τουλάχιστον έξι μήνες πριν από την έναρξη ισχύος της τροποποίησης. Μια τέτοια καταγγελία παράγει αποτελέσματα όταν αρχίσει να ισχύει η τροποποίηση.

10. Όταν τροποποίηση έχει υιοθετηθεί από τη νομική επιτροπή αλλά η περίοδος των δώδεκα μηνών για την αποδοχή της δεν έχει ακόμη εκπνεύσει, κράτος που γίνεται συμβαλλόμενο κράτος κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου δεσμεύεται από την τροποποίηση, εφόσον αυτή τεθεί σε ισχύ. κράτος που γίνεται συμβαλλόμενο κράτος αφού παρέλθει αυτή η περίοδος δεσμεύεται από οποιαδήποτε τροποποίηση έγινε αποδεκτή σύμφωνα με την παράγραφο 7. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο, κράτος δεσμεύεται από τροποποίηση όταν η τροποποίηση αυτή τεθεί σε ισχύ ή όταν το παρόν πρωτόκολλο τεθεί σε ισχύ σε αυτό το κράτος, αν αυτό συμβεί αργότερα.

Άρθρο 25

Πρωτόκολλα της σύμβασης του 1992 για το ταμείο

1. Εάν τα όρια που ορίζονται στη σύμβαση του 1992 για το ταμείο έχουν αυξηθεί με πρωτόκολλα στην εν λόγω σύμβαση, το όριο που ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο α) επιτρέπεται να αυξηθεί κατά το ίδιο ποσό με βάση τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 24. Στις περιπτώσεις αυτές δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 24 παράγραφος 6.

2. Εάν έχει εφαρμοσθεί η διαδικασία που αναφέρεται στην παράγραφο 1, οποιαδήποτε μετέπειτα τροποποίηση του ορίου που ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2, κατ' εφαρμογή της διαδικασίας του άρθρου 24, για τους σκοπούς του άρθρου 24 παράγραφος 6 στοιχεία β) και γ), υπολογίζεται με βάση το νέο όριο όπως αυξάνεται σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Άρθρο 26

Καταγγελία

1. Οποιοδήποτε συμβαλλόμενο κράτος δύναται να καταγγείλει το παρόν πρωτόκολλο οποτεδήποτε μετά από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του σε αυτό το συμβαλλόμενο κράτος.

2. Η καταγγελία πραγματοποιείται με κατάθεση πράξης ενώπιον του γενικού γραμματέα.

3. Η καταγγελία τίθεται σε ισχύ δώδεκα μήνες, ή με την παρέλευση μεγαλύτερης χρονικής περιόδου που ορίζεται στην πράξη καταγγελίας, από την κατάθεση αυτής της πράξης ενώπιον του γενικού γραμματέα.

4. Καταγγελία της σύμβασης του 1992 για το ταμείο θεωρείται ότι συνιστά καταγγελία του παρόντος πρωτοκόλλου. Η καταγγελία αυτή αρχίζει να ισχύει την ημερομηνία κατά την οποία η καταγγελία του πρωτοκόλλου του 1992 για τροποποίηση της σύμβασης του 1971 για το ταμείο αρχίζει να ισχύει σύμφωνα με το άρθρο 34 αυτού του πρωτοκόλλου.

5. Παρά την καταγγελία του παρόντος πρωτοκόλλου από συμβαλλόμενο κράτος σύμφωνα με το παρόν άρθρο, συνεχίζουν να εφαρμόζονται οποιεσδήποτε διατάξεις του παρόντος πρωτοκόλλου σχετικές με υποχρεώσεις για πραγματοποίηση εισφορών στο συμπληρωματικό ταμείο αναφορικά με περιστατικό το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχείο β) και συνέβη προτού αρχίσει να ισχύει η καταγγελία.

Άρθρο 27

Έκτακτες σύνοδοι της συνέλευσης

1. Οποιοδήποτε συμβαλλόμενο κράτος δύναται, μέσα σε ενενήντα ημέρες από την κατάθεση πράξης καταγγελίας, η οποία θεωρεί ότι θα έχει ως αποτέλεσμα τη σημαντική αύξηση του ύψους των εισφορών των υπολοίπων συμβαλλόμενων κρατών, να ζητήσει από τον διευθυντή να συγκαλέσει έκτακτη σύνοδο της συνέλευσης. Ο διευθυντής ορίζει τη σύγκληση της συνέλευσης το αργότερο εξήντα ημέρες από την παραλαβή του αιτήματος.

2. Ο διευθυντής του συμπληρωματικού ταμείου δύναται να λάβει την πρωτοβουλία σύγκλησης της συνέλευσης σε έκτακτη σύνοδο μέσα σε εξήντα ημέρες από την κατάθεση πράξης καταγγελίας, εφόσον ο διευθυντής του συμπληρωματικού ταμείου κρίνει ότι τέτοια καταγγελία θα έχει ως αποτέλεσμα τη σημαντική αύξηση του ύψους των εισφορών των υπολοίπων δυμβαλλόμενων κρατών.

3. Αν η συνέλευση, σε έκτακτη σύνοδό της, η οποία έχει συγκληθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή 2, αποφασίσει ότι η καταγγελία θα έχει ως αποτέλεσμα τη σημαντική αύξηση του ύψους των εισφορών των υπολοίπων συμβαλλόμενων κρατών, οποιοδήποτε από αυτά τα κράτη δύναται, το αργότερο εκατόν είκοσι ημέρες πριν από την ημερομηνία κατά την οποία αρχίζει να ισχύει η καταγγελία, να προβεί σε καταγγελία του παρόντος πρωτοκόλλου, η οποία αρχίζει να ισχύει την ίδια ημερομηνία.

Άρθρο 28

Λήξη ισχύος

1. Το παρόν πρωτόκολλο παύει να ισχύει την ημερομηνία κατά την οποία ο αριθμός των συμβαλλόμενων κρατών είναι κατώτερος από επτά ή την ημερομηνία κατά την οποία η συνολική ποσότητα συνυπολογιζομένου πετρελαίου που παραλήφθηκε από τα εναπομένοντα συμβαλλόμενα κράτη, συμπεριλαμβανομένων των ποσοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 14 παράγραφος 1, κατέρχεται κάτω των 350 εκατομμυρίων τόνων, ανάλογα με το ποια προηγείται.

2. Κράτη τα οποία δεσμεύονται από το παρόν πρωτόκολλο την ημέρα πριν από την ημερομηνία που παύει να ισχύει, παρέχουν στο συμπληρωματικό ταμείο τη δυνατότητα άσκησης των καθηκόντων που περιγράφονται στο άρθρο 29 και, μόνον για τον σκοπό αυτό, παραμένουν δεσμευμένα από το παρόν πρωτόκολλο.

Άρθρο 29

Εκκαθάριση του συμπληρωματικού ταμείου

1. Εάν το παρόν πρωτόκολλο παύσει να ισχύει, το συμπληρωματικό ταμείο παρόλα αυτά:

α) οφείλει να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του ως προς οποιοδήποτε περιστατικό που συνέβη προτού παύσει η ισχύς του πρωτοκόλλου·

β) έχει το δικαίωμα να ασκεί τα δικαιώματά του σχετικά με εισφορές, στο βαθμό που οι εισφορές αυτές είναι απαραίτητες για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο α), συμπεριλαμβανομένων των δαπανών για τη διοίκηση του συμπληρωματικού ταμείου που είναι απαραίτητες για το σκοπό αυτό.

2. Η συνέλευση λαμβάνει όλα τα ενδεδειγμένα μέτρα προκειμένου να ολοκληρώσει την εκκαθάριση του συμπληρωματικού ταμείου, στα οποία περιλαμβάνεται η διανομή με δίκαιο τρόπο οποιωνδήποτε υπολειπόμενων περιουσιακών στοιχείων μεταξύ των προσώπων που έχουν εισφέρει στο συμπληρωματικό ταμείο.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, το συμπληρωματικό ταμείο διατηρεί τη νομική του προσωπικότητα.

Άρθρο 30

Θεματοφύλακας

1. Το παρόν πρωτόκολλο και οποιαδήποτε τροποποίηση η οποία υιοθετείται σύμφωνα με το άρθρο 24 κατατίθεται ενώπιον του γενικού γραμματέα.

2. Ο γενικός γραμματέας:

α) ενημερώνει όλα τα κράτη τα οποία έχουν υπογράψει το παρόν πρωτόκολλο ή έχουν προσχωρήσει σε αυτό και όλα τα μέλη του οργανισμού, σχετικά με:

i) κάθε νέα υπογραφή ή κατάθεση πράξης επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης και την ημερομηνία αυτής,

ii) την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου,

iii) οποιαδήποτε πρόταση για τροποποίηση των ορίων των ποσών αποζημίωσης η οποία έγινε σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1,

iv) οποιαδήποτε τροποποίηση η οποία εγκρίθηκε σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 4,

v) οποιαδήποτε τροποποίηση η οποία θεωρείται ότι έχει γίνει αποδεκτή σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 7, καθώς και την ημερομηνία την οποία αρχίζει να ισχύει αυτή η τροποποίηση σύμφωνα με τις παραγράφους 8 και 9 του εν λόγω άρθρου,

vi) την κατάθεση οποιασδήποτε πράξης καταγγελίας του παρόντος πρωτοκόλλου, καθώς και την ημερομηνία κατάθεσης της καταγγελίας και την ημερομηνία που αρχίζει να ισχύει,

vii) οποιαδήποτε ανακοίνωση η οποία απαιτείται σύμφωνα με οποιοδήποτε άρθρο του παρόντος πρωτοκόλλου·

β) αποστέλλει θεωρημένα για τη γνησιότητά τους αντίγραφα του παρόντος πρωτοκόλλου σε όλα τα κράτη που έχουν υπογράψει το παρόν πρωτόκολλο και σε όλα τα κράτη που προσχωρούν στο παρόν πρωτόκολλο.

3. Αμέσως μόλις το παρόν πρωτόκολλο τεθεί σε ισχύ, το κείμενο διαβιβάζεται από τον γενικό γραμματέα στη Γραμματεία των Ηνωμένων Εθνών προκειμένου να καταχωριστεί και να δημοσιευθεί σύμφωνα με το άρθρο 102 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 31

Γλώσσες

Το παρόν πρωτόκολλο συντάχθηκε σε ένα μόνον αντίτυπο στην αραβική, κινεζική, αγγλική, γαλλική, ρωσική και ισπανική γλώσσα, και όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά.

ΕΓΙΝΕ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ, στις δεκαέξι Μαΐου δύο χιλιάδες τρία.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ οι υπογράφοντες, έχοντας δεόντως εξουσιοδοτηθεί από τις αντίστοιχες κυβερνήσεις τους προς τούτο, υπέγραψαν το παρόν πρωτόκολλο.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Πρωτόκολλο του 1992 για την τροποποίηση της διεθνούς σύμβασης του 1969 αναφορικά με την αστική ευθύνη για ζημίες ρύπανσης από πετρέλαιο

ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη διεθνή σύμβαση του 1969 αναφορικά με την αστική ευθύνη για ζημίες ρύπανσης από πετρέλαιο και το πρωτόκολλό της, του 1984,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΛΑΒΕΙ ΥΠΟΨΗ ότι το πρωτόκολλο του 1984 της σύμβασης αυτής, που προβλέπει διευρυμένο πεδίο εφαρμογής και αυξημένη αποζημίωση, δεν έχει τεθεί σε ισχύ,

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΣ τη σπουδαιότητα της διατήρησης σε ισχύ του διεθνούς συστήματος ευθύνης και αποζημίωσης για ζημίες ρύπανσης από πετρέλαιο,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΕΠΙΓΝΩΣΗ της ανάγκης διασφάλισης της θέσης σε ισχύ του περιεχομένου του πρωτοκόλλου του 1984 το συντομότερο δυνατό,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ότι ειδικές διατάξεις είναι αναγκαίες σε σχέση με τη θέσπιση αναλόγων τροποποιήσεων στη διεθνή σύμβαση του 1971 για την ίδρυση διεθνούς ταμείου αποζημίωσης ζημιών ρύπανσης από πετρέλαιο,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ:

Άρθρο 1

Η σύμβαση την οποία τροποποιούν οι διατάξεις του παρόντος πρωτοκόλλου, είναι η διεθνής σύμβαση του 1969 αναφορικά με την αστική ευθύνη για ζημίες ρύπανσης από πετρέλαιο, η οποία θα αναφέρεται εφεξής ως «σύμβαση του 1969 περί ευθύνης». Για τα συμβαλλόμενα κράτη στο πρωτόκολλο του 1976 στη σύμβαση του 1969 περί ευθύνης, η αναφορά αυτή θεωρείται ότι περιλαμβάνει τη σύμβαση του 1969 περί ευθύνης, όπως τροποποιήθηκε από εκείνο το πρωτόκολλο.

Άρθρο 2

Το άρθρο Ι της σύμβασης του 1969 περί ευθύνης τροποποιείται ως εξής:

1. Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. "Πλοίο", σημαίνει κάθε κινούμενο στη θάλασσα σκάφος, καθώς και οποιουδήποτε τύπου θαλάσσιο ναυπήγημα που έχει κατασκευαστεί ή διαρρυθμιστεί για τη μεταφορά πετρελαίου χύμα ως φορτίου, με την επιφύλαξη ότι πλοίο ικανό να μεταφέρει πετρέλαιο χύμα και άλλα φορτία θεωρείται ως πλοίο μόνο όταν μεταφέρει πράγματι πετρέλαιο χύμα ως φορτίο καθώς και κατά τη διάρκεια κάθε ταξιδίου που ακολουθεί μια τέτοια μεταφορά, εκτός αν αποδεικνύεται ότι δεν υπάρχουν σ' αυτό κατάλοιπα πετρελαίου χύμα από τη μεταφορά αυτή.»

2. Η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. "Πετρέλαιο", σημαίνει κάθε εμμένον ορυκτό πετρέλαιο υδρογονανθράκων όπως το αργό πετρέλαιο, το μαζούτ, το βαρύ ντίζελ και λιπαντέλαιο, είτε μεταφέρεται επί πλοίου ως φορτίο, είτε στις δεξαμενές καυσίμων ενός τέτοιου πλοίου.»

3. Η παράγραφος 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«6. "Ζημία από ρύπανση" σημαίνει:

α) απώλεια ή ζημία που προκαλείται εκτός του πλοίου από μόλυνση προερχόμενη από διαφυγή ή εκροή πετρελαίου από το πλοίο, οπουδήποτε και αν επέλθει μια τέτοια διαφυγή ή εκροή, με την επιφύλαξη ότι αποζημίωση για υποβάθμιση του περιβάλλοντος, άλλη από εκείνη για απώλεια κέρδους από μια τέτοια υποβάθμιση, περιορίζεται στις δαπάνες των εύλογων μέτρων αποκατάστασης που πράγματι αναλήφθηκαν ή πρόκειται να αναληφθούν·

β) τις δαπάνες των προληπτικών μέτρων και περαιτέρω την απώλεια ή ζημία, που προκλήθηκε από προληπτικά μέτρα.»

4. Η παράγραφος 8 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«8. "Περιστατικό", σημαίνει κάθε συμβάν ή σειρά συμβάντων, που έχουν την ίδια προέλευση, η οποία προκαλεί ζημία από ρύπανση ή δημιουργεί σοβαρή και παρούσα απειλή πρόκλησης μιας τέτοιας ζημίας.»

5. Η παράγραφος 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«9. "Οργανισμός", σημαίνει τον Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό.»

6. Μετά την παράγραφο 9 παρεμβάλλεται η ακόλουθη νέα παράγραφος:

«10. "Σύμβαση ευθύνης 1969", σημαίνει τη διεθνή σύμβαση του 1969 αναφορικά με την αστική ευθύνη για ζημίες ρύπανσης από πετρέλαιο. Για τα συμβαλλόμενα κράτη του σχετικού με τη σύμβαση αυτή πρωτοκόλλου του 1976, ο όρος θεωρείται ότι περιλαμβάνει τη σύμβαση ευθύνης 1969, όπως τροποποιήθηκε από εκείνο το πρωτόκολλο.»

Άρθρο 3

Το άρθρο II της σύμβασης του 1969 περί ευθύνης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο II

Η σύμβαση αυτή εφαρμόζεται αποκλειστικά:

α) σε ζημία από ρύπανση που προκαλείται:

i) στο έδαφος, περιλαμβανομένων των χωρικών υδάτων συμβαλλόμενου κράτους, και

ii) στην αποκλειστική οικονομική ζώνη συμβαλλόμενου κράτους, που έχει καθοριστεί σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, ή, σε περίπτωση που συμβαλλόμενο κράτος δεν έχει καθορίσει μια τέτοια ζώνη, σε περιοχή εκτεινόμενη πέρα από τα χωρικά ύδατα του κράτους αυτού και παρακείμενη αυτών, η οποία προσδιορίζεται από το κράτος αυτό σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο και δεν εκτείνεται περισσότερο των 200 ναυτικών μιλίων από τις γραμμές βάσης από τις οποίες και μετράται το πλάτος των χωρικών του υδάτων·

β) σε προληπτικά μέτρα, οπουδήποτε και αν έχουν ληφθεί, για να προληφθεί ή μειωθεί μια τέτοια ζημία.»

Άρθρο 4

Το άρθρο III της σύμβασης του 1969 περί ευθύνης τροποποιείται ως εξής:

1. Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Με εξαίρεση όσων ορίζονται στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου αυτού, ο πλοιοκτήτης κατά το χρόνο ενός περιστατικού, ή, σε περίπτωση που το περιστατικό αποτελείται από σειρά συμβάντων, κατά το χρόνο εμφάνισης του πρώτου από αυτά, είναι υπεύθυνος για κάθε ζημία ρύπανσης που προκλήθηκε από το πλοίο ως αποτέλεσμα του περιστατικού.»

2. Η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Καμία απαίτηση για αποζημίωση ζημίας ρύπανσης δεν μπορεί να ασκηθεί κατά του πλοιοκτήτη κατά τρόπο άλλον από αυτόν που προβλέπει η σύμβαση αυτή. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 5 του άρθρου αυτού, καμία απαίτηση για αποζημίωση ζημίας ρύπανσης, είτε σύμφωνα με τη σύμβαση αυτή, είτε κατά άλλον τρόπο, δεν μπορεί να ασκηθεί εναντίον:

α) των προστηθέντων ή εντολοδόχων του πλοιοκτήτη ή των μελών του·

β) του πλοηγού ή οποιουδήποτε άλλου προσώπου, το οποίο, αν και δεν είναι μέλος του πληρώματος, παρέχει υπηρεσίες στο πλοίο·

γ) οποιουδήποτε ναυλωτή, (με οποιονδήποτε τρόπο και αν περιγράφεται, συμπεριλαμβανομένου και του ναυλωτή γυμνού πλοίου), διαχειριστή ή εφοπλιστή του πλοίου·

δ) οποιουδήποτε προσώπου που ενεργεί επιχείρηση διάσωσης με τη συγκατάθεση του πλοιοκτήτη ή με βάση τις οδηγίες αρμόδιας δημόσιας αρχής·

ε) οποιουδήποτε προσώπου που λαμβάνει προληπτικά μέτρα·

στ) όλων των προστηθέντων ή εντολοδόχων των προσώπων που αναφέρονται στα στοιχεία γ), δ) και ε), εκτός αν η ζημία προήλθε από προσωπική τους πράξη ή παράλειψη που διαπράχθηκε με πρόθεση να προκληθεί μια τέτοια ζημία ή απερίσκεπτα και με γνώση ότι μια τέτοια ζημία θα μπορούσε πιθανώς να προκύψει.»

Άρθρο 5

Το άρθρο IV της σύμβασης του 1969 περί ευθύνης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο IV

Όταν συμβεί περιστατικό στο οποίο εμπλέκονται δύο ή περισσότερα πλοία και προκληθεί ζημία ρύπανσης από αυτό, οι πλοιοκτήτες όλων των εμπλεκόμενων πλοίων, εκτός αν απαλλάσσονται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου III, ευθύνονται από κοινού και ατομικά για όλη τη ζημία που δεν είναι εύλογα διαιρετή.»

Άρθρο 6

Το άρθρο V της σύμβασης του 1969 περί ευθύνης τροποποιείται ως εξής:

1. Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Ο πλοιοκτήτης δικαιούται να περιορίσει την ευθύνη του σύμφωνα με τη σύμβαση αυτή, ως προς κάθε ένα περιστατικό, σε ένα συνολικό ποσό υπολογιζόμενο όπως ακολουθεί:

α) 3 εκατομμύρια λογιστικές μονάδες για πλοίο που δεν υπερβαίνει τις 5 000 μονάδες χωρητικότητας·

β) για πλοίο με χωρητικότητα μεγαλύτερη απ' αυτή, 420 λογιστικές μονάδες επιπλέον του ποσού που αναφέρεται στο στοιχείο α) για κάθε επιπλέον μονάδα χωρητικότητας, με τον όρο πάντως ότι το συνολικό αυτό ποσό δεν θα υπερβαίνει σε καμία περίπτωση τα 59,7 εκατομμύρια λογιστικές μονάδες.»

2. Η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Ο πλοιοκτήτης δεν δικαιούται να περιορίσει την ευθύνη του σύμφωνα με τη σύμβαση αυτή, αν αποδειχθεί ότι η ζημία ρύπανσης προήλθε από προσωπική του πράξη ή παράλειψη, που διαπράχθηκε με πρόθεση να προκληθεί μια τέτοια ζημία ή απερίσκεπτα και με γνώση ότι μια τέτοια ζημία θα μπορούσε πιθανώς να προκύψει.»

3. Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Για να επωφεληθεί από τον περιορισμό που προβλέπει η παράγραφος 1 του άρθρου αυτού, ο πλοιοκτήτης οφείλει να δημιουργήσει ταμείο αντίστοιχο με το ολικό ποσό που αντιπροσωπεύει το όριο της ευθύνης του, σε δικαστήριο ή άλλη αρμόδια αρχή οποιουδήποτε από τα συμβαλλόμενα κράτη, στο οποίο έχει ασκηθεί αγωγή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου IX ή, αν καμία αγωγή δεν έχει ασκηθεί, σε οποιοδήποτε δικαστήριο ή άλλη αρμόδια αρχή οποιουδήποτε από τα συμβαλλόμενα κράτη, στα οποία μπορεί να ασκηθεί αγωγή σύμφωνα με το άρθρο IX. Το ταμείο μπορεί να δημιουργηθεί με την κατάθεση του ποσού ή την προσαγωγή τραπεζικής εγγύησης ή άλλης εγγύησης, αποδεκτής σύμφωνα με τη νομοθεσία του συμβαλλόμενου κράτους όπου το ταμείο δημιουργείται, και εφόσον κριθεί ότι είναι επαρκής από το Δικαστήριο ή άλλη αρμόδια αρχή.»

4. Η παράγραφος 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«9. α) Η "λογιστική μονάδα" που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού είναι το ειδικό τραβηκτικό δικαίωμα, όπως αυτό ορίζεται από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Τα ποσά που αναφέρονται στην παράγραφο 1, μετατρέπονται σε εθνικό νόμισμα με βάση την αξία του οικείου εθνικού νομίσματος σε σχέση με το ειδικό τραβηκτικό δικαίωμα κατά την ημερομηνία δημιουργίας του ταμείου που αναφέρεται στην παράγραφο 3. Η αξία του εθνικού νομίσματος ενός συμβαλλόμενου κράτους που είναι μέλος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, σε σχέση με το ειδικό τραβηκτικό δικαίωμα, υπολογίζεται σύμφωνα με τη μέθοδο εκτίμησης που εφαρμόζεται από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο κατά την εν λόγω ημερομηνία στις δραστηριότητες και οικονομικές συναλλαγές του. Η αξία του εθνικού νομίσματος ενός συμβαλλόμενου κράτους που δεν είναι μέλος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, σε σχέση με το ειδικό τραβηκτικό δικαίωμα, υπολογίζεται με τρόπο που καθορίζεται από το κράτος αυτό.

β) Παρόλα αυτά, ένα συμβαλλόμενο κράτος που δεν είναι μέλος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και του οποίου η νομοθεσία δεν επιτρέπει την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 9.α), μπορεί, κατά το χρόνο της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στη σύμβαση αυτή ή καθ' οποιονδήποτε μεταγενέστερο χρόνο, να δηλώσει ότι η λογιστική μονάδα που αναφέρεται στην παράγραφο 9.α) είναι ίση προς 15 χρυσά φράγκα. Το αναφερόμενο στην παράγραφο αυτή χρυσό φράγκο αντιστοιχεί σε εξήντα πέντε και μισό χιλιοστά του γραμμαρίου χρυσού καθαρότητας 900 χιλιοστών. Η μετατροπή του χρυσού φράγκου σε εθνικό νόμισμα γίνεται σύμφωνα με το δίκαιο του οικείου κράτους.

γ) Ο υπολογισμός που αναφέρεται στην τελευταία πρόταση της παραγράφου 9.α) και η μετατροπή που αναφέρεται στην παράγραφο 9.β) πρέπει να γίνονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να εκφράζουν στο εθνικό νόμισμα του συμβαλλόμενου κράτους, στο μέτρο που είναι δυνατό, την ίδια με τα ποσά της παραγράφου 1 πραγματική αξία, όπως αυτή θα προέκυπτε από την εφαρμογή των τριών πρώτων προτάσεων της παραγράφου 9.α).

Τα συμβαλλόμενα κράτη ανακοινώνουν στον θεματοφύλακα τον τρόπο υπολογισμού σύμφωνα με την παράγραφο 9.α), ή το αποτέλεσμα της μετατροπής κατά την παράγραφο 9.β), ανάλογα με την περίπτωση, όταν καταθέσουν την πράξη επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στη σύμβαση αυτή, καθώς και οποτεδήποτε γίνει αλλαγή στον τρόπο υπολογισμού ή στο αποτέλεσμα της μετατροπής.»

5. Η παράγραφος 10 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«10. Για τους σκοπούς του άρθρου αυτού, η χωρητικότητα του πλοίου είναι η ολική χωρητικότητα, η οποία και υπολογίζεται σύμφωνα με τους κανονισμούς μέτρησης χωρητικότητας που περιέχονται στο παράρτημα I της διεθνούς σύμβασης 1969 για την καταμέτρηση της χωρητικότητας των πλοίων.»

6. Η δεύτερη πρόταση της παραγράφου 11 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Ένα τέτοιο ταμείο μπορεί να δημιουργηθεί ακόμη και αν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2, ο πλοιοκτήτης δεν δικαιούται να περιορίσει την ευθύνη του, αλλά η δημιουργία του δεν θα θίγει σε μια τέτοια περίπτωση τα δικαιώματα οποιουδήποτε έχει απαίτηση κατά του πλοιοκτήτη.»

Άρθρο 7

Το άρθρο VII της σύμβασης του 1969 περί ευθύνης τροποποιείται ως εξής:

1. Οι δύο πρώτες προτάσεις της παραγράφου 2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Πιστοποιητικό που βεβαιώνει ότι υπάρχει σε ισχύ ασφαλιστική κάλυψη ή άλλη χρηματοοικονομική ασφάλεια σύμφωνα με τις διατάξεις της σύμβασης αυτής, πρέπει να εκδίδεται για κάθε πλοίο, όταν η αρμόδια αρχή του συμβαλλόμενου κράτους αποφανθεί ότι έχουν ικανοποιηθεί οι απαιτήσεις της παραγράφου 1.

Ως προς κάθε πλοίο νηολογημένο σε συμβαλλόμενο κράτος το πιστοποιητικό αυτό πρέπει να εκδίδεται ή πιστοποιείται από την αρμόδια αρχή του κράτους νηολόγησης του πλοίου, ως προς κάθε πλοίο μη νηολογημένο σε συμβαλλόμενο κράτος, το πιστοποιητικό αυτό μπορεί να εκδίδεται ή πιστοποιείται από την αρμόδια αρχή οποιουδήποτε συμβαλλόμενου κράτους.»

2. Η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Το πιστοποιητικό φέρεται στο πλοίο και αντίγραφο αυτού κατατίθεται στις αρχές που τηρούν τα στοιχεία νηολόγησης του πλοίου ή, αν το πλοίο δεν είναι νηολογημένο σε συμβαλλόμενο κράτος, στις αρχές του κράτους που εξέδωσε ή πιστοποίησε το πιστοποιητικό.»

3. Η πρώτη πρόταση της παραγράφου 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Πιστοποιητικά εκδιδόμενα ή πιστοποιούμενα από την αρχή συμβαλλόμενου κράτους σύμφωνα με την παράγραφο 2, γίνονται δεκτά από τα άλλα συμβαλλόμενα κράτη για τους σκοπούς της σύμβασης αυτής και θεωρούνται από τα άλλα συμβαλλόμενα κράτη ότι έχουν την ίδια ισχύ με τα πιστοποιητικά που εκδίδονται ή πιστοποιούνται από αυτά, και αν ακόμη έχουν εκδοθεί ή πιστοποιηθεί για πλοίο που δεν είναι νηολογημένο σε συμβαλλόμενο κράτος.»

4. Στη δεύτερη πρόταση της παραγράφου 7 οι λέξεις «με το κράτος νηολόγησης του πλοίου» αντικαθίστανται από τις λέξεις «με το κράτος έκδοσης ή πιστοποίησης».

5. Η δεύτερη πρόταση της παραγράφου 8 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Σε μια τέτοια περίπτωση, ο εναγόμενος μπορεί, ακόμη και αν ο πλοιοκτήτης δεν δικαιούται να περιορίσει την ευθύνη του σύμφωνα με το άρθρο V παράγραφος 2, να επωφεληθεί των ορίων ευθύνης που καθορίζονται στο άρθρο V παράγραφος 1.»

Άρθρο 8

Το άρθρο IX της σύμβασης του 1969 περί ευθύνης τροποποιείται ως εξής:

Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Όταν περιστατικό προκαλέσει ζημία ρύπανσης στο έδαφος, συμπεριλαμβανομένων των χωρικών υδάτων ή της αναφερόμενης στο άρθρο II περιοχής, ενός ή περισσοτέρων συμβαλλόμενων κρατών ή ληφθούν προληπτικά μέτρα για την πρόληψη ή τη μείωση της ζημίας από ρύπανση στο έδαφος αυτό, συμπεριλαμβανομένων και των χωρικών υδάτων ή της εν λόγω περιοχής, αγωγές για αποζημίωση είναι δυνατό να ασκηθούν μόνο ενώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου αυτού κράτους ή κρατών. Κάθε αγωγή τέτοιας φύσης γνωστοποιείται έγκαιρα στον εναγόμενο.»

Άρθρο 9

Μετά το άρθρο XII της σύμβασης του 1969 περί ευθύνης παρεμβάλλονται τα ακόλουθα δύο νέα άρθρα:

«Άρθρο XIIα

Μεταβατικές διατάξεις

Οι ακόλουθες μεταβατικές διατάξεις εφαρμόζονται στην περίπτωση κράτους το οποίο κατά το χρόνο επέλευσης ενός περιστατικού είναι μέρος της σύμβασης αυτής, καθώς και της σύμβασης του 1969 περί ευθύνης:

α) όταν ένα περιστατικό προκαλέσει ζημία από ρύπανση που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της σύμβασης αυτής, θεωρείται ότι ευθύνη με βάση τη σύμβαση αυτή παύει να υπάρχει εάν και στο μέτρο που θεμελιώνεται επίσης ευθύνη με βάση τη σύμβαση του 1969 περί ευθύνης·

β) όταν ένα περιστατικό προκαλέσει ζημία ρύπανσης που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της σύμβασης αυτής και το κράτος είναι μέρος της σύμβασης αυτής και της διεθνούς σύμβασης του 1971 για την ίδρυση διεθνούς ταμείου αποζημίωσης ζημιών ρύπανσης από πετρέλαιο, η εναπομένουσα προς απαλλαγή ευθύνη κατ' εφαρμογή του στοιχείου α) του άρθρου αυτού, θα προκύπτει από την παρούσα σύμβαση μόνο στο βαθμό που η ζημία ρύπανσης παραμένει αναποζημίωτη μετά την εφαρμογή της σύμβασης 1971 που προαναφέρθηκε·

γ) κατά την εφαρμογή του άρθρου III παράγραφος 4 της σύμβασης αυτής, η έκφραση "παρούσα σύμβαση" θεωρείται ότι αναφέρεται, ανάλογα με την περίπτωση, είτε στη σύμβαση αυτή είτε στη σύμβαση του 1969 περί ευθύνης·

δ) κατά την εφαρμογή του άρθρου V παράγραφος 3 της σύμβασης αυτής, το συνολικό ποσό του ταμείου που πρόκειται να δημιουργηθεί, μειώνεται κατά το ποσό κατά το οποίο θεωρείται ότι υπάρχει απαλλαγή από ευθύνη σύμφωνα με το στοιχείο α) του άρθρου αυτού.

Άρθρο XIIIβ

Τελικές διατάξεις

Τελικές διατάξεις της σύμβασης αυτής είναι τα άρθρα 12 έως 18 του πρωτοκόλλου 1992 για την τροποποίηση της σύμβασης του 1969 περί ευθύνης. Όπου στην παρούσα σύμβαση γίνεται αναφορά σε συμβαλλόμενα κράτη, νοείται ως αναφορά στα συμβαλλόμενα κράτη στο πρωτόκολλο αυτό.»

Άρθρο 10

Το υπόδειγμα του πιστοποιητικού που επισυνάπτεται στη σύμβαση του 1969 περί ευθύνης, αντικαθίσταται από το υπόδειγμα που επισυνάπτεται στο πρωτόκολλο αυτό.

Άρθρο 11

1. Η σύμβαση του 1969 περί ευθύνης και το πρωτόκολλο αυτό πρέπει, μεταξύ των μερών του πρωτοκόλλου αυτού, να ερμηνεύονται και θεωρούνται ότι αποτελούν ενιαία πράξη.

2. Τα άρθρα I έως XIIβ, συμπεριλαμβανομένου και του υποδείγματος του πιστοποιητικού, της σύμβασης ευθύνης 1969, όπως τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο αυτό, θα ονομάζονται διεθνής σύμβαση του 1992 αναφορικά με την αστική ευθύνη για ζημίες ρύπανσης από πετρέλαιο (σύμβαση του 1992 περί ευθύνης).

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 12

Υπογραφή, επικύρωση, αποδοχή, έγκριση και προσχώρηση

1. Το πρωτόκολλο αυτό θα παραμείνει στο Λονδίνο, από τις 15 Ιανουαρίου 1993 έως τις14 Ιανουαρίου 1994, ανοικτό για υπογραφή από όλα τα κράτη.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 4, κάθε κράτος μπορεί να γίνει μέρος του πρωτοκόλλου αυτού:

α) με υπογραφή υποκείμενη σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση και ακολουθούμενη από επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση, ή

β) με προσχώριση.

3. Η επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση γίνεται με την κατάθεση επίσημης για το σκοπό αυτόν πράξης στον γενικό γραμματέα του οργανισμού.

4. Συμβαλλόμενο κράτος στη διεθνή σύμβαση 1971 για την ίδρυση διεθνούς ταμείου αποζημίωσης ζημιών ρύπανσης από πετρέλαιο, η οποία θα αναφέρεται εφεξής ως σύμβαση του 1971 για το ταμείο, μπορεί να επικυρώσει, αποδεχθεί, εγκρίνει ή προσχωρήσει στο πρωτόκολλο αυτό μόνον αν ταυτόχρονα επικυρώσει, αποδεχθεί, εγκρίνει ή προσχωρήσει στο πρωτόκολλο 1992 που τροποποιεί τη σύμβαση εκείνη, εκτός αν καταγγείλει τη σύμβαση κεφαλαίου 1971 από την ημερομηνία κατά την οποία το πρωτόκολλο αυτό θα τεθεί σε ισχύ για το εν λόγω κράτος.

5. Κράτος το οποίο είναι μέρος του πρωτοκόλλου αυτού, αλλά δεν είναι μέρος της σύμβασης του 1969 περί ευθύνης, δεσμεύεται από τις διατάξεις της σύμβασης του 1969 περί ευθύνης, όπως τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο αυτό σε σχέση με άλλα συμβαλλόμενα κράτη αυτού, αλλά δεν δεσμεύεται από τις διατάξεις της σύμβασης του 1969 περί ευθύνης σε σχέση με τα συμβαλλόμενα κράτη της σύμβασης αυτής.

6. Κάθε πράξη επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης η οποία κατατίθεται μετά τη θέση σε ισχύ μιας τροποποίησης της σύμβασης του 1969 περί Ευθύνης, όπως τροποποιείται από το πρωτόκολλο αυτό, θεωρείται ότι έχει εφαρμογή στη σύμβαση, όπως αυτή διαμορφώθηκε μετά την τροποποίηση.

Άρθρο 13

Έναρξη ισχύος

1. Το πρωτόκολλο αυτό αρχίζει να ισχύει δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία κατά την οποία δέκα κράτη, μεταξύ των οποίων τέσσερα που έχουν, καθένα χωριστά, τουλάχιστον ένα εκατομμύριο μονάδες ολικής χωρητικότητας δεξαμενοπλοίων, θα έχουν καταθέσει στον γενικό γραμματέα του οργανισμού πράξεις επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.

2. Εντούτοις, κάθε συμβαλλόμενο κράτος της σύμβασης του 1971 για το ταμείο μπορεί, κατά το χρόνο κατάθεσης της πράξης επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στο πρωτόκολλο αυτό, να δηλώσει ότι η πράξη αυτή θεωρείται ότι δεν ισχύει, για τους σκοπούς αυτού του άρθρου, μέχρι την εκπνοή της περιόδου των έξι μηνών της προβλεπόμενης στο άρθρο 31 του πρωτοκόλλου 1992 που τροποποιεί τη σύμβαση του 1971 για το ταμείο. Κράτος το οποίο δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος στη σύμβαση του 1971 για το ταμείο, αλλά καταθέτει πράξη επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στο πρωτόκολλο 1992 που τροποποιεί τη σύμβαση του 1971 για το ταμείο, μπορεί επίσης να προβεί κατά τον ίδιο χρόνο σε δήλωση σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής.

3. Κάθε κράτος που έχει κάνει δήλωση σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο μπορεί να την ανακαλέσει οποτεδήποτε με γνωστοποίηση απευθυνόμενη στον γενικό γραμματέα του οργανισμού. Κάθε ανάκληση τέτοιου είδους ισχύει από την ημερομηνία λήψης της σχετικής γνωστοποίησης, εφόσον το κράτος αυτό θεωρηθεί ότι έχει καταθέσει την πράξη επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης αναφορικά με το πρωτόκολλο αυτό κατά την εν λόγω ημερομηνία.

4. Ως προς κάθε κράτος που επικυρώνει, αποδέχεται, εγκρίνει ή προσχωρεί στο πρωτόκολλο αυτό μετά την εκπλήρωση των προϋποθέσεων της παραγράφου 1, για την έναρξη της ισχύος του, το πρωτόκολλο αυτό αρχίζει να ισχύει δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία κατάθεσης από το κράτος αυτό της κατάλληλης πράξης.

Άρθρο 14

Αναθεώρηση και τροποποίηση

1. Ο οργανισμός δύναται να συγκαλέσει διάσκεψη με σκοπό την αναθεώρηση ή τροποποίηση της σύμβασης ευθύνης 1992.

2. Ο οργανισμός συγκαλεί σε διάσκεψη τα συμβαλλόμενα κράτη, με σκοπό την αναθεώρηση ή τροποποίηση της σύμβασης του 1992 περί ευθύνης, ύστερα από αίτημα του ενός τρίτου τουλάχιστον των συμβαλλόμενων κρατών.

Άρθρο 15

Τροποποιήσεις των ποσών περιορισμού

1. Μετά από αίτημα τουλάχιστον του ενός τετάρτου των συμβαλλόμενων κρατών, κάθε πρόταση τροποποίησης των ορίων ευθύνης που καθορίζονται στο άρθρο V παράγραφος 1 της σύμβασης του 1969 περί ευθύνης, όπως τροποποιείται με το πρωτόκολλο αυτό, διανέμεται από τον γενικό γραμματέα σε όλα τα μέλη του οργανισμού και σε όλα τα συμβαλλόμενα κράτη.

2. Κάθε τροποποίηση που προτείνεται και διανέμεται όπως προαναφέρθηκε, υποβάλλεται στη νομική επιτροπή του οργανισμού για εξέταση μέσα σε έξι τουλάχιστον μήνες από την ημερομηνία κοινοποίησής της.

3. Όλα τα συμβαλλόμενα κράτη της σύμβασης του 1969 περί ευθύνης, όπως τροποποιήθηκε με το πρωτόκολλο αυτό, είτε είναι μέλη του οργανισμού είτε όχι, δικαιούνται να συμμετέχουν στις εργασίες της νομικής επιτροπής για την εξέταση και έγκριση των τροποποιήσεων.

4. Οι τροποποιήσεις υιοθετούνται με πλειοψηφία των δύο τρίτων των συμβαλλόμενων κρατών που παρίστανται και ψηφίζουν στη νομική επιτροπή, η οποία είναι διευρυμένη όπως προβλέπεται στην παράγραφο 3, υπό τον όρο ότι τουλάχιστον τα μισά από τα συμβαλλόμενα κράτη παρίστανται κατά την ψηφοφορία.

5. Όταν πρόκειται να αποφανθεί πάνω σε πρόταση τροποποίησης των ορίων, η νομική επιτροπή λαμβάνει υπόψη την πείρα που αποκτήθηκε από τα διάφορα περιστατικά, και ιδιαίτερα την έκταση της ζημίας που προκλήθηκε, τις μεταβολές στις νομισματικές ισοτιμίες και τις επιπτώσεις της προτεινόμενης τροποποίησης στο κόστος της ασφάλισης. Επίσης, λαμβάνει υπόψη τη σχέση μεταξύ των ορίων που αναφέρονται στο άρθρο V παράγραφος 1 της σύμβασης του 1969 περί ευθύνης, όπως τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο αυτό, και εκείνων του άρθρου 4 παράγραφος 4 της διεθνούς σύμβασης 1992 για την ίδρυση διεθνούς ταμείου αποζημίωσης ζημιών ρύπανσης από πετρέλαιο.

6. α) Καμιά τροποποίηση των ορίων ευθύνης σύμφωνα με το άρθρο αυτό δεν είναι δυνατό να εξεταστεί πριν από τις 15 Ιανουαρίου 1998 ή πριν περάσει χρονικό διάστημα πέντε ετών από την ημερομηνία κατά την οποία τέθηκε σε ισχύ προηγούμενη τροποποίηση σύμφωνα με το άρθρο αυτό. Δεν εξετάζεται καμία τροποποίηση σύμφωνα με το άρθρο αυτό, πριν το πρωτόκολλο αυτό τεθεί σε ισχύ.

β) Κανένα όριο δεν είναι δυνατό να αυξηθεί σε τέτοιο βαθμό, ώστε να υπερβεί το ποσό το οποίο αντιστοιχεί στο όριο που καθορίστηκε στη σύμβασης του 1969 περί ευθύνης, όπως τροποποιήθηκε με το πρωτόκολλο αυτό, αυξημένο κατά 6 % το χρόνο και υπολογιζόμενο σε σύνθετη βάση από τις 15 Ιανουαρίου 1993.

γ) Κανένα όριο δεν είναι δυνατό να αυξηθεί, ώστε να υπερβεί το ποσό το οποίο αντιστοιχεί στο όριο που καθορίζεται στη σύμβασης του 1969 περί ευθύνης, όπως τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο αυτό, πολλαπλασιαζόμενο επί τρία.

7. Κάθε τροποποίηση που υιοθετείται σύμφωνα με την παράγραφο 4 γνωστοποιείται από τον οργανισμό σε όλα τα συμβαλλόμενα κράτη. Η τροποποίηση θεωρείται ότι έγινε αποδεκτή στο τέλος της χρονικής περιόδου 18 μηνών μετά την ημερομηνία της γνωστοποίησης, εκτός αν το ένα τέταρτο τουλάχιστον των κρατών που ήταν συμβαλλόμενα κράτη κατά το χρόνο έγκρισης της τροποποίησης από τη νομική επιτροπή, ανακοινώσει εντός της περιόδου αυτής στον οργανισμό, ότι δεν αποδέχεται την τροποποίηση. Στην περίπτωση αυτή, η τροποποίηση απορρίπτεται και δεν έχει εφαρμογή.

8. Τροποποίηση που θεωρείται ότι έχει γίνει αποδεκτή σύμφωνα με την παράγραφο 7, τίθεται σε ισχύ 18 μήνες μετά την αποδοχή της.

9. Όλα τα συμβαλλόμενα κράτη δεσμεύονται από την τροποποίηση, εκτός αν καταγγείλουν το πρωτόκολλο αυτό σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφοι 1 και 2, τουλάχιστον έξι μήνες πριν από την ημερομηνία κατά την οποία η τροποποίηση τεθεί σε ισχύ. Μια τέτοια καταγγελία έχει αποτέλεσμα όταν η τροποποίηση τεθεί σε ισχύ.

10. Όταν μια τροποποίηση έχει υιοθετηθεί από τη νομική επιτροπή αλλά δεν έχει ακόμη λήξει η δεκαοκτάμηνη περίοδος που απαιτείται για την αποδοχή της, το κράτος το οποίο καθίσταται συμβαλλόμενο κράτος κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, δεσμεύεται από την τροποποίηση, αν αυτή τεθεί σε ισχύ. Κράτος το οποίο καθίσταται συμβαλλόμενο κράτος μετά την περίοδο αυτή, δεσμεύεται από τροποποίηση η οποία έγινε αποδεκτή σύμφωνα με την παράγραφο 7. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται σε αυτή την παράγραφο, το κράτος δεσμεύεται από μια τροποποίηση από την ημερομηνία που αυτή τίθεται σε ισχύ ή από την ημερομηνία που το πρωτόκολλο αυτό τίθεται σε ισχύ για το κράτος αυτό, εάν η τελευταία ημερομηνία είναι μεταγενέστερη.

Άρθρο 16

Καταγγελία

1. Το πρωτόκολλο αυτό μπορεί να καταγγελθεί από οποιοδήποτε μέρος οποτεδήποτε μετά την ημερομηνία που αρχίζει να ισχύει ως προς το μέρος αυτό.

2. Η καταγγελία πραγματοποιείται με την κατάθεση πράξης στον γενικό γραμματέα του οργανισμού.

3. Η καταγγελία τίθεται σε ισχύ δώδεκα μήνες, ή με την παρέλευση μεγαλύτερης χρονικής περιόδου που τυχόν καθορίζεται στην πράξη της καταγγελίας, από την κατάθεσή του στον γενικό γραμματέα του οργανισμού.

4. Μεταξύ των μερών του πρωτοκόλλου αυτού, καταγγελία από οποιοδήποτε μέρος του πρωτοκόλλου αυτού, της σύμβασης του 1969 περί ευθύνης σύμφωνα με το άρθρο XVI αυτής, δεν θα ερμηνεύεται καθ' οιονδήποτε τρόπο ως καταγγελία της σύμβασης του 1969 περί ευθύνης, όπως τροποποιείται από το πρωτόκολλο αυτό.

5. Καταγγελία του πρωτοκόλλου του 1992, με το οποίο τροποποιείται η σύμβαση του 1971 για το ταμείο από κράτος που παραμένει μέρος της σύμβασης του 1971 για το ταμείο, θεωρείται ως καταγγελία του πρωτοκόλλου αυτού. Η εν λόγω καταγγελία ισχύει από την ημερομηνία κατά την οποία η καταγγελία του πρωτοκόλλου του 1992 που τροποποιεί τη σύμβαση του 1971 για το ταμείο ισχύει σύμφωνα με το άρθρο 34 του εν λόγω πρωτοκόλλου.

Άρθρο 17

Θεματοφύλακας

1. Το πρωτόκολλο και οποιεσδήποτε τροποποιήσεις που γίνονται αποδεκτές σύμφωνα με το άρθρο 15, κατατίθενται στον γενικό γραμματέα του οργανισμού.

2. Ο γενικός γραμματέας του οργανισμού:

α) ενημερώνει όλα τα κράτη τα οποία έχουν υπογράψει ή προσχωρήσει στο πρωτόκολλο αυτό σχετικά με:

i) κάθε νέα υπογραφή ή κατάθεση πράξης, καθώς την ημερομηνία της,

ii) κάθε δήλωση και γνωστοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 13 και κάθε δήλωση και ανακοίνωση σύμφωνα με το άρθρο V παράγραφος 9 της σύμβασης του 1992 περί ευθύνης,

iii) την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου,

iv) κάθε πρόταση τροποποίησης των ορίων ευθύνης η οποία έγινε σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1,

v) κάθε τροποποίηση που έχει εγκριθεί σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 4,

vi) κάθε τροποποίηση που θεωρείται ότι έχει γίνει αποδεκτή σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 7, καθώς και την ημερομηνία κατά την οποία η τροποποίηση αυτή θα τεθεί σε ισχύ σύμφωνα με τις παραγράφους 8 και 9 του εν λόγω άρθρου,

vii) την κατάθεση κάθε πράξης καταγγελίας του παρόντος πρωτοκόλλου, με την ημερομηνία κατάθεσής της, καθώς και εκείνη κατά την οποία αυτή τίθεται σε ισχύ,

viii) κάθε καταγγελία που θεωρείται ότι έγινε σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 5,

ix) κάθε ανακοίνωση που προβλέπεται από οποιοδήποτε άρθρο του πρωτοκόλλου αυτού·

β) διαβιβάζει επικυρωμένα ακριβή αντίγραφα του πρωτοκόλλου αυτού σε όλα τα κράτη που υπέγραψαν ή προσχώρησαν σε αυτό.

3. Το ταχύτερο μετά τη θέση σε ισχύ του πρωτοκόλλου αυτού, το κείμενο θα διαβιβαστεί από τον γενικό γραμματέα του οργανισμού στη Γραμματεία των Ηνωμένων Εθνών για καταχώριση και δημοσίευση σύμφωνα με το άρθρο102 του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 18

Γλώσσες

Το πρωτόκολλο αυτό συντάχθηκε σε ένα μόνον αντίτυπο στην αραβική, κινεζική, αγγλική, γαλλική, ρωσική και ισπανική γλώσσα, και όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά.

ΕΓΙΝΕ στο Λονδίνο, στις είκοσι επτά Νοεμβρίου χίλια εννιακόσια ενενήντα δύο.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ ΟΙ ΥΠΟΓΡΑΦΟΝΤΕΣ, έχοντας δεόντως εξουσιοδοτηθεί από τις αντίστοιχες κυβερνήσεις τους προς τούτο, υπέγραψαν το παρόν πρωτόκολλο.

Παράρτημα

Πιστοποιητικό ασφαλιστικής κάλυψης ή άλλης χρηματοοικονομικής ασφάλειας σε σχέση με την αστική ευθύνη για ζημιές ρύπανσης από πετρέλαιο

Εκδίδεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου VII της διεθνούς σύμβασης περί αστικής ευθύνης για ζημίες ρύπανσης από πετρέλαιο, του 1992.

Όνομα πλοίου

Διακριτικό σήμα

Λιμένας νηολόγησης

Όνομα και διεύθυνση πλοιοκτήτη

Με το παρόν πιστοποιείται ότι υπάρχει σε ισχύ, για το πιο πάνω αναφερόμενο πλοίο, συμβόλαιο ασφαλιστικής κάλυψης ή άλλης χρηματοοικονομικής ασφάλειας που ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου VII της διεθνούς σύμβασης περί αστικής ευθύνης για ζημίες ρύπανσης από πετρέλαιο, του 1992.

Τύπος ασφαλιστικής κάλυψης: .....

Διάρκεια ασφαλιστικής κάλυψης: .....

Όνομα και διεύθυνση ασφαλιστή(-ών) ή/και εγγυητή(-ών)

Όνομα: .....

Διεύθυνση: .....

Το πιστοποιητικό αυτό ισχύει μέχρι: .....

Εκδόθηκε ή πιστοποιήθηκε από την κυβέρνηση: .....

.....

(Πλήρης προσδιορισμός του κράτους)

..... την .....

(τόπος) (ημερομηνία)

.....

(Υπογραφή και τίτλος υπαλλήλου που εκδίδει ή πιστοποιεί το πιστοποιητικό)

Επεξηγηματικές σημειώσεις:

1. Αν είναι επιθυμητό, στον προσδιορισμό του κράτους είναι δυνατό να περιλαμβάνεται αναφορά στην αρμόδια δημόσια αρχή της χώρας έκδοσης του πιστοποιητικού.

2. Αν το συνολικό ποσό ασφαλιστικής κάλυψης παρέχεται από περισσότερες της μιας πηγές, θα πρέπει να αναφέρεται στο πιστοποιητικό το ποσό που καλύπτει καθεμία απ' αυτές.

3. Αν η ασφαλιστική κάλυψη παρέχεται με διαφορετικές μορφές, αυτές θα πρέπει να απαριθμούνται.

4. Η εγγραφή «διάρκεια ασφαλιστικής κάλυψης» πρέπει να ορίζει την ημερομηνία κατά την οποία αρχίζει να ισχύει αυτή η ασφαλιστική κάλυψη.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Πρωτόκολλο του 1992 για την τροποποίηση της διεθνούς σύμβασης περί ιδρύσεως διεθνούς ταμείου για την αποζημίωση ζημιών ρύπανσης από πετρέλαιο, του 1971

ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη διεθνή σύμβαση του 1971 αναφορικά με την ίδρυση διεθνούς ταμείου αποζημίωσης ζημιών ρύπανσης από πετρέλαιο, και το πρωτόκολλό της, του 1984,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΛΑΒΕΙ ΥΠΟΨΗ ότι το πρωτόκολλο του 1984 της σύμβασης αυτής, που προβλέπει διευρυμένο πεδίο εφαρμογής και αυξημένη αποζημίωση, δεν έχει τεθεί σε ισχύ,

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΣ τη σπουδαιότητα της διατήρησης σε ισχύ του διεθνούς συστήματος ευθύνης και αποζημίωσης για ζημίες ρύπανσης από πετρέλαιο,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΕΠΙΓΝΩΣΗ της ανάγκης διασφάλισης της θέσης σε ισχύ του περιεχομένου του πρωτοκόλλου του 1984 το συντομότερο δυνατό,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ το πλεονέκτημα που συνιστά για τα συμβαλλόμενα κράτη να προβλέψουν τη συνύπαρξη της τροποποιημένης σύμβασης συμπληρωματικά προς την αρχική σύμβαση για τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου,

ΠΕΠΕΙΣΜΕΝΟΙ ότι οι οικονομικές συνέπειες των ζημιών από ρύπανση που προέρχονται από τη θαλάσσια μεταφορά πετρελαίου χύμα ως φορτίου από πλοία θα πρέπει να συνεχίσουν να αναλαμβάνονται από κοινού από τον ναυτιλιακό κλάδο και τους φορείς εκμετάλλευσης πετρελαϊκού φορτίου,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη θέσπιση του πρωτοκόλλου του 1992 για την τροποποίηση της διεθνούς σύμβασης του 1969 αναφορικά με την αστική ευθύνη για ζημίες ρύπανσης από πετρέλαιο,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ:

Άρθρο 1

Η σύμβαση την οποία τροποποιούν οι διατάξεις του πρωτοκόλλου αυτού, είναι η διεθνής σύμβαση περί ιδρύσεως διεθνούς ταμείου για την αποζημίωση ζημιών ρύπανσης από πετρέλαιο του 1971, η οποία αναφέρεται εφεξής ως «σύμβαση του 1971 περί ταμείου». Για τα συμβαλλόμενα κράτη στο πρωτόκολλο του 1976 του σχετικού με τη σύμβαση του 1971 περί ευθύνης, η αναφορά αυτή θεωρείται ότι περιλαμβάνει τη σύμβαση του 1971 περί ευθύνης 1969, όπως τροποποιήθηκε από εκείνο το πρωτόκολλο.

Άρθρο 2

Το άρθρο 1 της σύμβασης του 1971 περί ταμείου τροποποιείται ως εξής:

1. Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. "Σύμβαση του 1992 περί ευθύνης" νοείται η διεθνής σύμβαση του 1992 περί αστικής ευθύνης για ζημίες ρύπανσης από πετρέλαιο.»

2. Μετά την παράγραφο 1 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«1α. "Σύμβαση του 1971 περί ταμείου" νοείται η διεθνής σύμβαση του 1971 για την ίδρυση διεθνούς ταμείου αποζημίωσης ζημιών ρύπανσης από πετρέλαιο. Για τα συμβαλλόμενα κράτη στο πρωτόκολλο του 1976 της εν λόγω σύμβασης, ο όρος θεωρείται ότι περιλαμβάνει τη σύμβαση του 1971 περί ταμείου, όπως τροποποιήθηκε από το εν λόγω πρωτόκολλο.»

3. Η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. "Πλοίο", "πρόσωπο", "πλοιοκτήτης", "πετρέλαιο", "ζημία από ρύπανση", "προληπτικά μέτρα", "περιστατικό", και "οργανισμός" έχουν την ίδια έννοια όπως στο άρθρο I της σύμβασης του 1992 περί ευθύνης.»

4. Η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. "Λογιστική μονάδα" έχει την ίδια έννοια όπως στο άρθρο V παράγραφος 9 της σύμβασης του 1992 περί ευθύνης.»

5. Η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. "Χωρητικότητα πλοίου" έχει την ίδια έννοια όπως στο άρθρο V παράγραφος 10 της σύμβασης του 1992 περί ευθύνης.»

6. Η παράγραφος 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«7. "Εγγυητής" σημαίνει κάθε πρόσωπο που παρέχει ασφαλιστική κάλυψη ή άλλη χρηματοοικονομική ασφάλεια, για την κάλυψη της ευθύνης του πλοιοκτήτη, σύμφωνα με το άρθρο VII παράγραφος 1 της σύμβασης του 1992 περί ευθύνης.»

Άρθρο 3

Το άρθρο 2 της σύμβασης του 1971 περί ταμείου τροποποιείται ως εξής:

Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Ιδρύεται με τη σύμβαση αυτή διεθνές ταμείο για την αποζημίωση ζημιών ρύπανσης, αποκαλούμενο "διεθνές ταμείο αποζημίωσης ζημιών από πετρελαϊκή ρύπανση, του 1992", που στη συνέχεια αναφέρεται ως "το ταμείο", με τους ακόλουθους σκοπούς:

α) την παροχή αποζημίωσης για ζημίες από ρύπανση στο βαθμό κατά τον οποίο η προστασία που παρέχεται από τη σύμβαση του 1992 περί ευθύνης είναι ανεπαρκής·

β) για την επίτευξη των συναφών σκοπών που εκτίθενται στην παρούσα σύμβαση.»

Άρθρο 4

Το άρθρο 3 της σύμβασης του 1971 περί ταμείου αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 3

Η σύμβαση αυτή εφαρμόζεται αποκλειστικά:

α) σε ζημία από ρύπανση που προκαλείται:

i) στο έδαφος, περιλαμβανομένων των χωρικών υδάτων συμβαλλόμενου κράτους και

ii) στην αποκλειστική οικονομική ζώνη συμβαλλόμενου κράτους, που έχει καθοριστεί σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, ή, σε περίπτωση που συμβαλλόμενο κράτος δεν έχει καθορίσει μια τέτοια ζώνη, σε περιοχή εκτεινόμενη πέρα από τα χωρικά ύδατα του κράτους αυτού και παρακείμενη αυτών, η οποία προσδιορίζεται από το κράτος αυτό σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο και δεν εκτείνεται περισσότερο των 200 ναυτικών μιλίων από τις γραμμές βάσης από τις οποίες και μετράται το πλάτος των χωρικών του υδάτων·

β) σε προληπτικά μέτρα, οπουδήποτε και αν έχουν ληφθεί, για να προληφθεί ή μειωθεί μια τέτοια ζημία.»

Άρθρο 5

Η επικεφαλίδα των άρθρων 4 έως 9 της σύμβασης του 1971 περί ταμείου τροποποιείται με τη διαγραφή των λέξεων «και αποζημίωση».

Άρθρο 6

Το άρθρο 4 της σύμβασης του 1971 περί ταμείου τροποποιείται ως εξής:

1. Στην παράγραφο 1 οι πέντε παραπομπές στη «σύμβαση περί ευθύνης» αντικαθίστανται από παραπομπές στη «σύμβαση του 1992 περί ευθύνης».

2. Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Εάν το ταμείο αποδείξει ότι η ζημία ρύπανσης προήλθε εξ ολοκλήρου ή εν μέρει από πράξη ή παράλειψη γενόμενη με πρόθεση προκλήσεως ζημίας εκ μέρους του ζημιωθέντος προσώπου ή από αμέλειά του, το ταμείο είναι δυνατόν να απαλλαγεί εξ ολοκλήρου ή εν μέρει από την υποχρέωση καταβολής αποζημίωσης στο εν λόγω πρόσωπο. Το ταμείο εξαιρείται οπωσδήποτε εφόσον ο πλοιοκτήτης θα ήταν δυνατόν να απαλλαγεί σύμφωνα με το άρθρο III παράγραφος 3 της σύμβασης του 1992 περί ευθύνης. Ωστόσο, το ταμείο δεν απαλλάσσεται όσον αφορά προληπτικά μέτρα.»

3. Η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. α) Εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά στα στοιχεία β) και γ) της παρούσας παραγράφου, το συνολικό ποσό αποζημίωσης που καταβάλλεται από το ταμείο σύμφωνα με το παρόν άρθρο περιορίζεται για κάθε περιστατικό, έτσι ώστε το άθροισμα του ποσού αυτού με το ποσό αποζημίωσης το οποίο καταβάλλεται σύμφωνα με τη σύμβαση του 1992 περί ευθύνης για ζημία από ρύπανση που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας σύμβασης όπως ορίζεται στο άρθρο 3 να μην υπερβαίνει 135 εκατομμύρια λογιστικές μονάδες.

β) Εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά στο στοιχείο γ) της παρούσας παραγράφου, το συνολικό ποσό αποζημίωσης που καταβάλλεται από το ταμείο σύμφωνα με το παρόν άρθρο για ζημία ρύπανσης από φυσικό φαινόμενο με εξαιρετικό, αναπότρεπτο και ακαταμάχητο χαρακτήρα να μην υπερβαίνει 135 εκατομμύρια λογιστικές μονάδες.

γ) Το μέγιστο ποσό της αποζημίωσης που προβλέπεται στα στοιχεία α) και β) είναι 200 εκατομμύρια λογιστικές μονάδες για οποιοδήποτε περιστατικό συμβαίνει κατά τη διάρκεια οποιασδήποτε χρονικής περιόδου κατά την οποία υφίστανται τρία μέρη της παρούσας σύμβασης για τα οποία η συνδυασμένη συναφής ποσότητα συνυπολογιζόμενου πετρελαίου που έχουν παραλάβει πρόσωπα στο έδαφος των μερών αυτών κατά τη διάρκεια του προηγούμενου ημερολογιακού έτους ισούται ή υπερβαίνει 600 εκατομμύρια τόνους.

δ) Για τον υπολογισμό της μέγιστης καταβλητέας αποζημίωσης από το ταμείο βάσει του παρόντος άρθρου δεν λαμβάνονται υπόψη ενδεχόμενοι τόκοι δανείου που συγκροτείται σύμφωνα με το άρθρο V παράγραφος 3 της σύμβασης του 1992 περί ευθύνης.

ε) Τα αναφερόμενα στο παρόν άρθρο ποσά μετατρέπονται σε εθνικό νόμισμα με βάση την ισοτιμία μεταξύ αυτού του νομίσματος και του ειδικού τραβηκτικού δικαιώματος κατά την ημερομηνία που καθορίζεται από την απόφαση της συνέλευσης του ταμείου σχετικά με την πρώτη ημερομηνία καταβολής πληρωμών αποζημίωσης.»

4. Η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Όταν το ποσό των τεκμηριωμένων αξιώσεων έναντι του ταμείου υπερβαίνει το συνολικό ποσό αποζημίωσης που είναι καταβλητέο σύμφωνα με την παράγραφο 4, το διαθέσιμο ποσό διανέμεται κατά τρόπο ώστε να είναι η ίδια για όλους τους ενάγοντες η αναλογία μεταξύ κάθε τεκμηριωμένης αξίωσης και του ποσού αποζημίωσης που πράγματι εισπράττεται από τον ενάγοντα σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση.»

5. Η παράγραφος 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«6. Η συνέλευση του ταμείου δύναται να αποφασίσει ότι, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μπορεί να καταβληθεί αποζημίωση σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση ακόμα και εάν ο πλοιοκτήτης δεν έχει συγκροτήσει ταμείο σύμφωνα με το άρθρο V παράγραφος 3 της σύμβασης του 1992 περί ευθύνης. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζεται αντίστοιχα η παράγραφος 4 στοιχείο ε) του παρόντος άρθρου.»

Άρθρο 7

Το άρθρο 5 της σύμβασης του 1971 περί ταμείου διαγράφεται.

Άρθρο 8

Το άρθρο 6 τηςσΣύμβασης του 1971 περί ταμείου τροποποιείται ως εξής:

1. Στην παράγραφο 1 διαγράφονται ο αριθμός της παραγράφου και οι λέξεις «ή για αποζημίωση σύμφωνα με το άρθρο 5».

2. Η παράγραφος 2 διαγράφεται.

Άρθρο 9

Το άρθρο 7 της σύμβασης του 1971 περί ταμείου τροποποιείται ως εξής:

1. Στις παραγράφους 1, 3, 4 και 6 οι επτά παραπομπές στη «σύμβαση περί ευθύνης» αντικαθίστανται με παραπομπές στη «σύμβαση του 1992 περί ευθύνης».

2. Στην παράγραφο 1 διαγράφονται οι λέξεις «ή για αποζημίωση σύμφωνα με το άρθρο 5».

3. Στην πρώτη φράση της παραγράφου 3 διαγράφονται οι λέξεις «για αποζημίωση» και «ή 5».

4. Στη δεύτερη φράση της παραγράφου 3 διαγράφονται οι λέξεις «ή το άρθρο 5 παράγραφος 1».

Άρθρο 10

Στο άρθρο 8 της σύμβασης του 1971 περί ταμείου η παραπομπή στη «σύμβαση περί ευθύνης» αντικαθίσταται από την παραπομπή στη «σύμβαση του 1992 περί ευθύνης».

Άρθρο 11

Το άρθρο 9 της σύμβασης του 1971 περί ταμείου τροποποιείται ως εξής:

1. Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Το ταμείο, ως προς οποιοδήποτε ποσό αποζημίωσης για ζημία από ρύπανση, το οποίο καταβλήθηκε από το ταμείο σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 της παρούσας Σύμβασης, αποκτά δια υποκαταστάσεως τα δικαιώματα που έχει το πρόσωπο που αποζημιώθηκε κατά του πλοιοκτήτη ή κατά του εγγυητή του πλοιοκτήτη.»

2. Στην παράγραφο 2 διαγράφονται οι λέξεις «ή για αποζημίωση».

Άρθρο 12

Το άρθρο 10 της σύμβασης του 1971 περί ταμείου τροποποιείται ως εξής:

Η αρχική φράση της παραγράφου 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Ετήσιες εισφορές στο ταμείο καταβάλλονται για κάθε συμβαλλόμενο κράτος από οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο, κατά το ημερολογιακό έτος που αναφέρεται στο άρθρο 12 παράγραφος 2 στοιχείο α) ή β) παράλαβε συνολικές ποσότητες που υπερβαίνουν 150 000 τόνους.»

Άρθρο 13

Το άρθρο 11 της σύμβασης του 1971 περί ταμείου διαγράφεται.

Άρθρο 14

Το άρθρο 12 της σύμβασης του 1971 περί ταμείου τροποποιείται ως εξής:

1. Στην αρχική φράση της παραγράφου 1 διαγράφονται οι λέξεις «για κάθε πρόσωπο που αναφέρεται στο άρθρο 10».

2. Στην παράγραφο 1 σημείο i) στοιχεία β) και γ) διαγράφονται οι λέξεις «ή 5» και οι λέξεις «15 εκατομμύρια φράγκα» αντικαθίστανται από τις λέξεις «τέσσερα εκατομμύρια λογιστικές μονάδες».

3. Διαγράφεται το εδάφιο 1 σημείο ii) στοιχείο β).

4. Στην παράγραφο 1 σημείο ii), το στοιχείο γ) γίνεται στοιχείο β) και το στοιχείο δ) γίνεται στοιχείο γ).

5. Η αρχική φράση της παραγράφου 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Η συνέλευση αποφασίζει για το συνολικό ποσό των ετήσιων εισφορών που πρέπει να καταβληθούν. Με βάση την απόφαση αυτή, ο Διευθυντής υπολογίζει, ανά Συμβαλλόμενο Κράτος, για κάθε πρόσωπο που αναφέρεται στο άρθρο 10, το ποσό της ετήσιας εισφοράς του προσώπου αυτού:»

6. Η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το κείμενο που ακολουθεί:

«4. Η ετήσια εισφορά καταβάλλεται την ημερομηνία που ορίζεται στον εσωτερικό κανονισμό του ταμείου. Η συνέλευση δύναται να αποφασίσει διαφορετική ημερομηνία για την καταβολή.»

7. Η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Η συνέλευση δύναται να αποφασίσει, υπό τις προϋποθέσεις που θα οριστούν στους οικονομικούς κανονισμούς του συμπληρωματικού ταμείου, να μεταφέρει ποσά μεταξύ των πιστώσεων που παραλήφθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 2 στοιχείο α) και ποσών που παραλήφθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 2 στοιχείο β).»

8. Η παράγραφος 6 διαγράφεται.

Άρθρο 15

Το άρθρο 13 της σύμβασης του 1971 περί ταμείου τροποποιείται ως εξής:

1. Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Το ποσό οποιασδήποτε εισφοράς που οφείλεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 12 και η οποία δεν έχει καταβληθεί εμπρόθεσμα, επιβαρύνεται έντοκα με επιτόκιο το οποίο καθορίζεται σύμφωνα με τον εσωτερικό κανονισμό του ταμείου, υπό την προϋπόθεση ότι μπορούν να καθοριστούν διαφορετικά επιτόκια για διαφορετικές περιπτώσεις.»

2. Στην παράγραφο 3, οι λέξεις «άρθρων 10 και 11» αντικαθίστανται από τις λέξεις «άρθρων 10 και 12», ενώ διαγράφονται οι λέξεις «για περίοδο μεγαλύτερη των τριών μηνών».

Άρθρο 16

Στο άρθρο 15 της σύμβασης του 1971 περί ταμείου προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«4. Σε περίπτωση που συμβαλλόμενο κράτος δεν εκπληρώνει την υποχρέωσή του να υποβάλει στον διευθυντή τη γνωστοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 και τούτο συνεπάγεται χρηματική απώλεια για το ταμείο, υποχρεούται να αποζημιώσει το ταμείο για την απώλεια αυτή. Έπειτα από σύσταση του διευθυντή, η συνέλευση αποφασίζει εάν η αποζημίωση αυτή είναι καταβλητέα από το εν λόγω συμβαλλόμενο κράτος.»

Άρθρο 17

Το άρθρο 16 της σύμβασης του 1971 περί ταμείου αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Το ταμείο έχει συνέλευση και Γραμματεία, επικεφαλής της οποίας είναι ο Διευθυντής.»

Άρθρο 18

Το άρθρο 18 της σύμβασης του 1971 περί ταμείου τροποποιείται ως εξής:

1. Στην αρχική φράση του άρθρου διαγράφονται οι λέξεις «σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 26».

2. Η παράγραφος 8 διαγράφεται.

3. Η παράγραφος 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«9. Να ιδρύει οποιοδήποτε, προσωρινό ή μόνιμο, επικουρικό όργανο που θεωρεί απαραίτητο, να ορίζει τις υποχρεώσεις του και να του παρέχει τις απαραίτητες εξουσίες ώστε να επιτελέσει τα καθήκοντα που του ανατίθενται· κατά το διορισμό των μελών του εν λόγω οργάνου, η συνέλευση επιδιώκει να εξασφαλίσει ισότιμη γεωγραφική κατανομή των μελών και κατάλληλη εκπροσώπηση των συμβαλλόμενων κρατών όπου παραλαμβάνονται οι μεγαλύτερες ποσότητες συνυπολογιζόμενου πετρελαίου· για τις εργασίες του εν λόγω επικουρικού οργάνου δύναται να ισχύσει, με τις ανάλογες προσαρμογές, ο εσωτερικός κανονισμός της συνέλευσης·»

4. Στην παράγραφο 10 διαγράφονται οι λέξεις «της εκτελεστικής επιτροπής,».

5. Στην παράγραφο 11 διαγράφονται οι λέξεις «της εκτελεστικής επιτροπής».

6. Η παράγραφος 12 διαγράφεται.

Άρθρο 19

Το άρθρο 19 της σύμβασης του 1971 περί ταμείου τροποποιείται ως εξής:

1. Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Οι τακτικές σύνοδοι της συνέλευσης πραγματοποιούνται μία φορά κάθε ημερολογιακό έτος, συγκαλούμενες από τον διευθυντή.»

2. Στην παράγραφο 2 διαγράφονται οι λέξεις «της εκτελεστικής επιτροπής ή».

Άρθρο 20

Διαγράφονται τα άρθρα 21 έως 27 της σύμβασης του 1971 περί ταμείου, καθώς και η επικεφαλίδα τους.

Άρθρο 21

Το άρθρο 29 της σύμβασης του 1971 περί ταμείου τροποποιείται ως εξής:

1. Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Ο διευθυντής είναι ο ανώτατος διοικητικός αξιωματούχος του ταμείου. Με βάση τις οδηγίες που του δίδονται από τη συνέλευση, εκτελεί τα καθήκοντα που του ανατίθενται από την παρούσα σύμβαση, τους εσωτερικούς κανονισμούς του ταμείου και τη συνέλευση.»

2. Στην παράγραφο 2 στοιχείο ε) διαγράφονται οι λέξεις «ή της εκτελεστικής επιτροπής».

3. Στην παράγραφο 2 στοιχείο στ) διαγράφονται οι λέξεις «ή την εκτελεστική επιτροπή ανάλογα με την περίπτωση».

4. Η παράγραφος 2 στοιχείο ζ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ζ) σε διαβούλευση με τον πρόεδρο της συνέλευσης, καταρτίζει και δημοσιεύει έκθεση σχετικά με τις δραστηριότητες του ταμείου κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος·»

5. Στην παράγραφο 2 στοιχείο η) διαγράφονται οι λέξεις «της εκτελεστικής επιτροπής».

Άρθρο 22

Στο άρθρο 31 παράγραφος 1 της σύμβασης του 1971 περί ταμείου διαγράφονται οι λέξεις «στην εκτελεστική επιτροπή και».

Άρθρο 23

Το άρθρο 32 της σύμβασης του 1971 περί ταμείου τροποποιείται ως εξής:

1. Στην αρχική φράση διαγράφονται οι λέξεις «και στην εκτελεστική επιτροπή».

2. Στο στοιχείο β) διαγράφονται λέξεις «και της εκτελεστικής επιτροπής».

Άρθρο 24

Το άρθρο 33 της σύμβασης του 1971 περί ταμείου τροποποιείται ως εξής:

1. Η παράγραφος 1 διαγράφεται.

2. Στην παράγραφο 2 διαγράφεται ο αριθμός της παραγράφου.

3. Το στοιχείο γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) συγκρότηση επικουρικών οργάνων, βάσει του άρθρου 18 παράγραφος 9, καθώς και συναφών με τη συγκρότηση θεμάτων.»

Άρθρο 25

Το άρθρο 35 της σύμβασης του 1971 περί ταμείου αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 35

Αξιώσεις αποζημίωσης βάσει του άρθρου 4, από περιστατικά που συνέβησαν έπειτα από την ημερομηνία θέσης σε ισχύ της παρούσας σύμβασης δεν μπορούν να εγερθούν κατά του ταμείου πριν από την εκατοστή δωδέκατη ημέρα έπειτα από την εν λόγω ημερομηνία.»

Άρθρο 26

Έπειτα από το άρθρο 36 της σύμβασης του 1971 περί ταμείου παρεμβάλλονται τα τέσσερα ακόλουθα άρθρα:

«Άρθρο 36α

Κατά τη χρονική περίοδο που εφεξής καλείται μεταβατική περίοδος, και η οποία αρχίζει από την ημερομηνία θέσης σε ισχύ της παρούσας σύμβασης και τερματίζεται με την ημερομηνία θέσης σε ισχύ των καταγγελιών που προβλέπονται στο άρθρο 31 του πρωτοκόλλου του 1992 για τροποποίηση της σύμβασης του 1971 περί ταμείου, ισχύουν οι ακόλουθες μεταβατικές διατάξεις:

α) κατά την εφαρμογή της παραγράφου 1 στοιχείο α) του άρθρου 2 της παρούσας σύμβασης η παραπομπή στη σύμβαση του 1992 περί ευθύνης περιλαμβάνει αναφορά στη διεθνή σύμβαση του 1969 αναφορικά με την αστική ευθύνη για ζημίες ρύπανσης από πετρέλαιο, είτε στην αρχική μορφή της είτε όπως τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο του 1976 (αναφερόμενη στο παρόν άρθρο ως "η σύμβαση του 1969 περί ευθύνης", καθώς επίσης και στη σύμβαση του 1971 περί ταμείου·

β) σε περίπτωση που από περιστατικό προκλήθηκε ζημία από ρύπανση στο πλαίσιο του πεδίου εφαρμογής της παρούσας σύμβασης, το ταμείο καταβάλλει αποζημίωση σε κάθε πρόσωπο που υφίσταται ζημία από ρύπανση μόνον και εφόσον το εν λόγω πρόσωπο δεν έλαβε πλήρη και κατάλληλη αποζημίωση για τη ζημία βάσει των όρων της σύμβασης του 1969 περί ευθύνης, της σύμβασης του 1971 περί ταμείου και της σύμβασης του 1992 περί ευθύνης, υπό την προϋπόθεση ότι αναφορικά με ζημία από ρύπανση που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας σύμβασης αναφορικά με συμβαλλόμενο έρος της παρούσας σύμβασης που όμως δεν αποτελεί μέρος της σύμβασης του 1971 περί ταμείου, το ταμείο καταβάλλει αποζημίωση σε κάθε πρόσωπο που υφίσταται ζημία από ρύπανση μόνον και εφόσον το πρόσωπο αυτό δεν θα δύνατο να λάβει πλήρη και ενδεδειγμένη αποζημίωση εάν το εν λόγω κράτος ήταν συμβαλλόμενο μέρος σε όλες τις προαναφερθείσες συμβάσεις·

γ) κατά την εφαρμογή του άρθρου 4 της παρούσας σύμβασης στο ποσό που πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά τον καθορισμό του συνολικού καταβλητέου ποσού αποζημίωσης εκ μέρους του ταμείου θα πρέπει επίσης να συμπεριληφθεί, εφόσον υφίσταται, το ποσό της αποζημίωσης που έχει ήδη καταβληθεί βάσει της σύμβασης του 1969 περί ευθύνης, καθώς και το ποσό της αποζημίωσης που έχει ήδη καταβληθεί ή θεωρείται ήδη καταβεβλημένο βάσει της σύμβασης του 1971 περί ταμείου·

δ) η παράγραφος 1 του άρθρου 9 της παρούσας σύμβασης ισχύει επίσης και για τα δικαιώματα που απορρέουν από τη σύμβαση του 1969 περί ευθύνης.

Άρθρο 36β

1. Βάσει της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου, το συνολικό ποσό των ετήσιων καταβλητέων εισφορών αναφορικά με συνυπολογιζόμενο πετρέλαιο που έχει παραληφθεί σε μεμονωμένο συμβαλλόμενο κράτος κατά τη διάρκεια ενός ημερολογιακού έτους δεν πρέπει να υπερβαίνει ποσοστό 27,5 % του συνολικού ποσού των ετησίων εισφορών κατ' εφαρμογή του πρωτοκόλλου του 1992 για τροποποίηση της σύμβασης του 1971 περί ταμείου, του αντίστοιχου ημερολογιακού έτους.

2. Εφόσον η εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 12 έχει ως αποτέλεσμα το συνολικό ποσό των πληρωτέων εισφορών σε μεμονωμένο συμβαλλόμενο κράτος για δεδομένο ημερολογιακό έτος θα υπερέβαινε ποσοστό 27,5 % των συνολικών ετήσιων εισφορών, θα πρέπει να περιοριστούν αναλογικά οι καταβλητέες εισφορές στο εν λόγω κράτος μέλος ώστε το σύνολο των εισφορών να ισούται με ποσοστό 27,5 % των συνολικών ετήσιων εισφορών στο ταμείο για το εν λόγω έτος.

3. Εφόσον οι καταβλητέες από πρόσωπα εισφορές σε δεδομένο συμβαλλόμενο κράτος περιορίζονται κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, αυξάνονται αναλογικά οι καταβλητέες εισφορές από πρόσωπα σε άλλα συμβαλλόμενα κράτη ώστε να εξασφαλίζεται ότι το συνολικό ποσό των καταβλητέων εισφορών από όλα τα πρόσωπα που υποχρεούνται να συνεισφέρουν στο ταμείο για το αντίστοιχο ημερολογιακό έτος θα φθάσει το συνολικό ποσό εισφορών που αποφασίστηκε από τη συνέλευση.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως 3 του παρόντος άρθρου ισχύουν έως ότου η συνολική ποσότητα συνυπολογιζόμενου πετρελαίου που παραλαμβάνεται σε όλα τα συμβαλλόμενα κράτη σε ένα ημερολογιακό έτος έχει φθάσει τα 750 εκατομμύρια τόνους ή έως ότου παρέλθει χρονική περίοδος πέντε ετών από την ημερομηνία θέσης σε ισχύ του εν λόγω πρωτοκόλλου του 1992, όπου ισχύει ό,τι επισυμβεί νωρίτερα.

Άρθρο 36γ

Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρούσας σύμβασης, οι ακόλουθες διατάξεις ισχύουν για την διοίκηση του ταμείου κατά τη διάρκεια της χρονικής περιόδου κατά την οποία ισχύουν αμφότερες οι συμβάσεις, του 1971 περί ταμείου και η παρούσα.

α) Η γραμματεία του ταμείου, που καθιερώθηκε με τη σύμβαση του 1971 περί ταμείου (εφεξής αναφερόμενο ως "ταμείο του 1971", επικεφαλής της οποίας είναι ο διευθυντής, δύναται επίσης να λειτουργεί ως γραμματεία και διευθυντής του ταμείου.

β) Εφόσον, σύμφωνα με το στοιχείο α), η γραμματεία και ο διευθυντής του ταμείου του 1971 εκτελούν επίσης καθήκοντα γραμματείας και διευθυντή του ταμείου, το ταμείο, σε περιπτώσεις σύγκρουσης συμφερόντων μεταξύ του ταμείου του 1971 και του ταμείου, εκπροσωπείται από τον πρόεδρο της συνέλευσης του ταμείου.

γ) Ο διευθυντής και το προσωπικό και εμπειρογνώμονες που διορίζονται από αυτόν, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους βάσει της παρούσας σύμβασης και της σύμβασης του 1971 περί ταμείου, δεν θεωρείται ότι καταστρατηγούν τις διατάξεις του άρθρου 30 της παρούσας σύμβασης εφόσον εκτελούν τα καθήκοντά τους σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

δ) Η συνέλευση του ταμείου επιδιώκει να μην λαμβάνει αποφάσεις ασυμβίβαστες με αποφάσεις που έχει λάβει η συνέλευση του ταμείου του 1971. Σε περίπτωση διαφοράς απόψεων όσον αφορά συνήθη διοικητικά θέματα, η συνέλευση του ταμείου επιχειρεί την επίτευξη συναίνεσης με τη συνέλευση του ταμείου του 1971, σε πνεύμα αμοιβαίας συνεργασίας και έχοντας υπόψη τους κοινούς στόχους των δύο οργανισμών.

ε) Στο ταμείο μπορούν να μεταβιβαστούν τα δικαιώματα, οι υποχρεώσεις και τα περιουσιακά στοιχεία του ταμείου του 1971 εφόσον αποφασίσει σχετικά η συνέλευση του ταμείου του 1971, σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 2 της σύμβασης του 1971 περί ταμείου.

στ) Το ταμείο αποζημιώνει το ταμείο του 1971 για όλες τις δαπάνες και έξοδα για τις διοικητικές υπηρεσίες που εκτέλεσε το ταμείο του 1971 για λογαριασμό του ταμείου.

Άρθρο 36δ

Τελικές διατάξεις

Τελικές διατάξεις της παρούσας σύμβασης είναι τα άρθρα 28 έως 39 του πρωτοκόλλου του 1992 για τροποποίηση της σύμβασης του 1971 περί ταμείου. Όπως στην παρούσα σύμβαση γίνεται αναφορά σε συμβαλλόμενα κράτη, νοείται ως αναφορά στα συμβαλλόμενα κράτη του πρωτοκόλλου της.»

Άρθρο 27

1. Η σύμβαση του 1971 περί ταμείου και το εν λόγω πρωτόκολλο, μεταξύ των μερών του πρωτοκόλλου αυτού, ερμηνεύονται και θεωρούνται ότι αποτελούν ενιαία πράξη.

2. Τα άρθρα 1 έως 36δ της σύμβασης του 1971 περί ταμείου, όπως τροποποιήθηκε από το παρόν πρωτόκολλο, θα ονομάζονται ως διεθνής σύμβαση του 1992 για την ίδρυση διεθνούς ταμείου αποζημίωσης για ζημίες ρύπανσης από πετρέλαιο (σύμβαση του 1992 για το ταμείο).

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 28

Υπογραφή, επικύρωση, αποδοχή, έγκριση

1. Το πρωτόκολλο αυτό θα παραμείνει στο Λονδίνο, από τις 15 Ιανουαρίου 1993 έως τις 14 Ιανουαρίου 1994, ανοικτό για υπογραφή από κάθε κράτος που έχει υπογράψει τη σύμβαση του 1992 περί ευθύνης.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 4, το παρόν πρωτόκολλο επικυρώνεται, γίνεται αποδεκτό ή εγκρίνεται από κράτη που το έχουν υπογράψει.

3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 4, το παρόν πρωτόκολλο είναι ανοικτό για την πρόσβαση κρατών που δεν το έχουν υπογράψει.

4. Η επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση στο παρόν πρωτόκολλο είναι δυνατή μόνο σε κράτη που έχουν επικυρώσει, εγκρίνει, αποδεχθεί ή προσχωρήσει στη σύμβαση του 1992 περί ευθύνης.

5. Η επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση γίνεται με την κατάθεση επίσημης για το σκοπό αυτό πράξης στον γενικό γραμματέα του οργανισμού.

6. Κράτος το οποίο είναι μέρος του πρωτοκόλλου αυτού, αλλά δεν είναι μέρος της σύμβασης του 1971 περί ταμείου, δεσμεύεται από τις διατάξεις της σύμβασης του 1971 περί ταμείου, όπως τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο αυτό σε σχέση με άλλα συμβαλλόμενα μέρη αυτού, αλλά δεν δεσμεύεται από τις διατάξεις της σύμβασης του 1971 περί ταμείου σε σχέση με τα συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης αυτής.

7. Κάθε πράξη επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, η οποία κατατίθεται μετά τη θέση σε ισχύ μιας τροποποίησης της σύμβασης του 1971 περί ταμείου, όπως τροποποιείται από το πρωτόκολλο αυτό, θεωρείται ότι έχει εφαρμογή στη σύμβαση, όπως αυτή διαμορφώθηκε μετά την τροποποίηση.

Άρθρο 29

Πληροφορίες σχετικά με το συνυπολογιζόμενο πετρέλαιο

1. Πριν το παρόν πρωτόκολλο τεθεί σε ισχύ σε κράτος, το εν λόγω κράτος γνωστοποιεί στον γενικό γραμματέα, κατά την κατάθεση της πράξης που αναφέρεται στο άρθρο 28 παράγραφος 5, και εν συνεχεία κάθε έτος την ημέρα που καθορίζεται από τον γενικό γραμματέα του οργανισμού, το όνομα και τη διεύθυνση οποιουδήποτε προσώπου που, αναφορικά με το εν λόγω κράτος, θα αναλάβει την ευθύνη συνεισφοράς στο ταμείο κατ' εφαρμογή του άρθρου 10 της σύμβασης του 1971 περί ταμείου, όπως τροποποιήθηκε από το παρόν πρωτόκολλο, καθώς επίσης και στοιχεία των αντίστοιχων ποσοτήτων συνυπολογιζόμενου πετρελαίου που παραλήφθηκαν από οποιοδήποτε πρόσωπο στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος.

2. Κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, ο διευθυντής γνωστοποιεί ετησίως, όσον αφορά τα μέρη, στον γενικό γραμματέα του οργανισμού, δεδομένα για τις ποσότητες συνυπολογιζόμενου πετρελαίου που παραλήφθηκαν από πρόσωπα που οφείλουν να συνεισφέρουν στο ταμείο κατ' εφαρμογή του άρθρου 10 της σύμβασης του 1971 περί ταμείου, όπως τροποποιήθηκε από το παρόν πρωτόκολλο.

Άρθρο 30

Έναρξη ισχύος

1. Το παρόν πρωτόκολλο τίθεται σε ισχύ δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία κατά την οποία πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) τουλάχιστον οκτώ κράτη έχουν καταθέσει πράξεις επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης ενώπιον του γενικού γραμματέα του οργανισμού και

β) ο γενικός γραμματέας του οργανισμού έχει παραλάβει πληροφορίες σύμφωνα με το άρθρο 29 ότι τα πρόσωπα τα οποία οφείλουν να εισφέρουν κατ' εφαρμογή του άρθρου 10 της σύμβασης του 1971 περί ταμείου, όπως τροποποιήθηκε από το παρόν πρωτόκολλο, έχουν παραλάβει κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος συνολική ποσότητα τουλάχιστον 450 εκατομμυρίων τόνων συνυπολογιζόμενου πετρελαίου.

2. Το παρόν πρωτόκολλο δεν τίθεται, ωστόσο, σε ισχύ προτού τεθεί σε ισχύ η σύμβαση του 1992 περί ευθύνης.

3. Για κάθε κράτος το οποίο επικυρώνει, αποδέχεται, εγκρίνει ή προσχωρεί στο παρόν πρωτόκολλο αφού εκπληρωθούν οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 για τη θέση σε ισχύ, το πρωτόκολλο τίθεται σε ισχύ δώδεκα μήνες έπειτα από την ημερομηνία κατάθεσης από το εν λόγω κράτος της αντίστοιχης πράξης.

4. Κάθε κράτος δύναται, κατά το χρόνο κατάθεσης της πράξης επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησής του στο παρόν πρωτόκολλο, να δηλώσει ότι η εν λόγω πράξη θεωρείται ότι δεν ισχύει, για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, έως την εκπνοή της εξάμηνης χρονικής περιόδου του άρθρου 31.

5. Κάθε κράτος που έχει κάνει δήλωση σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, δύναται να την ανακαλέσει οποτεδήποτε, με γνωστοποίηση απευθυνόμενη στον γενικό γραμματέα του οργανισμού. Κάθε ανάκληση τέτοιου είδους ισχύει από την ημερομηνία λήψης της γνωστοποίησης, και κάθε κράτος που προβαίνει σε τέτοια ανάκληση θεωρείται ότι έχει καταθέσει την πράξη επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησής του σε σχέση με το παρόν πρωτόκολλο κατά την εν λόγω ημερομηνία.

6. Κάθε κράτος που έχει προβεί σε δήλωση βάσει του άρθρου 13 παράγραφος 2 του πρωτοκόλλου του 1992 για την τροποποίηση της σύμβασης του 1969 περί ευθύνης θεωρείται επίσης ότι έχει προβεί σε δήλωση βάσει της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου. Η ανάκληση δήλωσης βάσει του αναφερόμενου άρθρου 13 παράγραφος 2 θεωρείται ότι συνιστά και ανάκληση βάσει της παραγράφου 5 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 31

Καταγγελία των συμβάσεων του 1969 και του 1971

Με την επιφύλαξη του άρθρου 30, εντός εξαμήνου από την ημερομηνία κατά την οποία πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) τουλάχιστον οκτώ κράτη έχουν γίνει συμβαλλόμενα μέρη στο παρόν πρωτόκολλο ή έχουν καταθέσει πράξεις επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στον γενικό γραμματέα του οργανισμού, με την επιφύλαξη ή όχι του άρθρου 30 παράγραφος 4 και

β) ο γενικός γραμματέας του οργανισμού έχει παραλάβει πληροφορίες σύμφωνα με το άρθρο 29 ότι τα πρόσωπα που οφείλουν να συνεισφέρουν κατ' εφαρμογή του άρθρου 10 της σύμβασης του 1971 περί ταμείου, όπως τροποποιήθηκε από το παρόν πρωτόκολλο, έχουν παραλάβει κατά τη διάρκεια του προηγούμενου ημερολογιακού έτους συνολική ποσότητα συνυπολογιζόμενου πετρελαίου τουλάχιστον 750 εκατομμυρίων τόνων·

Κάθε μέρος του παρόντος πρωτοκόλλου και κάθε κράτος που έχει καταθέσει πράξη επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, με την επιφύλαξη ή όχι του άρθρου 30 παράγραφος 4, καταγγέλλει, εφόσον είναι μέρος τους, τη σύμβαση του 1971 περί ταμείου και τη σύμβαση του 1969 περί ευθύνης, με ισχύ δώδεκα μήνες έπειτα από την εκπνοή της προαναφερθείσας εξάμηνης χρονικής περιόδου.

Άρθρο 32

Αναθεώρηση και τροποποίηση

1. Ο οργανισμός δύναται να συγκαλέσει διάσκεψη με σκοπό την αναθεώρηση ή τροποποίηση της σύμβασης του 1992 για το ταμείο.

2. Ο οργανισμός συγκαλεί σε διάσκεψη τα συμβαλλόμενα κράτη, με σκοπό την αναθεώρηση ή τροποποίηση της σύμβασης του 1992 για το ταμείο, ύστερα από αίτημα ενός τρίτου τουλάχιστον των συμβαλλομένων κρατών.

Άρθρο 33

Τροποποίηση των ορίων αποζημίωσης

1. Μετά από αίτημα τουλάχιστον του ενός τετάρτου των συμβαλλομένων κρατών, κάθε πρόταση τροποποίησης των ορίων των ποσών αποζημίωσης που ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 4 της σύμβασης του 1971 περί ταμείου, όπως τροποποιήθηκε από το παρόν πρωτόκολλο, διανέμεται από τον γενικό γραμματέα σε όλα τα μέλη του οργανισμού και σε όλα τα συμβαλλόμενα κράτη.

2. Κάθε τροποποίηση που προτείνεται και διανέμεται όπως προαναφέρθηκε, υποβάλλεται στη νομική επιτροπή του οργανισμού για εξέταση τουλάχιστον έξι μήνες από την ημερομηνία κοινοποίησής της.

3. Όλα τα συμβαλλόμενα κράτη της σύμβασης του 1971 περί ταμείου, όπως τροποποιήθηκε με το πρωτόκολλο αυτό, είτε είναι μέλη του οργανισμού είτε όχι, δικαιούνται να συμμετέχουν στις εργασίες της νομικής επιτροπής για την εξέταση και έγκριση των τροποποιήσεων.

4. Οι τροποποιήσεις υιοθετούνται με πλειοψηφία των δύο τρίτων των συμβαλλόμενων κρατών που παρίστανται και ψηφίζουν στη νομική επιτροπή, η οποία είναι διευρυμένη όπως προβλέπεται στην παράγραφο 3, υπό τον όρο ότι τουλάχιστον τα μισά από τα συμβαλλόμενα κράτη παρίστανται κατά την ψηφοφορία.

5. Όταν πρόκειται να αποφανθεί πάνω σε πρόταση τροποποίησης των ορίων, η νομική επιτροπή λαμβάνει υπόψη την πείρα που αποκτήθηκε από τα διάφορα περιστατικά και ιδιαίτερα την έκταση της ζημίας που προκλήθηκε, τις μεταβολές στις νομισματικές ισοτιμίες. Επίσης λαμβάνει υπόψη τη σχέση μεταξύ των ορίων που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 4 της σύμβασης του 1969 περί ευθύνης, όπως τροποποιήθηκε με το πρωτόκολλο αυτό, και εκείνων του άρθρου V παράγραφος 1 της διεθνούς σύμβασης του 1992 αναφορικά με την αστική ευθύνη για ζημίες ρύπανσης από πετρέλαιο.

6. α) Καμιά τροποποίηση των ορίων ευθύνης σύμφωνα με το άρθρο αυτό δεν είναι δυνατό να εξεταστεί πριν από τις 15 Ιανουαρίου 1998 ή πριν περάσει χρονικό διάστημα πέντε ετών από την ημερομηνία κατά την οποία τέθηκε σε ισχύ προηγούμενη τροποποίηση σύμφωνα με το άρθρο αυτό. Δεν εξετάζεται καμία τροποποίηση σύμφωνα με το άρθρο αυτό, πριν το πρωτόκολλο αυτό τεθεί σε ισχύ.

β) Κανένα όριο δεν είναι δυνατό να αυξηθεί σε τέτοιο βαθμό, ώστε να υπερβεί το ποσό το οποίο αντιστοιχεί στο όριο που καθορίστηκε στη σύμβασης του 1971 περί ταμείου, όπως τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο αυτό, αυξημένο κατά 6 % ετησίως και υπολογιζόμενο σε σύνθετη βάση από τις 15 Ιανουαρίου 1993.

γ) Κανένα όριο δεν είναι δυνατό να αυξηθεί, ώστε να υπερβεί το ποσό το οποίο αντιστοιχεί στο όριο που καθορίζεται στη σύμβασης του 1971 περί ταμείου, όπως τροποποιήθηκε με το πρωτόκολλο αυτό, πολλαπλασιαζόμενο επί τρία.

7. Κάθε τροποποίηση που υιοθετείται σύμφωνα με την παράγραφο 4 γνωστοποιείται από τον οργανισμό σε όλα τα συμβαλλόμενα κράτη. Η τροποποίηση θεωρείται ότι έγινε αποδεκτή στο τέλος της χρονικής περιόδου δεκαοκτώ μηνών μετά την ημερομηνία της γνωστοποίησης, εκτός αν το ένα τέταρτο τουλάχιστον των κρατών που ήταν συμβαλλόμενα κράτη κατά το χρόνο έγκρισης της τροποποίησης από τη νομική επιτροπή, ανακοινώσει εντός της περιόδου αυτής στον οργανισμό, ότι δεν αποδέχεται την τροποποίηση. Στην περίπτωση αυτή, η τροποποίηση απορρίπτεται και δεν έχει εφαρμογή.

8. Τροποποίηση που θεωρείται ότι έχει γίνει αποδεκτή σύμφωνα με την παράγραφο 7, τίθεται σε ισχύ δεκαοκτώ μήνες μετά την αποδοχή της.

9. Όλα τα συμβαλλόμενα κράτη δεσμεύονται από την τροποποίηση, εκτός αν καταγγείλουν το πρωτόκολλο αυτό σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφοι 1 και 2, τουλάχιστον έξι μήνες πριν από την ημερομηνία κατά την οποία η τροποποίηση τεθεί σε ισχύ. Μια τέτοια καταγγελία έχει αποτέλεσμα όταν η τροποποίηση τεθεί σε ισχύ.

10. Όταν μια τροποποίηση έχει υιοθετηθεί από τη νομική επιτροπή αλλά δεν έχει ακόμη λήξει η δεκαοκτάμηνη περίοδος που απαιτείται για την αποδοχή της, το κράτος το οποίο καθίσταται συμβαλλόμενο κράτος κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, δεσμεύεται από την τροποποίηση, αν αυτή τεθεί σε ισχύ. κράτος το οποίο καθίσταται συμβαλλόμενο κράτος μετά την περίοδο αυτή, δεσμεύεται από τροποποίηση η οποία έγινε αποδεκτή σύμφωνα με την παράγραφο 7. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται σε αυτή την παράγραφο, το κράτος δεσμεύεται από μια τροποποίηση από την ημερομηνία που αυτή τίθεται σε ισχύ ή από την ημερομηνία που το πρωτόκολλο αυτό τίθεται σε ισχύ για το κράτος αυτό, εάν η τελευταία ημερομηνία είναι μεταγενέστερη.

Άρθρο 34

Καταγγελία

1. Το παρόν πρωτόκολλο μπορεί να καταγγελθεί από οποιοδήποτε συμβαλλόμενο μέρος οποτεδήποτε μετά την ημερομηνία που αρχίζει να ισχύει ως προς το μέρος αυτό.

2. Η καταγγελία πραγματοποιείται με την κατάθεση πράξης στον γενικό γραμματέα του οργανισμού.

3. Η καταγγελία τίθεται σε ισχύ δώδεκα μήνες. ή με την παρέλευση μεγαλύτερης χρονικής περιόδου που τυχόν καθορίζεται στην πράξη καταγγελίας, από την κατάθεσή του στον γενικό γραμματέα του οργανισμού.

4. Καταγγελία της σύμβασης του 1992 περί ευθύνης θεωρείται ότι συνιστά καταγγελία του παρόντος πρωτοκόλλου. Η καταγγελία αυτή αρχίζει να ισχύει την ημερομηνία κατά την οποία η καταγγελία του πρωτοκόλλου του 1992 για τροποποίηση της σύμβασης του 1969 περί ευθύνης αρχίζει να ισχύει σύμφωνα με το άρθρο 16 αυτού του πρωτοκόλλου.

5. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος στο παρόν πρωτόκολλο που δεν έχει καταγγείλει τη σύμβαση του 1971 περί ταμείου και τη σύμβαση του 1969 περί ευθύνης όπως απαιτείται από το άρθρο 31, θεωρείται ότι έχει καταγγείλει το παρόν πρωτόκολλο με ισχύ δώδεκα μήνες έπειτα από την εκπνοή της εξάμηνης χρονικής περιόδου που αναφέρεται στο εν λόγω άρθρο. Από την ημερομηνία κατά την οποία τίθενται σε ισχύ οι προβλεπόμενες στο άρθρο 31 καταγγελίες, κάθε συμβαλλόμενο μέρος στο παρόν πρωτόκολλο που καταθέτει πράξη επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στη σύμβαση του 1969 περί ευθύνης θεωρείται ότι έχει καταγγείλει το παρόν πρωτόκολλο με ισχύ από την ημερομηνία που τίθεται σε ισχύ η εν λόγω πράξη.

6. Μεταξύ των μερών του παρόντος πρωτοκόλλου, καταγγελία από οποιοδήποτε μέρος της σύμβασης του 1971 περί ταμείου σύμφωνα με το άρθρο 41 αυτής, δεν θα ερμηνεύεται καθ' οιονδήποτε τρόπο ως καταγγελία της σύμβασης του 1971 περί ταμείου, όπως τροποποιείται από το παρόν πρωτόκολλο.

7. Παρά την καταγγελία του παρόντος πρωτοκόλλου από συμβαλλόμενο μέρος κατ' εφαρμογήν του παρόντος άρθρου, συνεχίζουν να εφαρμόζονται οποιεσδήποτε διατάξεις του παρόντος πρωτοκόλλου αναφορικά με τις υποχρεώσεις για πραγματοποίηση εισφορών βάσει του άρθρου 10 της σύμβασης του 1971 περί ταμείου όπως τροποποιείται από το παρόν πρωτόκολλο, σχετικά με περιστατικό που αναφέρεται στο άρθρο 12 παράγραφος 2 στοιχείο β) της εν λόγω τροποποιημένης σύμβασης και που έχει συμβεί πριν από την έναρξη ισχύος της καταγγελίας.

Άρθρο 35

Έκτακτες σύνοδοι της συνέλευσης

1. Οποιοδήποτε κράτος μέλος δύναται, μέσα σε ενενήντα ημέρες από την κατάθεση πράξης καταγγελίας, για την οποία θεωρεί ότι θα έχει ως αποτέλεσμα σημαντική αύξηση του ύψους των εισφορών των υπόλοιπων συμβαλλόμενων κρατών, να ζητήσει από τον διευθυντή να συγκαλέσει έκτακτη σύνοδο της συνέλευσης. Ο διευθυντής ορίζει τη σύγκληση της συνέλευσης το αργότερο εξήντα ημέρες από την παραλαβή του αιτήματος.

2. Ο διευθυντής δύναται να λάβει την πρωτοβουλία σύγκλησης της συνέλευσης σε έκτακτη σύνοδο εντός εξήντα ημερών από την κατάθεση πράξης καταγγελίας, εφόσον κρίνει ότι τέτοια καταγγελία θα έχει ως αποτέλεσμα σημαντική αύξηση του ύψους των εισφορών των υπόλοιπων συμβαλλόμενων κρατών.

3. Αν η συνέλευση, σε έκτακτη σύνοδό της, η οποία έχει συγκληθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή 2, αποφασίσει ότι η καταγγελία θα έχει ως αποτέλεσμα σημαντική αύξηση του ύψους των εισφορών των υπόλοιπων συμβαλλόμενων κρατών, οποιοδήποτε από αυτά τα κράτη δύναται, το αργότερο εκατόν είκοσι ημέρες πριν από την ημερομηνία κατά την οποία αρχίζει να ισχύει η καταγγελία, να προβεί σε καταγγελία του παρόντος πρωτοκόλλου, η οποία αρχίζει να ισχύει την ίδια ημερομηνία.

Άρθρο 36

Λήξη ισχύος

1. Το παρόν πρωτόκολλο παύει να ισχύει την ημερομηνία κατά την οποία ο αριθμός των συμβαλλομένων κρατών γίνεται μικρότερος του τρία.

2. Κράτη τα οποία δεσμεύονται από το παρόν πρωτόκολλο την ημέρα πριν από την ημερομηνία που αυτό παύει να ισχύει, παρέχουν στο ταμείο τη δυνατότητα άσκησης των καθηκόντων που περιγράφονται στο άρθρο 37 του παρόντος πρωτοκόλλου και, μόνον για το σκοπό αυτό, παραμένουν δεσμευμένα από το παρόν πρωτόκολλο.

Άρθρο 37

Εκκαθάριση του ταμείου

1. Εάν το παρόν πρωτόκολλο παύσει να ισχύει, το ταμείο παρόλα αυτά:

α) οφείλει να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του ως προς οποιοδήποτε περιστατικό που συνέβη προτού να παύσει η ισχύς του πρωτοκόλλου·

β) έχει το δικαίωμα να ασκεί τα δικαιώματά του σχετικά με εισφορές στο βαθμό που οι εισφορές αυτές είναι απαραίτητες για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων σύμφωνα με το στοιχείο α), συμπεριλαμβανομένων των δαπανών για τη διοίκηση του ταμείου που είναι απαραίτητες για το σκοπό αυτό.

2. Η συνέλευση λαμβάνει όλα τα ενδεδειγμένα μέτρα προκειμένου να ολοκληρώσει την εκκαθάριση του ταμείου, στα οποία περιλαμβάνεται η διανομή με δίκαιο τρόπο οποιωνδήποτε υπολειπόμενων περιουσιακών στοιχείων μεταξύ των προσώπων που έχουν συνεισφέρει στο ταμείο.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου το ταμείο διατηρεί τη νομική του προσωπικότητα.

Άρθρο 38

Θεματοφύλακας

1. Το παρόν πρωτόκολλο και οποιεσδήποτε τροποποιήσεις που γίνονται αποδεκτές σύμφωνα με το άρθρο 33 κατατίθενται στον γενικό γραμματέα του οργανισμού.

2. Ο γενικός γραμματέας του οργανισμού:

α) ενημερώνει όλα τα κράτη τα οποία έχουν υπογράψει ή προσχωρήσει στο παρόν πρωτόκολλο σχετικά με:
   i) κάθε νέα υπογραφή ή κατάθεση πράξης, καθώς και την ημερομηνία της·
   ii) κάθε δήλωση και γνωστοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 30, συμπεριλαμβανομένων δηλώσεων και ανακλήσεων που θεωρούνται ότι έχουν πραγματοποιηθεί σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο·
   iii) την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου·
   iv) την ημερομηνία κατά την οποία απαιτείται να έχουν πραγματοποιηθεί καταγγελίες βάσει του άρθρου 31·
   v) κάθε πρόταση για τροποποίηση των ορίων των ποσών αποζημίωσης που έχει πραγματοποιηθεί σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 1·
   vi) κάθε τροποποίηση που έχει εγκριθεί σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 4·
   vii) κάθε τροποποίηση που θεωρείται ότι έχει γίνει αποδεκτή σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 7, καθώς και την ημερομηνία κατά την οποία η εν λόγω τροποποίηση τίθεται σε ισχύ σύμφωνα με τις παραγράφους 8 και 9 του εν λόγω άρθρου·
   viii) την κατάθεση πράξης καταγγελίας του παρόντος πρωτοκόλλου, την ημερομηνία κατάθεσής της, καθώς και εκείνη κατά την οποία η καταγγελία τίθεται σε ισχύ·
   ix) κάθε καταγγελία που θεωρείται ότι έγινε σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφος 5·
   x) κάθε ανακοίνωση που προβλέπεται από οποιοδήποτε άρθρο του παρόντος πρωτοκόλλου·

β) διαβιβάζει επικυρωμένα ακριβή αντίγραφα του παρόντος πρωτοκόλλου σε όλα τα κράτη που υπέγραψαν ή προσχώρησαν σε αυτό.

3. Το ταχύτερο μετά τη θέση σε ισχύ του παρόντος πρωτοκόλλου, το κείμενο θα διαβιβασθεί από τον γενικό γραμματέα του οργανισμού στη Γραμματεία των Ηνωμένων Εθνών, για καταχώριση και δημοσίευση σύμφωνα με το άρθρο 102 του καταστατικού χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 39

Γλώσσες

Το πρωτόκολλο αυτό συντάχθηκε σε ένα μόνο αντίτυπο στην αραβική, κινεζική, αγγλική, γαλλική, ρωσική και ισπανική γλώσσα, και όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά.

ΕΓΙΝΕ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ, στις είκοσι επτά Νοεμβρίου χίλια εννιακόσια ενενήντα δύο.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ ΟΙ ΥΠΟΓΡΑΦΟΝΤΕΣ, έχοντας δεόντως εξουσιοδοτηθεί από τις αντίστοιχες κυβερνήσεις τους προς τούτο, υπέγραψαν το παρόν πρωτόκολλο.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 10ης Μαρτίου 2004

για τη μη καταχώριση της ουσίας simazine στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου και με την απόσυρση των εγκρίσεων για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν αυτή τη δραστική ουσία

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2004) 727]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2004/247/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά ([1]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2003/119/ΕΚ της Επιτροπής ([2]), και ιδίως το το άρθρο 8 παράγραφος 2 τρίτο και το τέταρτο εδάφιο,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3600/92 της Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 1992, σχετικά με τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του πρώτου σταδίου του προγράμματος εργασίας που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2 της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά ([3]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2266/2000 ([4]), και ιδίως το άρθρο 7 παράγραφος 3.α στοιχείο β),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Στο άρθρο 8 παράγραφος 2 της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ, προβλέπεται ότι η Επιτροπή διεξάγει πρόγραμμα εργασίας για την εξέταση των δραστικών ουσιών οι οποίες χρησιμοποιούνται σε φυτοπροστατευτικά προϊόντα τα οποία κυκλοφορούσαν στην αγορά ήδη στις 25 Ιουλίου 1993. Στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3600/92 θεσπίστηκαν λεπτομερείς κανόνες για τη διεξαγωγή του προγράμματος αυτού.

(2) Στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 933/94 της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 1994, που αφορά τον καθορισμό των δραστικών ουσιών των φυτοπροστατευτικών προϊόντων και των κρατών μελών εισηγητών για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3600/92 ([5]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2230/95 ([6]), καθορίστηκαν οι δραστικές ουσίες που πρέπει να αξιολογηθούν στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3600/92, ορίστηκε κράτος μέλος για να ενεργεί ως εισηγητής σε σχέση με την αξιολόγηση κάθε ουσίας και ορίστηκαν οι παραγωγοί εκάστης δραστικής ουσίας οι οποίοι υπέβαλαν εγκαίρως κοινοποίηση.

(3) Η ουσία simazine είναι μια από τις 89 δραστικές ουσίες που καθορίστηκαν στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 933/94.

(4) Σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3600/92, το Ηνωμένο Βασίλειο, με την ιδιότητα του κράτους μέλους που έχει οριοθεί εισηγητής, υπέβαλε στην Επιτροπή, στις 20 Δεκεμβρίου 1996, έκθεση αξιολόγησης βάσει των πληροφοριών που υποβλήθηκαν από τους κοινοποιούντες σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 του εν λόγω κανονισμού.

(5) Μόλις παρελήφθη η έκθεση του κράτους μέλους εισηγητή, η Επιτροπή ανέλαβε διαβουλεύσεις με εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, καθώς επίσης και με τον κύριο κοινοποιούντα, την εταιρεία Syngenta, όπως προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3600/92.

(6) Η Επιτροπή διοργάνωσε μια τριμερή συνεδρίαση με τον κύριο φορέα που υπέβαλε στοιχεία και το κράτος μέλος εισηγητή για την εν λόγω δραστική ουσία, στις 6 Ιουνίου 2003.

(7) Η υποβληθείσα από το Ηνωμένο Βασίλειο έκθεση αξιολόγησης έχει εξετασθεί από τα κράτη μέλη και την Επιτροπή στο πλαίσιο της μόνιμης επιτροπής για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων. Η εν λόγω εξέταση οριστικοποιήθηκε στις 3 Οκτωβρίου 2003 υπό τη μορφή έκθεσης ανασκόπησης της Επιτροπής για την ουσία simazine.

([1]) ΕΕ L 230 της 19.8.1991, σ. 1.
([2]) ΕΕ L 325 της 12.12.2003, σ. 41.
([3]) ΕΕ L 366 της 15.12.1992, σ. 10.
([4]) ΕΕ L 259 της 13.10.2000, σ. 27.
([5]) ΕΕ L 107 της 28.4.1994, σ. 8.
([6]) ΕΕ L 225 της 22.9.1995, σ. 1.

(8) Ο φάκελος και οι πληροφορίες που προέκυψαν από την ανασκόπηση υποβλήθηκαν επίσης και στη φυτοϋγειονομική επιστημονική επιτροπή. Από την επιτροπή αυτή ζητήθηκε να σχολιάσει την πιθανότητα μόλυνσης των υπογείων υδάτων από την ουσία simazine. Στη γνώμη της [1] η φυτοϋγειονομική επιστημονική επιτροπή δεν δέχτηκε τους υποβληθέντες υπολογισμούς σχετικά με τις περιβαλλοντικές συγκεντρώσεις στα υπόγεια ύδατα. Η επιτροπή είναι επίσης της γνώμης ότι τα διαθέσιμα δεδομένα από τους ελέγχους δεν αποδεικνύουν ότι οι συγκεντρώσεις της ουσίας simazine ή των προϊόντων διάσπασής της δεν θα υπερβούν το 0,1 μg/l στα υπόγεια ύδατα.

(9) Από τις διενεργηθείσες αξιολογήσεις με βάση τα υποβληθέντα στοιχεία δεν καταδείχθηκε ότι είναι δυνατόν, υπό τις προτεινόμενες συνθήκες χρήσης, τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν simazine να πληρούν γενικά τις απαιτήσεις που καθορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ. Ειδικότερα, τα διαθέσιμα δεδομένα από τους ελέγχους δεν ήταν αρκετά για να αποδείξουν ότι σε μεγάλες περιοχές οι συγκεντρώσεις της δραστικής ουσίας και των προϊόντων διάσπασής της δεν θα υπερβούν το 0,1 μg/l στα υπόγεια ύδατα. Επιπλέον, δεν είναι δυνατόν να εξασφαλιστεί ότι η συνεχής χρήση σε άλλες περιοχές θα επιτρέψει την ικανοποιητική αποκατάσταση της ποιότητας των υπογείων υδάτων όταν οι συγκεντρώσεις ήδη υπερβαίνουν το 0,1 μg/l στα υπόγεια ύδατα. Αυτά τα επίπεδα της δραστικής ουσίας υπερβαίνουν τα όρια που καθορίζονται στο παράρτημα VI της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ και θα έχουν ανεπίτρεπτες συνέπειες για τα υπόγεια ύδατα.

(10) Επομένως, η ουσία simazine δεν πρέπει να καταχωριθεί στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ.

(11) Θα πρέπει να ληφθούν μέτρα για να εξασφαλιστεί ότι οι υπάρχουσες εγκρίσεις για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν simazine έχουν αποσυρθεί εντός της προβλεπόμενης περιόδου και δεν θα ανανεωθούν, ούτε θα χορηγηθούν νέες εγκρίσεις για τέτοιου είδους προϊόντα.

(12) Με βάση τις πληροφορίες που υπεβλήθησαν στην Επιτροπή, φαίνεται πως λόγω της απουσίας αποτελεσματικών εναλλακτικών προϊόντων για ορισμένες περιορισμένες χρήσεις σε ορισμένα κράτη μέλη, υπάρχει ανάγκη για περαιτέρω χρήση της δραστικής ουσίας έτσι ώστε να επιτραπεί η ανάπτυξη εναλλακτικών προϊόντων. Κατά συνέπεια, υπό τις παρούσες συνθήκες δικαιολογείται η πρόβλεψη, υπό αυστηρές συνθήκες που έχουν ως στόχο την ελαχιστοποίηση του κινδύνου, μεγαλύτερης περιόδου για την απόσυρση των υφιστάμενων εγκρίσεων για περιορισμένες χρήσεις που θεωρούνται απαραίτητες και για τις οποίες δεν φαίνεται να υπάρχουν προς το παρόν εναλλακτικά προϊόντα για τον έλεγχο επιβλαβών οργανισμών.

(13) Τυχόν περίοδος χάριτος για την απόσυρση προς καταστροφή, αποθήκευση, διάθεση στην αγορά και χρησιμοποίηση των υφισταμένων αποθεμάτων φυτοπροστατευτικών προϊόντων που περιέχουν simazine με την άδεια των κρατών μελών, θα πρέπει να περιοριστεί σε χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες, ώστε να επιτραπεί η χρησιμοποίηση των υφισταμένων αποθεμάτων σε μια το πολύ ακόμη καλλιεργητική περίοδο.

(14) Η παρούσα απόφαση δεν προδικάζει οποιαδήποτε ενέργεια την οποία ενδέχεται να αναλάβει η Επιτροπή σε μεταγενέστερο στάδιο για αυτήν τη δραστική ουσία στο πλαίσιο της οδηγίας 79/117/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1978, περί απαγορεύσεως της θέσεως σε κυκλοφορία και της χρησιμοποιήσεως φυτοφαρμακευτικών προϊόντων που περιέχουν ορισμένες δραστικές ουσίες [2], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 807/2003 [3].

(15) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η ουσία simazine δεν καταχωρείται ως δραστική ουσία στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ.

Άρθρο 2

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι:

1. Οι εγκρίσεις φυτοπροστατευτικών προϊόντων τα οποία περιέχουν simazine ανακαλούνται έως τις 10 Σεπτεμβρίου 2004.

2. Από τις 16 Μαρτίου 2004 δεν χορηγούνται ούτε ανανεώνονται εγκρίσεις για φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν simazine στο πλαίσιο της παρέκκλισης που προβλέπεται από το άρθρο 8 παράγραφος 2 της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ.

3. Σχετικά με τις χρήσεις που περιλαμβάνονται στη στήλη Β του παραρτήματος, τα κράτη μέλη που καθορίζονται στη στήλη Α είναι δυνατόν να διατηρήσουν σε ισχύ τις εγκρίσεις για φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν simazine έως τις 30 Ιουνίου 2007, με την προϋπόθεση ότι:

   α) εξασφαλίσουν πως αυτά τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα που παραμένουν στην αγορά σημαίνονται με τρόπο που να ανταποκρίνεται στις περιορισμένες συνθήκες χρήσης·

   β) επιβάλουν όλα τα ενδεικνυόμενα μέτρα περιορισμού των δυσμενών επιπτώσεων προκειμένου να μειώσουν τους πιθανούς κινδύνους και να εξασφαλίσουν την προστασία της υγείας των ανθρώπων και των ζώων, καθώς και την προστασία του περιβάλλοντος και

   γ) εξασφαλίσουν πως πραγματοποιείται σοβαρή έρευνα για εναλλακτικά προϊόντα ή μεθόδους για τις χρήσεις αυτές ιδίως μέσω προγραμμάτων δράσης.

[1] Γνώμη της φυτοϋγειονομικής επιστημονικής επιτροπής σε συγκεκριμένα ερωτήματα της Επιτροπής σχετικά με την αξιολόγηση της ουσίας simazine μέσα στο πλαίσιο της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου — SCP/SIMAZINE/002 τελικό — εγκρίθηκε στις 30 Ιανουαρίου 2003.

[2] ΕΕ L 33 της 8.2.1979, σ. 36.

[3] ΕΕ L 122 της 16.5.2003, σ. 36.

Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη πληροφορούν την Επιτροπή το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2004 σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου, και ιδίως για τις δράσεις που έχουν αναληφθεί με βάση τα στοιχεία α) έως γ) και παρέχουν σε ετήσια βάση εκτιμήσεις για τις ποσότητες της ουσίας simazine που χρησιμοποιούνται για τις περιορισμένες χρήσεις με βάση το παρόν άρθρο.

Άρθρο 3

Τυχόν περίοδος χάριτος την οποία παραχωρούν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 παράγραφος 6 της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ θα είναι όσο το δυνατόν συντομότερη και:

α) για τις χρήσεις για τις οποίες η έγκριση πρόκειται να αποσυρθεί στις 10 Σεπτεμβρίου 2004, εκπνέει το αργότερο στις 10 Σεπτεμβρίου 2005·

β) για τις χρήσεις για τις οποίες η έγκριση πρόκειται να αποσυρθεί μέχρι τις 30 Ιουνίου 2007, εκπνέει το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2007.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 10 Μαρτίου 2004.

Για την Επιτροπή

David BYRNE

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κατάλογος των εγκρίσεων που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 3

Στήλη Α	Στήλη Β
Κράτος μέλος	Χρήση
Ελλάδα	Ελιές
Ηνωμένο Βασίλειο	Φασόλια, σπαράγγια, ραβέντι, φυτώρια διακοσμητικών φυτών
Κάτω Χώρες	Φράουλες
Ιρλανδία	Πατάτες, κουκιά, ραβέντι, σπαράγγια, μικροί καρποί, καρποί δένδρων, διακοσμητικά
Βέλγιο	Σκορτσονέρα, σπαράγγια, διακοσμητικά, ραβέντι
Ισπανία	Πυρηνόκαρπα, εσπεριδοειδή, φουντούκια και αμπέλια

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 10ης Μαρτίου 2004

σχετικά με τη μη καταχώριση της ουσίας atrazine στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου και με την απόσυρση των εγκρίσεων για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν αυτή τη δραστική ουσία

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2004) 731]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2004/248/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2003/119/ΕΚ της Επιτροπής [2], και ιδίως το άρθρο 8 παράγραφος 2 το τρίτο και το τέταρτο εδάφιο,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3600/92 της Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 1992, σχετικά με τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του πρώτου σταδίου του προγράμματος εργασίας που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2 της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2266/2000 [4], και ιδίως το άρθρο 7 παράγραφος 3.α στοιχείο β),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Στο άρθρο 8 παράγραφος 2 της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ, προβλέπεται ότι η Επιτροπή διεξάγει πρόγραμμα εργασίας για την εξέταση των δραστικών ουσιών οι οποίες χρησιμοποιούνται σε φυτοπροστατευτικά προϊόντα τα οποία κυκλοφορούσαν στην αγορά ήδη στις 25 Ιουλίου 1993. Στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3600/92 θεσπίστηκαν λεπτομερείς κανόνες για τη διεξαγωγή του προγράμματος αυτού.

(2) Στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 933/94 της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 1994, που αφορά τον καθορισμό των δραστικών ουσιών των φυτοπροστατευτικών προϊόντων και των κρατών μελών εισηγητών για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3600/92 [5], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2230/95 [6], καθορίστηκαν οι δραστικές ουσίες που πρέπει να αξιολογηθούν στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3600/92, ορίστηκε κράτος μέλος για να ενεργεί ως εισηγητής σε σχέση με την αξιολόγηση κάθε ουσίας και ορίστηκαν οι παραγωγοί εκάστης δραστικής ουσίας οι οποίοι υπέβαλαν εγκαίρως κοινοποίηση.

(3) Η ουσία atrazine είναι μια από τις 89 δραστικές ουσίες που καθορίστηκαν στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 933/94.

(4) Σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3600/92, το Ηνωμένο Βασίλειο, με την ιδιότητα του κράτους μέλους που έχει οριοθεί εισηγητής, υπέβαλε στην Επιτροπή, στις 11 Νοεμβρίου 1996, έκθεση αξιολόγησης βάσει των πληροφοριών που υποβλήθηκαν από τους κοινοποιούντες σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 του παραπάνω κανονισμού.

(5) Μόλις παρελήφθη η έκθεση του κράτους μέλους εισηγητή, η Επιτροπή ανέλαβε διαβουλεύσεις με εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, καθώς επίσης και με τον κύριο κοινοποιούντα, την Syngenta, όπως προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3600/92.

(6) Η Επιτροπή διοργάνωσε μία τριμερή συνεδρίαση με τον κύριο φορέα που υπέβαλε στοιχεία και το κράτος μέλος εισηγητή για την εν λόγω δραστική ουσία, στις 6 Ιουνίου 2003.

(7) Η υποβληθείσα από το Ηνωμένο Βασίλειο έκθεση αξιολόγησης έχει εξετασθεί από τα κράτη μέλη και την Επιτροπή στο πλαίσιο της μόνιμης επιτροπής για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων. Η εν λόγω εξέταση οριστικοποιήθηκε στις 3 Οκτωβρίου 2003 υπό τη μορφή έκθεσης ανασκόπησης της Επιτροπής για την ουσία atrazine.

(8) Ο φάκελος και οι πληροφορίες που προέκυψαν από την ανασκόπηση υποβλήθηκαν επίσης και στη φυτοϋγειονομική επιστημονική επιτροπή. Από την επιτροπή αυτή ζητήθηκε να σχολιάσει την πιθανότητα μόλυνσης των υπογείων υδάτων από την ουσία atrazine. Στη γνώμη της [7] η φυτοϋγειονομική επιστημονική επιτροπή δεν δέχτηκε τους υποβληθέντες υπολογισμούς σχετικά με τις περιβαλλοντικές συγκεντρώσεις στα υπόγεια ύδατα. Η επιτροπή είναι επίσης της γνώμης ότι τα διαθέσιμα δεδομένα από τους ελέγχους δεν αποδεικνύουν ότι οι συγκεντρώσεις της ουσίας atrazine ή των προϊόντων διάσπασής της δεν θα υπερβούν το 0,1 μg/l στα υπόγεια ύδατα και αναμένει ότι για τα εδάφη με pH άνω των 6 συγκεντρώσεων της ουσίας atrazine και των προϊόντων διάσπασής της δεν θα υπερβαίνει το 0,1 μg/l.

(9) Από τις διενεργηθείσες αξιολογήσεις με βάση τα υποβληθέντα στοιχεία δεν καταδείχθηκε ότι είναι δυνατόν, υπό τις προτεινόμενες συνθήκες χρήσης, τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν atrazine να πληρούν γενικά τις απαιτήσεις που καθορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ. Ειδικότερα τα διαθέσιμα δεδομένα από τους ελέγχους δεν ήταν αρκετά για να αποδείξουν ότι σε μεγάλες περιοχές οι συγκεντρώσεις της δραστικής ουσίας και των προϊόντων διάσπασής της δεν θα υπερβούν το 0,1 μg/l στα υπόγεια ύδατα. Επιπλέον δεν είναι δυνατόν να εξασφαλιστεί ότι η συνεχής χρήση σε άλλες περιοχές θα επιτρέψει την ικανοποιητική αποκατάσταση της

[1] ΕΕ L 230 της 19.8.1991, σ. 1.
[2] ΕΕ L 325 της 12.12.2003, σ. 41.
[3] ΕΕ L 366 της 15.12.1992, σ. 10.
[4] ΕΕ L 259 της 13.10.2000, σ. 27.
[5] ΕΕ L 107 της 28.4.1994, σ. 8.
[6] ΕΕ L 225 της 22.9.1995, σ. 1.

[7] Γνώμη της φυτοϋγειονομικής επιστημονικής επιτροπής σε συγκεκριμένα ερωτήματα της Επιτροπής σχετικά με την αξιολόγηση της ουσίας atrazine στο πλαίσιο της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου — SCP/ATRAZINE/002, τελικό — εγκρίθηκε στις 30 Ιανουαρίου 2003.

ποιότητας των υπογείων υδάτων όταν οι συγκεντρώσεις ήδη υπερβαίνουν το 0,1 μg/l στα υπόγεια ύδατα. Αυτά τα επίπεδα της δραστικής ουσίας υπερβαίνουν τα όρια που καθορίζονται στο παράρτημα VI της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ και θα έχουν ανεπίτρεπτες συνέπειες για τα υπόγεια ύδατα.

(10) Επομένως, η ουσία atrazine δεν πρέπει να καταχωρισθεί στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ.

(11) Θα πρέπει να ληφθούν μέτρα για να εξασφαλιστεί ότι οι υπάρχουσες εγκρίσεις για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν atrazine έχουν αποσυρθεί εντός της προβλεπόμενης περιόδου και δεν θα ανανεωθούν, ούτε θα χορηγηθούν νέες εγκρίσεις για τέτοιου είδους προϊόντα.

(12) Με βάση τις πληροφορίες που υπεβλήθησαν στην Επιτροπή, φαίνεται πως λόγω της απουσίας αποτελεσματικών εναλλακτικών προϊόντων για ορισμένες περιορισμένες χρήσεις σε ορισμένα κράτη μέλη, υπάρχει ανάγκη για περαιτέρω χρήση της δραστικής ουσίας έτσι ώστε να επιτραπεί η ανάπτυξη εναλλακτικών προϊόντων. Κατά συνέπεια υπό τις παρούσες συνθήκες δικαιολογείται η πρόβλεψη, υπό αυστηρές συνθήκες που έχουν ως στόχο την ελαχιστοποίηση του κινδύνου, μεγαλύτερης περιόδου για την απόσυρση των υφιστάμενων εγκρίσεων για περιορισμένες χρήσεις που θεωρούνται απαραίτητες και για τις οποίες δεν φαίνεται να υπάρχουν προς το παρόν εναλλακτικά προϊόντα για τον έλεγχο επιβλαβών οργανισμών.

(13) Τυχόν περίοδος χάριτος για την απόσυρση προς καταστροφή, αποθήκευση, διάθεση στην αγορά και χρησιμοποίηση των υφισταμένων αποθεμάτων φυτοπροστατευτικών προϊόντων που περιέχουν atrazine με την άδεια των κρατών μελών, θα πρέπει να περιοριστεί σε χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες, ώστε να επιτραπεί η χρησιμοποίηση των υφισταμένων αποθεμάτων σε μία το πολύ ακόμη καλλιεργητική περίοδο.

(14) Η παρούσα απόφαση δεν προδικάζει οποιαδήποτε ενέργεια την οποία ενδέχεται να αναλάβει η Επιτροπή σε μεταγενέστερο στάδιο για αυτήν τη δραστική ουσία μέσα στο πλαίσιο της οδηγίας 79/117/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1978, περί απαγορεύσεως της θέσεως σε κυκλοφορία και της χρησιμοποιήσεως φυτοφαρμακευτικών προϊόντων που περιέχουν ορισμένες δραστικές ουσίες [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 807/2003 [2].

(15) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η ουσία atrazine δεν καταχωρείται ως δραστική ουσία στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ.

Άρθρο 2

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι:

1. οι εγκρίσεις φυτοπροστατευτικών προϊόντων τα οποία περιέχουν atrazine ανακαλούνται έως τις 10 Σεπτεμβρίου 2004·
2. από τις 16 Μαρτίου 2004 δεν χορηγούνται ούτε ανανεώνονται εγκρίσεις για φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν atrazine, στο πλαίσιο της παρέκκλισης που προβλέπεται από το άρθρο 8 παράγραφος 2 της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ·
3. σχετικά με τις χρήσεις που περιλαμβάνονται στη στήλη Β του παραρτήματος, τα κράτη μέλη που καθορίζονται στη στήλη Α είναι δυνατόν να διατηρήσουν σε ισχύ τις εγκρίσεις για φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν atrazine μέχρι τις 30 Ιουνίου 2007 με την προϋπόθεση ότι:
   α) εξασφαλίσουν πως αυτά τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα που παραμένουν στην αγορά, σημαίνονται με τρόπο που να ανταποκρίνεται στις περιορισμένες συνθήκες χρήσης·
   β) επιβάλουν όλα τα ενδεικνυόμενα μέτρα περιορισμού των δυσμενών επιπτώσεων προκειμένου να μειώσουν τους πιθανούς κινδύνους και να εξασφαλίσουν την προστασία της υγείας των ανθρώπων και των ζώων καθώς και την προστασία του περιβάλλοντος και
   γ) εξασφαλίσουν πως πραγματοποιείται σοβαρή έρευνα για εναλλακτικά προϊόντα ή μεθόδους για τις χρήσεις αυτές ιδίως μέσω προγραμμάτων δράσης.

Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη πληροφορούν την Επιτροπή το αργότερο τις 31 Δεκεμβρίου 2004 σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου, και ιδίως για τις δράσεις που έχουν αναληφθεί με βάση τα στοιχεία α) έως γ) και παρέχουν σε ετήσια βάση εκτιμήσεις για τις ποσότητες της ουσίας atrazine που χρησιμοποιούνται για τις περιορισμένες χρήσεις με βάση το παρόν άρθρο.

Άρθρο 3

Τυχόν περίοδος χάριτος την οποία παραχωρούν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 παράγραφος 6 της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ θα είναι όσο το δυνατόν συντομότερη και

α) για τις χρήσεις για τις οποίες η έγκριση πρόκειται να αποσυρθεί στις 10 Σεπτεμβρίου 2004, εκπνέει το αργότερο στις 10 Σεπτεμβρίου 2005·

β) για τις χρήσεις για τις οποίες η έγκριση πρόκειται να αποσυρθεί μέχρι τις 30 Ιουνίου 2007, εκπνέει το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2007.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 10 Μαρτίου 2004.

Για την Επιτροπή

David BYRNE

Μέλος της Επιτροπής

[1] ΕΕ L 33 της 8.2.1979, σ. 36.
[2] ΕΕ L 122 της 16.5.2003, σ. 36.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κατάλογος των εγκρίσεων που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 3

Στήλη Α	Στήλη Β
Κράτος μέλος	Χρήση
Ιρλανδία	Καλαμπόκι, δασοκομία
Ηνωμένο Βασίλειο	Γλυκό καλαμπόκι, δασοκομία
Ισπανία	Καλαμπόκι
Πορτογαλία	Καλαμπόκι

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 11ης Μαρτίου 2004

με αντικείμενο ερωτηματολόγιο όσον αφορά τις εκθέσεις των κρατών μελών για την εφαρμογή της οδηγίας 2002/96/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τα απόβλητα ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΑΗΗΕ)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2004) 714]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2004/249/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 2002/96/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003 [1], σχετικά με τα απόβλητα ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΑΗΗΕ), και ιδίως το άρθρο 12,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Με βάση τις διατάξεις της οδηγίας 2002/96/ΕΚ τα κράτη μέλη πρέπει να αποστέλλουν στην Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας.

(2) Η έκθεση πρέπει να καλύπτει λεπτομερώς τόσο την ενσωμάτωση της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο όσο και την εφαρμογή της. Πρέπει να καταρτίζεται με βάση το ερωτηματολόγιο της παρούσας απόφασης.

(3) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής που έχει συγκροτηθεί κατά τις διατάξεις του άρθρου 6 της οδηγίας 91/692/ΕΟΚ του Συμβουλίου [2],

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Τα κράτη μέλη καταρτίζουν τις εκθέσεις τους για την εφαρμογή των διατάξεων της οδηγίας 2002/96/ΕΚ με βάση το ερωτηματολόγιο του παραρτήματος.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 11 Μαρτίου 2004.

Για την Επιτροπή

Margot WALLSTRÖM

Μέλος της Επιτροπής

[1] ΕΕ L 37 της 13.2.2003, σ. 24· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2003/118/ΕΚ (ΕΕ L 345 της 31.12.2003, σ. 106).

[2] ΕΕ L 377 της 23.12.1991, σ. 48· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1889/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 284 της 31.10.2003, σ. 1).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

στο πλαίσιο της έκθεσης των κρατών μελών για τη μεταφορά και την εκτέλεση των διατάξεων της οδηγίας 2002/96/ΕΚ σχετικά με τα απόβλητα ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού

Δεν είναι αναγκαία η επανάληψη στοιχείων που έχουν ήδη διαβιβαστεί αλλά παρακαλείστε να αναφέρετε πού και πότε δόθηκαν οι πληροφορίες αυτές.

1. ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

1.1. Έχουν περιέλθει στην Επιτροπή οι εθνικοί νόμοι και κανονισμοί για την εφαρμογή της οδηγίας σχετικά με τα απόβλητα ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΑΗΗΕ) στην εθνική νομοθεσία; (Ναι/Όχι)

1.1.1. Εάν η απάντηση στο ερώτημα 1.1 είναι «Ναι», παράκληση να δοθούν λεπτομέρειες.

1.1.2. Εάν η απάντηση στο ερώτημα 1.1 είναι «Όχι», παράκληση να αναφερθούν οι σχετικοί λόγοι.

1.2. Έχει το κράτος μέλος μεταφέρει διατάξεις όσον αφορά τη μεταφορά από τις παρατιθέμενες στο άρθρο 17 παράγραφος 3 μέσω συμφωνιών μεταξύ των αρμόδιων αρχών και του οικείου οικονομικού κλάδου; (Ναι/Όχι)

1.2.1. Εάν η απάντηση στο ερώτημα 1.2 είναι «Ναι», παράκληση να δοθούν λεπτομέρειες.

2. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ

Τα δεδομένα όσον αφορά την ξεχωριστή συλλογή, την επαναχρησιμοποίηση, την ανάκτηση και την ανακύκλωση αναφέρονται ξεχωριστά με το μορφότυπο που καθορίζεται κατά τις διατάξεις του άρθρου 12 παράγραφος 1 της οδηγίας.

2.1. Έχουν ληφθεί μέτρα κατά τις διατάξεις του άρθρου 4 όσον αφορά το σχεδιασμό του προϊόντος; (Ναι/Όχι)

2.1.1. Εάν η απάντηση στο ερώτημα 2.1 είναι «Ναι», παράκληση να δοθούν λεπτομέρειες σχετικά με τα ληφθέντα μέτρα.

Σε αυτά περιλαμβάνονται μέτρα ώστε οι παραγωγοί να μην παρεμποδίζουν την επαναχρησιμοποίηση ΑΗΗΕ.

2.1.2. Εάν η απάντηση στο ερώτημα 2.1 είναι «Όχι», παράκληση να αναφερθούν οι σχετικοί λόγοι.

2.1.3. Παράκληση να δοθεί εκτίμηση των θετικών και αρνητικών εμπειριών όσον αφορά το άρθρο αυτό.

2.2. Έχουν τεθεί σε ενέργεια συστήματα που παρέχουν σε κατόχους και διανομείς τη δυνατότητα να επιστρέφουν απόβλητα ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού τουλάχιστον δωρεάν κατά τις διατάξεις του άρθρου 5 της οδηγίας; (Ναι/Όχι)

2.2.1. Εάν η απάντηση στο ερώτημα 2.2 είναι «Ναι», παράκληση να δοθούν λεπτομέρειες. Σε αυτές περιλαμβάνονται:

— γενική περιγραφή των εν λόγω συστημάτων,

— έχει εφαρμοσθεί η μέθοδος της δωρεάν επιστροφής σε βάση ένα προς ένα σε διανομείς ή έχουν ληφθεί εναλλακτικά μέτρα κατά τις διατάξεις του άρθρου 5 παράγραφος 2 στοιχείο β) και ποιά;

— έχουν οι παραγωγοί δημιουργήσει και θέσει σε λειτουργία μεμονωμένα ή/και συλλογικά συστήματα για την επάνοδο ΑΗΗΕ από ιδιωτικά νοικοκυριά;

— υπάρχουν και ποιές είναι οι ειδικές ρυθμίσεις για μολυσμένα ΑΗΗΕ και ΑΗΗΕ που δεν περιέχουν ουσιώδη συστατικά μέρη.

— Επιπροσθέτως, ζητούνται πληροφορίες για συστήματα συλλογής ΑΗΗΕ από πηγές άλλες από ιδιωτικά νοικοκυριά.

2.2.2. Εάν η απάντηση στο ερώτημα 2.2 είναι «Όχι», παράκληση να αναφερθούν οι σχετικοί λόγοι.

2.2.3. Παράκληση να δοθεί αξιολόγηση των θετικών και αρνητικών εμπειριών κατά την εφαρμογή μέτρων στο πλαίσιο του άρθρου αυτού.

2.3. Έχουν ληφθεί τα αναγκαία μέτρα για την εξασφάλιση περιβαλλοντικώς ορθής μεταχείρισης ΑΗΗΕ κατά τις διατάξεις του άρθρου 6 της οδηγίας;

2.3.1. Εάν η απάντηση στο ερώτημα 2.3 είναι «Ναι», παράκληση να δοθούν λεπτομέρειες. Σε αυτές περιλαμβάνονται:

— γενική περιγραφή συστημάτων επεξεργασίας που υπάρχουν στο κράτος μέλος,

— εάν οι απαιτήσεις μεταχείρισης ή τα ελάχιστα ποιοτικά επίπεδα για τη μεταχείριση ΑΗΗΕ που συλλέγονται στο κράτος μέλος διαφέρουν ή υπερβαίνουν εκείνες του παραρτήματος ΙΙ της οδηγίας, περιγραφή των εν λόγω απαιτήσεων ή επιπέδων,

— εάν στις εργασίες ανάκτησης που αφορούν ΑΗΗΕ εφαρμόζεται παρέκκλιση από την απαίτηση άδειας που αναφέρεται στο άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου ([1]), περιγραφή των όρων υπό τους οποίους εφαρμόζεται η παρέκκλιση αυτή και του τρόπου κατά τον οποίο διενεργούνται οι επιθεωρήσεις οι προβλεπόμενες κατά τις διατάξεις του άρθρου 6 παράγραφος 2 της οδηγίας,

— εάν οι απαιτήσεις για τους χώρους αποθήκευσης και επεξεργασίας υπερβαίνουν εκείνες του παραρτήματος ΙΙΙ, περιγραφή των απαιτήσεων αυτών,

— σύντομη περιγραφή των κανόνων, διαδικασιών και ελέγχων που εφαρμόζονται σε ΑΗΗΕ εξαγόμενα από την Κοινότητα για να ληφθεί υπόψη όσον αφορά την εκπλήρωση των υποχρεώσεων και στόχων του άρθρου 7 παράγραφοι 1 και 2 της οδηγίας, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του άρθρου 6 παράγραφος 5 της οδηγίας.

2.3.2. Εάν η απάντηση στο ερώτημα 2.3 είναι «Όχι», παράκληση να αναφερθούν οι σχετικοί λόγοι.

2.3.3. Παράκληση να δοθεί αξιολόγηση των θετικών και αρνητικών εμπειριών κατά την εφαρμογή μέτρων στο πλαίσιο του άρθρου αυτού.

2.4. Έχουν ληφθεί τα αναγκαία μέτρα για την εξασφάλιση περιβαλλοντικά ορθής επαναχρησιμοποίησης, ανάκτησης και ανακύκλωσης ΑΗΗΕ κατά τις διατάξεις του άρθρου 7 της οδηγίας;

2.4.1. Εάν η απάντηση στο ερώτημα 2.4 είναι «Ναι», παράκληση να δοθεί γενική περιγραφή των εθνικών μέτρων για την ενθάρρυνση της επίτευξης των στόχων της επαναχρησιμοποίησης, ανάκτησης και ανακύκλωσης.

2.4.2. Εάν η απάντηση στο ερώτημα 2.4 είναι «Όχι», παράκληση να αναφερθούν οι σχετικοί λόγοι.

2.4.3. Παράκληση να αναφερθούν ενέργειες οι οποίες έχουν αναληφθεί στο πλαίσιο των διατάξεων του άρθρου 7 παράγραφος 5 της οδηγίας.

2.4.4. Παράκληση να δοθεί αξιολόγηση των θετικών και αρνητικών εμπειριών κατά την εφαρμογή μέτρων στο πλαίσιο του άρθρου αυτού.

2.5. Έχουν ληφθεί τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλιστεί η χρηματοδότηση όσον αφορά τα ΑΗΗΕ κατά τις διατάξεις των άρθρων 8 και 9 της οδηγίας;

2.5.1. Εάν η απάντηση στο ερώτημα 2.5 είναι «Ναι», παράκληση να δοθούν λεπτομέρειες. Σε αυτές περιλαμβάνονται:

— γενική επισκόπηση των ρυθμίσεων χρηματοδότησης του κράτους μέλους και των κύριων συστημάτων εφαρμογής της απαίτησης όσον αφορά τη χρηματοδότηση,

— λεπτομέρειες σχετικά με τη χρήση ορατών τελών για ιστορικά απορρίμματα από νοικοκυριά, εφόσον εφαρμόζονται τέλη του είδους αυτού,

— λεπτομέρειες σχετικά με ειδικές ρυθμίσεις για παραγωγούς που προμηθεύουν ηλεκτρολογικό και ηλεκτρονικό υλικό με εξ αποστάσεως επικοινωνία, εφόσον υπάρχουν ρυθμίσεις του είδους αυτού.

2.5.2. Εάν η απάντηση στο ερώτημα 2.5 είναι «Όχι», παράκληση να αναφερθούν οι σχετικοί λόγοι.

2.5.3. Παράκληση να δοθεί αξιολόγηση των θετικών και αρνητικών εμπειριών κατά την εφαρμογή μέτρων στο πλαίσιο του άρθρου αυτού.

2.6. Έχουν ληφθεί τα αναγκαία μέτρα για την πληροφόρηση των χρηστών ΗΗΕ και την ενθάρρυνση της συμμετοχής τους στη διαχείριση ΑΗΗΕ κατά τις διατάξεις του άρθρου 10 της οδηγίας;

2.6.1. Εάν η απάντηση στο ερώτημα 2.6 είναι «Ναι», παράκληση να δοθούν λεπτομέρειες.

2.6.2. Εάν η απάντηση στο ερώτημα 2.6 είναι «Όχι», παράκληση να αναφερθούν οι σχετικοί λόγοι.

2.6.3. Παράκληση να δοθεί αξιολόγηση θετικών και αρνητικών εμπειριών κατά την εφαρμογή μέτρων στο πλαίσιο του άρθρου αυτού.

([1]) ΕΕ L 194 της 25.7.1975, σ. 39.

2.7. Έχουν ληφθεί τα αναγκαία μέτρα πληροφόρησης εγκαταστάσεων επεξεργασίας ΑΗΗΕ κατά τις διατάξεις του άρθρου 11 της οδηγίας;

2.7.1. Εάν η απάντηση στο ερώτημα 2.7 είναι «Ναι», παράκληση να δοθούν λεπτομέρειες, ειδικότερα όσον αφορά τον τύπο πληροφοριών που έχουν δοθεί και των μέσων με τα οποία παρέχονται οι πληροφορίες αυτές.

2.7.2. Εάν η απάντηση στο ερώτημα 2.7 είναι «Όχι», παράκληση να αναφερθούν οι σχετικοί λόγοι.

2.7.3. Παράκληση να δοθεί αξιολόγηση θετικών και αρνητικών εμπειριών κατά την εφαρμογή μέτρων στο πλαίσιο του άρθρου αυτού.

2.8. Παράκληση να δοθούν λεπτομέρειες σχετικά με τα συστήματα επιθεώρησης και παρακολούθησης που εφαρμόζονται στο κράτος μέλος για τον έλεγχο της ορθής εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.